

ΑΓΙΟΣ ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΣ ΕΣΦΙΓΜΕΝΙΤΗΣ

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ἉΓΩΝΙΖΟΜΕΝΗΣ Ὀρθοδοξίας Ἀπορειτῶν Μοναχῶν

Εἰ γάρ τό ἀπλῶς
χαίρειν εἰπεῖν,
κοινωνίαν
δίδωσι
τοῖς ἔργοις
τοῖς πονηροῖς,
πόσον
ἦ διάτορος
αὐτοῦ
μνημοσύνη
καί ταῦτα αὐτῶν
τῶν Θεῶν
μυστηρίων
φρικτῶς
προκειμένων;...

Καί πῶς ταῦτα
ἀνέξεται
ὀρθόδοξον
ψυχή, καί οὐκ
ἀποστήσεται τῆς
κοινωνίας τῶν
μνημονευσάντων
αὐτίκα, καί ὡς
καπνλεύσοντας
τα Θεῖα τούτους
ἠγήσεται;

(Επιστολή Ἀγιορειτῶν
Πατέρων πρὸς
Αὐτοκράτορα Μιχαῖλ
Παλαιολόγου)

Μετά την αλλαγὴν τοῦ ἑορτολογίου (10-3-1924), οἱ μὴ ἀποσχισθέντες Ὁρθόδοξοι (κλειναστικῶς ἀποκαλούμενοι Παλαιοημερολογίται), ὑπὸ διωγμὸν εὐρισκόμενοι, συνεκνιρώθησαν τὴν νύκτα τῆς παραμονῆς τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, διὰ τὴν κρυφὴν τέλεσιν ἀγρυπνίας ἐπὶ τῇ ἑορτῇ εἰς τὸ δρος τοῦ Ὑμηττοῦ, ἀνωθεν τοῦ Χολαργοῦ. Περί ὥραν 11.30 πρὸ τοῦ μεσονυκτίου, ἐνεφανίσθη εἰς τὸν οὐρανὸν λευκώτατος καὶ φαεινόςτατος Σταυρός, καταυγάζων ΜΟΝΟΝ τὸ μονήδριον καὶ τὸν περίβολον αὐτοῦ. Δηλωτικόν ὅτι ὁ Θεὸς θέλει νὰ ἀκολουθῶμεν τὸ Πάτριον παλαιὸν ἑορτολόγιον. Τὸ θαῦμα τοῦτο εἶδον ὀχι μόνον οἱ Ὁρθόδοξοι ἀλλὰ καὶ οἱ ἀστυνομικοὶ, οἵτινες κατέφθασαν διὰ νὰ διαλύσουν αὐτούς. (Βλ. Ἐφημερίδα «Σκρίπ» 15/28 Σεπτεμβρίου 1925, ἡλ. τῆς ἐπομένης ἡμέρας τοῦ θαύματος).

Η ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΣ ΙΕΡΑ ΕΙΚΩΝ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΤΗΣ ΠΟΡΤΑΙΤΙΣΣΗΣ

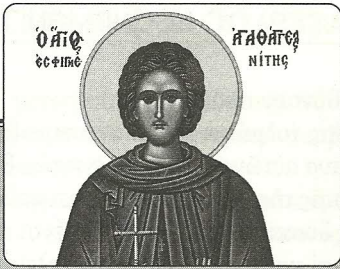
Ἡ Θαυματουργὸς Ἱερά Εἰκὼν τῆς Πορταίτισσης, διασωθεῖσα ἀπὸ τὴν μανίαν τῶν εἰκονομάχων, ἐφθάσεν ἐκ τῆς Μ. Ἀσίας εἰς τὴν Ἱ. Μ. τῶν Ἰβήρων, πλέουσα ὄρθια ἐπὶ τῆς θαλάσσης. Πόρνος στέλος ἐφθάνεν εἰς τὸν οὐρανόν. Βαδίζων κατόπι ἐγτολής τῆς Παναγίας, ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ὁ ἐνάρετος Μοναχὸς καὶ Ἀσκητὴς Γαβριήλ, παρέλαβεν αὐτήν. Διὰ θαυμάτων παρέμεινεν καὶ παραμένει εἰς τὴν θύραν τῆς Μονῆς ὡς φρουρὸς ὅλων τῶν Ὁρθοδόξων Μοναχῶν τοῦ Ἄθω.

Ἐξ ἀρχαίου χειρογράφου γραφέντος τῇ ὑπαγορεύσει τοῦ Ἁγίου Νείλου τοῦ Μυροβλήτου φέρεται ὅτι διὰ πληθυνθῆ ἡ ἀνομία καὶ ἡ ἀποστασία, θά ἀναχωρήσῃ ἐκ τοῦ Ἁγ. Ὁρους, Αὐτὴ ἡ Ἱερά Εἰκὼν.

Κεκαλυμμένη ὅλη ἐκτός τοῦ Προσώπου, ὑπὸ ἀργυροχρυσωμένου ἐνδράματος. Περιοικιλμένη διὰ πολετήμων λίθων καὶ χρυσοῦν νομισμάτων, ὑπὸ διαφόρων Βασιλέων, Ἡγεμόνων, ἀρχόντων κ.λ.π., ἀφιερωθέντων ἐνεκα τῶν πολλῶν Θαυμάτων. Κτυπηθεῖσα ὑπὸ βαρβάρου ἐπὶ τῆς Σιαγόνος ἔρρευσεν αἷμα. Ὅπερ μέχρι σήμερον διακρίνεται. Ὅστις βάρβαρος, μεταμεληθεὶς ἀπὸ τὸ θαῦμα, ἐγένετο Μοναχὸς καὶ ἐσώθη. Ἡ Παναγία μας εἶναι Προστάτις, Φρουρὸς, Ὁδηγὸς, Οἰκονόμος καὶ Ἰατρός τῶν Ὁρθοδόξων Ἁγιορειτῶν Μοναχῶν. Εἰς τὰς Πρεσβείας Αὐτῆς ἐλπίζομεν σωτηρίας τυχεῖν.

Ἡ Ἱερά Αὐτῆς καθήλα κινεῖται μόνη τῆς θαυματουργικῶς κατὰ τὰς μεγάλας ἑορτὰς, ἐκτάκτως δὲ διὰν πρόκειται νὰ συμβῆ εὐχάριστον ἢ δυσάρεστον γεγονός εἰς Ἁγ. Ὁρος ἢ ἐκτός αὐτοῦ.

ΑΓΙΟΣ ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΣ ΕΣΦΙΓΜΕΝΙΤΗΣ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ
ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΓ.
ΟΡΟΥΣ

ΕΤΟΣ ΚΣΤ'
ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1996
Τεύχος 156

Συντάσσεται
ὑπό Ἁγιορειτῶν Πατέρων

Στοιχεῖα συμφώνως τῇ Νόμῳ
Ἰδιοκτητῆς - Ἐκδότης -
Ἐπεύθυνος Συντάξεως:

ΜΟΝΑΧΟΣ ΙΑΚΩΒΟΣ
ΑΓΙΟΡΕΙΤΗΣ
Τ.Θ. 16

630 87 ΔΑΦΝΗ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ
Συνδρομή προαιρετική

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Φιλήματα Ἰούδα	1-7
Κρίσεις καὶ σχόλια	8-13
Εἰς τὴν Θεολογικὴν σχολὴν τῆς Χάλκης συνάντησις Θρησκειῶν	14
Ἰ. Ναός Ἁγ. Σοφίας Κων/πόλεως	15
Τὸ ἡμερολογιακὸν σχίσμα	16-20
Ἐξωαγιορειτικά νέα	21-23 & 34-35
Ἀπαραίτητος ἡ νηστεία πρὸ τῆς Θ. Κοινωνίας	24-31
Τὸ ἄθεον δόγμα τοῦ οἰκουμενισμοῦ	31-33
Κατετέθη σχέδιον νόμου ἀπαλλαγῆς ἐκ τῆς στρατεύσεως «ἀντιρρησιῶν συνειδήσεως»	33-37
Ἐπανελήφθη καὶ τὸ τρέκον ἔτος ὁ συνεορτασμός πατριαρχείου Κων/πόλεως - Βατικανοῦ	38-40
Ἀπέθανεν καὶ σωματικῶς ὁ ὁμνιτὴς τοῦ Μωάμεθ πατριάρχης Ἀλεξανδρείας	41-42
Ὁ Ἑλληνισμός τῆς Ἀμερικῆς	43-45
Οἱ Ἑλληνορθόδοξοι τῆς Γερμανίας πρὸς τοὺς Ἁγιορείτας Πατέρας	46
Ἐκδημίαι ἀγιορειτῶν	47
Τοπικὰ ἀγιορειτικά	47-48

«Ἀπατώμεθα καὶ ἁμαρτάνωμεν,
ἐάν νομίζωμεν, ὅτι ἡ Ὁρθόδοξος
πίστις κατήλθεν ἐξ οὐρανοῦ καὶ ὅτι
τά ἄλλα δόγματα εἶναι ἀνάξια. Τρια-
κόσια ἑκατομμύρια ἀνθρώπων ἐξέ-
λεξαν τὸν Μουσουλμανισμόν διὰ
νά φθάσων εἰς τὸν Θεόν των καὶ
ἄλλαι ἑκατοντάδες ἑκατομμυρίων
εἶναι Διαμαρτυρόμενοι, Καθολικοί,
Βουδδισταί. Σκοπός κάθε θρησκείας
εἶναι νά βελτιώσῃ τὸν ἄνθρωπο»

(Ἀπὸ τὸν ἐνθρονιστήριον λόγον τοῦ «πατριάρ-
χου» Κων/πόλεως Ἀθηνναγόρα. Βλ. «Ὁρθ. Τύ-
πον» φ. 94 Δεκεμβρίου 1968).

Ἡ διεύθυνσις τοῦ περιοδικοῦ μας
προέβη μέ τὴν βοήθειαν τοῦ Τριαδικοῦ
Θεοῦ εἰς τετάρτην ἔκδοσιν ἀπὸ τοῦ ἔτους
1985 τοῦ ἐκδοθέντος τόμου προδοσίας
τῶν παναρειτικῶν οἰκουμενιστῶν, ὑπὸ τὸν
τίτλον «ΦΙΛΗΜΑΤΑ ΙΟΥΔΑ».

Εἰς ἑκάστην νεωτέραν ἔκδοσιν προστί-
θενται καὶ νεώτερα στοιχεῖα καὶ ντοκου-

μέντα ἐμφαίνοντα τὴν περαιτέρω «πρόοδον» τοῦ οἰκουμενισμοῦ.

Οἱ πρωτεργάται τοῦ οἰκουμενισμοῦ ἐμμένουν εἰς τὴν αἵρεσιν, ἢ ὁποία κατέκλυσε τὰ ἄλλοτε Ὁρθόδοξα Πατριαρχεῖα καὶ Αὐτοκεφάλους Ἐκκλησίας.

Ἡ δαπανηρὰ δι' ἡμᾶς ἔκδοσις αὕτη ἀποσκοπεῖ νὰ ἐνημερώσῃ τὸ ὄπου γῆς Ὁρθόδοξον πλήρωμα τῆς Μιᾶς Ἀγίας Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας περὶ τῆς μυστικῆς προδοσίας τῶν ποιμένων των διὰ τῆς καταλυτικῆς καὶ ἀθέου παναιρέσεως τῆς «νέας ἐποχῆς» τοῦ ἀντιχρίστου. Διὰ τοῦτο, ὅτε μᾶς ἐζητήθη προσφάτως ἄδεια μεταφράσεως τοῦ βιβλίου εἰς τὴν βουλγαρικὴν, ρωσικὴν καὶ Ἀγγλικὴν, συγκατετέθημεν εὐχαρίστως, μὲ τὴν παράκλησιν ὅπως μὴ ἀλλοιωθοῦν ἢ τροποποιηθοῦν τὰ κείμενα τοῦ βιβλίου.

Θά ἔδει ἡμεῖς νὰ εἶχομεν τὴν δυνατότητα, ἀλλ' ὑπερβαίνει τὰς δυνάμεις μας.

Δυστυχῶς, ἀγαπητοὶ μας, ἡ δολιοπάτη αὐτὴ αἵρεσις κρύπεται ἐπιμελῶς καὶ καλύπτεται ἐντέχνως, ὥστε νὰ ΜΗ τὴν κατανοῆ ὁ ἀπλοῦς λαός.

Οἱ στρατευμένοι οἰκουμενισταὶ εἶναι ἀναίδεις καὶ ἀδίστακτοι! Ἔχουν συμμαχήσει μὲ τοὺς ἐλεγχόμενους ὑπὸ τῶν σιωνιστῶν ἄρχοντας τοῦ κόσμου τούτου καὶ ἀπειλοῦν τοὺς πάντας!

Ἐπάνω τῶν κληρικῶν ἴσταται ἡ δαμόκλειος σπάθη τῆς «καθαιρέσεως» καὶ τοῦ διωγμοῦ! Ἐπὶ τῶν λαϊκῶν ὁ «ἀφορισμός» καὶ ἡ «ἀκοινωνσία», ἐάν δέ κατέχῃ καὶ δημοσίαν θέσιν, σοβαρὰν ἐπίπτωσιν ἐπὶ τῆς ἐργασίας του!..

Οἱ ὑπερασπισταὶ τῶν οἰκουμενιστῶν, οἱ συνιστῶντες «ὑπακοήν» ἀδιακρίτως εἰς τοὺς ἀξιωματούχους οἰκουμενιστάς, χαίρουν πανακόθεν ἄκρας ἐκτιμήσεως καὶ προαγωγῶν. Ἐνισχύονται οικονομικῶς καὶ προβάλλονται εἰς κάθε περίστασιν ὡς «αὐθεντία»... Ὡς πνευματικὴ ἡγεσία τοῦ τόπου. Ὡς μεγάλα ἐκκλησιαστικά φυσιογνωμίαι. Ἀναμορφωταὶ καὶ καθοδηγηταὶ τοῦ ἀπλοῦ Ὁρθόδοξου ποιμνίου, τὸ ὁποῖον μὲ πᾶν μέσον

κατευθύνουν πρὸς αὐτοὺς.

Ὅστις τολμήσῃ καὶ ἀπαγγιστρωθῆ ἀπὸ τὰ δίκτυα αὐτῶν τῶν οἰκουμενιστῶν διὰ τῆς διακοπῆς τῆς κοινωνίας, ἀντιμετωπίζει μεγάλας δυσκολίας! Οἱ στρατευμένοι οἰκουμενισταὶ μασόνοι διψοῦν τὴν τελείαν ἐξαφάνισίν του καὶ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΙΚΗΝ τιμωρίαν αὐτοῦ. Ἀλλὰ καὶ οἱ «ἀντιοικουμενισταὶ» μὲ πικρόχολα καὶ εἰρωνικά σχόλια τοῦ συμπεριφέρονται, φορτώνοντας εἰς αὐτόν τὰ λάθη (δυστυχῶς) ἐνίων κληρικῶν ἀκολουθοῦντων τὸ Πάτριον Ἑορτολόγιον. Χωρὶς νὰ ἀναλογίζονται ὅτι ἂν δέν ὑπῆρχον τὰ πνευματικά ἐκεῖνα ἀναστήματα τοῦ ἔτους 1924, τὰ ὁποῖα προέταξαν τὰ στήθη των κατὰ τῆς καταλύσεως τῆς Ἱ. Παραδόσεως τῆς Ἐκκλησίας, ὁ Κύριος γνωρίζει εἰς ποῖον σημεῖον προδοσίας θά εἶχον καταλήξῃ σήμερον οἱ οἰκουμενισταὶ!.. Ὅπωςδῆποτε, ὁ ζῆλος τῶν Ὁρθόδοξων τοῦ Πατρῖου Ἑορτολογίου τοῦ ἔτους 1924 δέν ὑφίσταται σήμερον εἰς πάντας, διατηρεῖται ὁμως χάριτι θεῖα ἢ θεμελιωθεῖσα παρ' αὐτῶν Ὁρθόδοξος παρουσία!

Ὑφίστανται παρ' ἐνίοις παρεκκλίσεις, ἀλλ' ὁ ἐπιθυμῶν τὴν σωτηρίαν του, ὅπωςδῆποτε θά εὔρη καὶ τοὺς ἀξίους καὶ πιστοὺς ποιμένας καὶ κληρικούς τοῦ Πατρῖου Ἑορτολογίου, οἱ ὁποῖοι θά τὸν ὀδηγήσουν ἀσφαλῶς εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν.

Εἰς τὸ βιβλίον «ΦΙΛΗΜΑΤΑ ΙΟΥΔΑ» ὁ ἀναγνώστης θά κατανοῆσῃ τί εἶναι ἡ αἵρεσις τοῦ οἰκουμενισμοῦ. Ἀπὸ ποίους ἐκπύρξθη καὶ ποῖος τὴν συνεχίζει.

Θά ἴδῃ τὴν ἐπίσημον κήρυξιν τοῦ οἰκουμενισμοῦ, τοῦ 1920, διὰ τῆς τότε αἰρετικῆς Ἐγκυκλίου, ἥτις καὶ ἐχαρακτηρίσθη ὡς ὁ «καταστατικός χάρτης τῶν οἰκουμενιστῶν».

Θά ἴδῃ ποῖος ὑπῆρξεν ὁ σκοπός τῆς ἀλλαγῆς τοῦ Ὁρθόδοξου Ἑορτολογίου τοῦ καθιερωθέντος ἀπὸ τὴν Ἀ' Οἰκουμενικὴν Σύνοδον, καὶ ὑπὸ ΠΟΙΩΝ (μεγαλομασό-

νων) μετερρυθμίσθη. Ἐπίσης, θά ἴδῃ:

Ἴδρυσιν τοῦ «παγκοσμίου συμβουλίου τῶν ἐκκλησιῶν» (Π.Σ.Ε.).

Σκιαγραφίαν τῶν ὄσων κατά καιρούς ἐλέχθησαν εἰς συνέδρια, ἐπ' ἐκκλησίας καί εἰς μηνύματα τῶν τελευταίων τριῶν πιστῶν ὑπηρετῶν τοῦ αἰρετικοῦ οἰκουμενισμοῦ «πατριαρχῶν» Κων/πόλεως Ἀθηνᾶγορου, Δημοτηρίου καί Βαρθολομαίου.

Τὴν βλάσφημον «ἄρσιν» τῶν Ἀναθεμάτων κατά τῆς παρασυναγωγῆς τοῦ πάπα.

Πλήθος φωτογραφιῶν μαυρόασπρων καί ὀλίγων ἐγκρῶμων, πού μαρτυροῦν ἀδιαψεύστως τὴν μεγάλην αὐτὴν ἐξυφασμένην προδοσίαν, ἢ ὁποία θά ἐπισπεύσῃ, ὡς μεγίστη ἀποστασία, τὴν ἔλευσιν τοῦ ἀντικρίστου. Διότι σφόδρα ὀλιγοστεύει ἡ ψυχικὴ σωτηρία τῶν ἀνθρώπων ὑπὸ τῶν ὀργανωμένων αἰρετικῶν καί πλανημένων «πατριαρχῶν», «ἀρχιεπισκόπων», «ἀρχιερέων», κληρικῶν καὶ μοναχῶν, οἱ ὅποιοι ἐνεδύθησαν τὸ κῶδιον τοῦ προβάτου, ἔσωθεν δέ εἰσι λύκοι κατά τὴν προφητικὴν ρῆσιν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου!

Φωτογραφία εἰς τὰς ὁποίας διαπιστοῦται ἡ μεγάλη ἀποστασία τῶν καιρῶν. Εἰς αὐτὰς ἐμφαίνονται: Συμπροσευχαί, συλλειτουργία, συνευλογία μὲ τοὺς θεοστυγεῖς παπικούς, προτεστάντας, μονοφυσίτας καί παπαδίνες!

Ὁμιλοῦν αἱ φωτογραφία! Διὰ τὰς συμπροσευχὰς μετὰ ἐβραίων, μουσουλμάνων, βουδδιστῶν, εἰδωλολατρῶν, μάγων, πυρολατρῶν καί πάσης δαιμονοθηρσκειᾶς ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἡδυνάμεθα καί ἡμεῖς νά εἰπῶμεν εἰς τοὺς ἀκολουθοῦντας τοὺς οἰκουμενιστὰς τὰ λόγια πού εἶπεν ὁ Ἀπόστολος Παῦλος πρὸς Γαλάτας: «Θαυμάζω ὅτι ΟΥΤΩ ΤΑΧΕΩΣ μετατίθεσθε ἀπὸ τοῦ καλέσαντος ὑμᾶς ἐν χάριτι Χριστοῦ εἰς ἘΤΕΡΟΝ εὐαγγέλιον, ὃ οὐκ ἔστιν ἄλλο, εἰ μὴ τινὲς εἰσὶν οἱ τάρασσοντες ὑμᾶς καί θέλοντες μεταστρέψαι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ. ἀλλὰ καί ἐάν ἡμεῖς ἢ ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ εὐαγγελίζηται ὑμῖν παρ' ὃ εὐηγγελισάμεθα ὑμῖν, ΑΝΑΘΕΜΑ

ἔστω· ὡς προειρήκαμεν, καί ἄρτι ΠΑΛΙΝ λέγω· εἴ τις ὑμᾶς εὐαγγελίζεται παρ' ὃ παρελάβετε, ΑΝΑΘΕΜΑ ἔστω· ἄρτι γὰρ ἀνθρώπους πείθω ἢ τὸν Θεόν; ἢ ζητῶ ἀνθρώποις ἀρέσκειν; εἰ γάρ ἔτι ἀνθρώποις ἤρεσκον, Χριστοῦ δοῦλος οὐκ ἂν ἦμην». (Γαλ. α' 6-10).

Πράγματι, ὅσα περιγράφονται εἰς τὸ βιβλίον αὐτὸ εἶναι ἐντελῶς νέα καί παρὰ τὸ Θεῖον καί Ἱερόν Εὐαγγέλιον καί τὴν Ἱ. Παράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας. Εἶναι τὸ νέον εὐαγγέλιον τῆς «νέας ἐποχῆς». Ἀψηφώντας τὰ ἀναθέματα (=παράδοσις εἰς τὸν σατανᾶν) τοῦ Ἀποστόλου Παύλου.

Παρεθέσαμεν εἰς τὸ βιβλίον ἀρκετὰ πατερικὰ κείμενα ΕΝΤΕΛΛΟΜΕΝΑ τὴν διακοπὴν κοινωνίας μετὰ τῶν αἰρετικῶν, τὰ ὁποῖα εἶναι ἐλάχιστα μόνον, ἐξ ὄσων πατερικῶν κειμένων ἐπίτάσσουν τὴν διακοπὴν αὐτὴν.

Ἀξιόλογος εἶναι ἡ παράθεσις κειμένων πού ἀποτελοῦν Ὁρθόδοξον ὁμολογίαν τοῦ Προκαθημένου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ρώσων τῆς Διασπορᾶς, ἀοιδίμου Μητροπολίτου Φιλαρέτου.

Οὗτος, δι' ἐπιστολῶν πόνου, δημοσιευθειῶν εἰς περιοδικὰ ἐν Ἀμερικῇ καί Ἑλλάδι, ἐκφράζει τὴν ἄκραν ἀντίθεσιν του καί ἐλέγχει μετὰ διακρίσεως τοὺς οἰκουμενιστὰς τῆς ἐποχῆς του «πατριάρχας» Ἀθηνᾶγορα, Δημήτριον καί «ἀρχιεπίσκοπον» Ἀμερικῆς Ἰάκωβον. Ὑπεραμύνεται τῆς Ὁρθοδοξίας καί προτρέπει ὅλους μας ΝΑ ΜΗ ΥΠΙΑΚΟΥΩΜΕΝ καί μὴ προσκωροῦμεν εἰς τὴν αἵρεσιν. Οὗτος διέκοψεν πᾶσαν κοινωνίαν μετὰ τῶν οἰκουμενιστῶν «ὀρθόδοξων» καί ἐξείληψεν τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἀπὸ τὰ δίπτυχα, ὅπερ ἐξακολουθεῖ καί ὁ σημερινὸς διάδοχός του, Μητροπολίτης βιτάλιος.

Ἐχουν παρατεθῆ φωτογραφία συλλειτουργίας τῶν τριῶν λατινοφρόνων οὐνιπῶν «πατριαρχῶν» Κων/πόλεως Ἀθηνᾶγορου, Δημοτηρίου καί Βαρθολομαίου μετὰ τοῦ δικεράτου θηρίου τῆς Ρώμης. Κάτωθι δέ αὐτῶν οἱ ἀνάλογοι διερμηνευτικοὶ ὑπότι-

λοι, κατατοπίζοντες τόν άναγνώστην.

Τέλος, παρατίθεται βαρυσήμαντος εισήγησης άποχωρήσεως του Σερβικού Πατριαρχείου από τό παναιρετικόν «παγκόσμιον συμβούλιον των έκκλησιών» (Π.Σ.Ε.) υπό του Σέρβου Έπισκόπου Ράσκα και Πριζρένης κ. Άρτεμιού, μέλουσ της Συνόδου του Πατριαρχείου Σερβίας, ό όποιος αναφέρεται και εις τήν γένεσιν και δρασιν του Π.Σ.Ε.

Σκοπός του βιβλίου είναι ή Όρθόδοξος ΕΝΗΜΕΡΩΣΙΣ του ποιμνίου περί της συντελουμένης προδοσίας των ψυχών, χάριν άπαγγιστώσεως όσων επιθυμούν τήν έαυτών σωτηρίαν και ΧΩΡΙΣΜΟΥ του λαού από τούς αίρετικούς οικουμενιστάς ή τούς κοινωνούντας μετά των οικουμενιστών, όπως όρίζουν αι Άγιοι Οικουμενικοί Σύνοδοι της Όρθοδόξου Έκκλησίας μας.

Ουδένα βιάζομεν ή αναγκάζομεν. Ό Κύριος ειπεν: «όστις θέλει όπίσω μου άς έλθη». Όσοι πιστοί, αγαπητοί μας, ενδιαφέρεσθε διά τήν αιώνιον σωτηρίαν των ψυχών σας, ΧΩΡΙΣΘΗΤΕ και ΑΓΩΝΙΣΘΗΤΕ κατά της παναιρέσεως του οικουμενισμού και μη συμβιβάζεσθε μέ τά αίρετικά φρονήματα αυτών!

Μετά τόν θάνατόν μας, τό πρώτον πού θά ζητηθῆ διά νά εισέλθωμεν εις τήν Βασιλείαν των Ουρανών, θά είναι εάν έβαπίσθημεν Όρθοδόξως και εφυλάξαμεν τήν μόνην αληθινήν, Όρθόδοξον Πίστιν. Διά τουτο και οι Άγιοι Πατέρες άνεθεμάτιζαν τούς έκάστοτε αίρετικούς, ώστε νά μη αφαιρέσουν τήν σωτηρίαν των πιστών. Και εφρόντιζον διά τήν ΚΑΘΑΡΑΝ τήρησιν της Όρθοδοξίας υπό του ποιμνίου των. Πονούσαν τό ποίμνιον! Δέν ήσαν μισθωτοί... Διότι άνευ όρθής Πίστεως, δέν αξιώνεσαι της Βασιλείας των Ουρανών, όσαδήποτε καλά έργα και άν έπραξες! Όπως, επίσης, ματαία είναι ή όρθή Πίστις εάν δέν έχης τά έργα της άρετής. «Έλεος και Άλήθειαν» ζη-

τεί ό Θεός! Όρθοδοξίαν και Όρθοπραξίαν.

Η παναίρεσις του οικουμενισμού είναι γέννημα και θρέμμα των έβραίων και ενεργοποιείται διά των όργάνων των, των μασόνων. Οϊτινες εύρίσκονται εις όλα τά Όρθόδοξα κράτη και τήν Ελλάδα, τήν χώραν των Άγιών...

Έχουν μυήσει οι μασόνοι «πατριάρχας» και «μτροπολίτας» εις τάς τάξεις των διά νά προωθήσουν μέσω αυτών τόν έβραιο-οικουμενισμόν, τήν πανθηρσοκείαν του αντιχριστου.

Τόν σπόρον του οικουμενισμού έρριψαν οι έβραίοι εις τόν έλεγχόμενον παρ' αυτών, προτεσταντισμόν.

Σκοπός του οικουμενισμού είναι ή εξαφάνισις της Όρθοδοξίας.

Η σατανοκίνητος αυτή «κίνησις» επισήμως εκηρύχθη από τό συνέδριον του Λάμπεθ, τόν Ιούλιον του 1897, όπου συνήλθον έξ άπάσης της αγγλικανικής κοινωνίας «έπισκοποι» 194 τόν αριθμόν. Ουτοι, όμοφώνως εψήφισαν ενεργείαν άποβλέπουσαν εις τήν ένωσην των «έκκλησιών»...

Έπικολούθησαν πολυάριθμα και πολυώνυμα «συνέδρια» της «κινήσεως» αυτής, έξ ών τά κυριώτερα: Εις Έδιμβούργον 1910, Γενεύην 1920, Στοκχόλμην 1925, Λωζάννην 1927, Όξφόρδην και Έδιμβούργον 1937, τά όποια κατέληξαν τό 1948 εις τό λεγόμενον «Παγκόσμιον Συμβούλιον των Έκκλησιών», τό διεθνές πορνοστάσιον, καθ' όσον ΠΟΡΝΑΣ άποκαλοϋν ό Άγιος Γρηγόριος Νύσσης και οι λοιποί Πατέρες τάς αίρέσεις, διότι δέν έμειναν πιστοί εις τόν Κύριόν των. Αφήνομεν ότι, άν' όσα συμβαίνουν εκεί, τό συμβούλιον αυτό δέν μας έδειξε νά απέχη του χαρακτηρισμού αυτού, ούτε κατά κυριολεξίαν!..

Μέλος ιδρυτικόν αυτού υπήρξε, και... τό «πατριαρχείον» Κων/πόλεως!!

Ό παγχριστιανικός οικουμενισμός παρ' Όρθοδόξοις εκηρύχθη κατά πρώτον τό 1902 υπό του οικουμενικού πατριάρχου Ίωακείμ του Γ' διά γνωστής οικουμενι-

στικής ἐγκυκλίου.

Ἡ δευτέρα ἐγκύκλιος εἶναι τοῦ ἔτους 1920, δι' ἧς διεκηρύχθη ἡ βλάσφημος θεωρία τῶν κλάδων. Ὁ «καταστατικός χάρτης τοῦ οἰκουμενισμοῦ»!

Τρίτη οἰκουμενιστική ἐγκύκλιος ἐξεδόθη ἐπὶ «πατριάρχου» Ἀθναγόρα τὸ ἔτος 1952, δι' ἧς παρῴτρυνεν τὰ Ὁρθόδοξα Πατριαρχεῖα νὰ ἐνταχθοῦν εἰς τὸ Π.Σ.Ε.

Ἔκτοτε... δέν θεωροῦνται αἰρετικοὶ οἱ παπικοί, προτεστάνται καὶ μονοφυσῖται, καὶ γίνονται ἀκωλύτως συμπροσευχαί, συνευλογαί καὶ συλλειτουργαί μαζί μέ αὐτούς.

Ὁ «πατριάρχης» Ἀθναγόρας εἰς τὸν ἐνθρονιστήριον λόγον του ὑπερηκόντισεν τὸν μέχρι τότε παχριστιανικὸν οἰκουμενισμόν καὶ ἔφθασεν εἰς τὴν πανθηρσκειαν!

Ἦδῃ, ἀπὸ τοῦ ἄμβωνος τοῦ πατριαρχικοῦ ναοῦ τῆς Κων/πόλεως ἐκήρυξεν τὸν πανθηρσκειακὸν οἰκουμενισμόν!

«Πλανάμεθα, εἶπεν, ἂν νομίζωμεν ὅτι ἡ Ὁρθοδοξία κατέχει ὀλοκληρον τὴν ἀλήθειαν καὶ τὰ ἄλλα θρησκειώματα εὐρίσκονται εἰς τὴν πλάνην»!!! Καὶ ὅπως ἡ ἐγκύκλιος τοῦ ἔτους 1920 ἐξισώνει τὴν Ὁρθοδοξίαν μέ τὰς αἰρέσεις, οὕτω καὶ ὁ Ἀθναγόρας ἐξίσωσεν τὴν Ὁρθοδοξίαν πρὸς πᾶσαν θρησκειαν καὶ δαιμονολατρείαν! Δέν βλέπει διαφορὰν ὁ Ἀθναγόρας τῆς Ὁρθοδοξίας ἀπὸ τὴν ἀντίχριστον ἐβραϊκὴν πίστιν, οὔτε ἀπὸ τὴν μουσουλμανικὴν, οὔτε καὶ ἀπὸ τὴν βουδδιστικὴν δαιμονολατρείαν. Ὅλοι αὐτοὶ ἀρνοῦνται τὴν Θεότητα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν Ἁγίαν Τριάδα. Κέντρον δέ τῆς λατρείας τῶν, ἀποτελεῖ ἡ ΜΑΓΕΙΑ καὶ ἡ διδασκαλία αὐτῆς!

Τὸ ἄθεον κήρυγμα τοῦ Ἀθναγόρα, τὸ ὁποῖον ἀπήγγειλεν ἀπ' ἄμβωνος, ἔθεσαν εἰς ἐφαρμογὴν οἱ μετέπειτα «πατριάρχαι» Δημήτριος καὶ Βαρθολομαῖος καὶ ἤρχισαν τὰς συμπροσευχὰς, «διαλόγους» καὶ συνέδρια μετὰ τῶν ἐβραίων καὶ μουσουλμάνων, ὁ δὲ Βαρθολομαῖος μετέβη εἰς βουδδιστικὸν ναὸν τῆς Σεούλ, συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν ἀρχιμάγον τῶν βουδδιστῶν τῆς Ν. Κορέας Σόνγκ Βόλ-Γιού!...

Ἔκτοτε, πρωτοβουλία τοῦ πατριαρχείου τῆς Κων/πόλεως ἐφευρίσκουν θέματα ἄσχετα πρὸς τὴν διάδοσιν τῆς Χριστιανικῆς ἀληθείας, καὶ εἰς πᾶσαν εὐκαιρίαν εὐρίσκονται εἰς «διαλόγους», κοινὰς συνεδρίας καὶ κοινὰς διακηρύξεις, προκειμένου νὰ καλλιεργηθῇ ἡ προσέγγισις τῶν θρησκειῶν πρὸς τὴν πανθηρσκειαν τῆς «νέας ἐποχῆς» τοῦ ἀντιχριστοῦ.

Τὸ 1986 συνήλθον διὰ πρώτην φοράν ὅλοι αἱ θρησκειαί, ἀκόμη καὶ εἰδωλολάτραι καὶ πυρολάτραι (!!) ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Πολωνοεβραίου πάπα Βοϊτύλα, εἰς τὴν Ἀσίαν τῆς Ἰταλίας καὶ συμπροσηνυχίσθησαν. Εἰς τὴν συμπροσευχὴν αὐτὴν εὐρέθησαν καὶ «ὀρθόδοξοι». Τὸ «πατριαρχεῖον» Κων/πόλεως ἐξεπροσώπησεν ὁ τότε θυατείρων Μεθόδιος Φούγιας. Ἔκτοτε, ἡ πανθηρσκειακὴ συμπροσευχὴ αὐτὴ ἐπαναλαμβάνεται κατ' ἔτος, μέ θερμὰ μηνύματα τοῦ «πατριάρχου» Βαρθολομαίου!...

Ἔχουν δὲ ἀπὸ ἐτῶν ἀρχίσει «διάλογοι» καὶ ἐπαφαί μέ τοὺς ἐβραίους καὶ τοὺς μουσουλμάνους!

Ἀπὸ τὰ ἀντίχριστα αὐτὰ συνέδρια ποῦ σκοπὸν ἔχουν τὴν τελικὴν ἔνωσιν μεθ' ὅλων τῶν θρησκειῶν, ἀναφέρομεν ἕνα, τὸ ὁποῖον συνεκλήθη εἰς Κων/πολιν τῇ πρωτοβουλία τοῦ «πατριάρχου» Βαρθολομαίου, ἀπὸ 7-9 Φεβρουαρίου τοῦ ἔτους 1994. Τὸ συνέδριον ἐκλήθη «Διαθηρσκειτικὸν συνέδριον περὶ εἰρήνης καὶ θρησκειτικῆς ἀνοχῆς»...

Τὸ συνέδριον αὐτὸ ἀπέβλεπεν εἰς τὴν «συνεργασίαν ὀρθοδόξων, ἐβραίων καὶ μουσουλμάνων» διὰ νὰ ... ἐπικρατήσῃ εἰς τὸν κόσμον δῆθεν ἡ εἰρήνη καὶ ἡ θρησκειτικὴ ἀνοχή!... Ὅποῖος ἐξοργιστικὸς ΔΟΛΟΣ!!! πρόκειται περὶ φανεροῦ ἐμπαιγμοῦ, καθότι οἱ τοῦρκοι καὶ οἱ ἐβραῖοι ὄχι μόνον δέν ἐπιθυμοῦν τὴν εἰρήνην καὶ τὴν θρησκειτικὴν ἀνοχήν, ἀλλὰ τουναντίον ἐπιθυμοῦν τὴν ΕΞΟΝΤΩΣΙΝ τῶν ἀπανταχοῦ Ὁρθόδοξων καὶ τῶν Ἑλλήνων καὶ τὴν ἐξαφάνισιν τῆς Ὁρθοδοξίας! Τὸ συνέδριον ἀλλοῦ εἶχεν τὸν στόχον! ΟΧΙ διὰ ... εἰρήνην καὶ θρησκειτικὴν ἀνοχήν! Ἀλλὰ ἔνωσιν ὅλων

των θρησκείων να εξαλειφθῆ ἢ σώζουσα Ὁρθοδοξία!

Διά τούτο καί ἐπειράπη νά γίνῃ τό συνέδριον ἀπό τās τουρκικῆς ἀρχάς. Τόση δέ σημασία ἐδόθη, ὥστε ἔστειλεν ἐκπρόσωπον ὁ πάπας, τό Π.Σ.Ε. καί τό συμβούλιον τῶν εὐρωπαϊκῶν «ἐκκλησιῶν». Συμμετείχε δέ ὁ πρόεδρος τῆς ὑπηρεσίας θρησκευτικῶν ὑποθέσεων τῆς Τουρκίας Μεχμέτ Νουρί Γιλμάζ, ὁ Σεῖχς τοῦ Ἄζεμπαϊτζάν, ὁ πρόεδρος τοῦ ἰδρύματος APPEAL OF CONSCIENCE, ὁ ραββῖνος Ἀρθοῦρος Σνάϊτερ, ὁ ἀρχираββῖνος τῆς Τουρκίας Δαβὶδ Ἀσσέρ κ.λ.π.

Προσφωνῶν τούς συνέδρους ὁ Βαρθολομαῖος εἶπεν: «Σᾶς ἐκφράζομεν εὐχαριστίας, ραββῖνε Ἀρθοῦρε Σνάϊτερ διὰ τὴν πραγματοποιήσιν τοῦ συνεδρίου τούτου»!... Βλέπομε ἐδῶ, ὅτι καθαρά ἐβραϊκὸ ἦταν τό συνέδριο!.. Καί πρὸς τόν Τοῦρκον: «Εὐχαριστοῦμεν καί τόν πρόεδρον καί φίλον ἡμῶν σοφολογιώτατον κ. Μεχμέτ Νουρί Γιλμάζ διὰ τὴν (...) ἀνεκτίμητον σύμπραξιν του πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ ὄντως ἱστορικοῦ συνεδρίου τούτου».

Ἀφοῦ, ὡς γνήσιον φερέφωνον τοῦ σιωνισμοῦ, κατεφέρθη κατὰ τοῦ ἐθνικισμοῦ (τοῦ ... πατριωτισμοῦ δηλ.!) καί ἀνεμάσπασεν τὰ γνωστὰ σιωνιστικά περὶ εἰρήνης, εἶπεν καί τὰ ἐξῆς δόλια:

«Ἀλλὰ τότε μόνον δυνάμεθα νά ἐπιτύχωμεν τοῦτο, ἐάν εἴμεθα ἠνωμένοι ἐν τῷ πνεύματι τοῦ ἑνός Θεοῦ, «ποιητοῦ ὀρατῶν τε πάντων καί ἀοράτων». Καίτοι πάντες - ρωμαιοκαθολικοί, Ὁρθόδοξοι καί Προτεστάνται, Ἑβραῖοι καί Μουσουλμάνοι- δέν δυνάμεθα νά ἀρνηθῶμεν τās μεταξύ ἡμῶν διαφορᾶς, ἐν τούτοις δέν δυνάμεθα νά ἀρνηθῶμεν καί τὴν ἀνάγκην συμμαχίας καί ὁμαδικῆς συνεργασίας διὰ νά συμβάλωμεν εἰς τὴν καθοδήγησιν τοῦ κόσμου μας μακρὰν τῆς αἱματηρᾶς ἀβύσσου τοῦ ἀκράϊου ἐθνικισμοῦ καί τῆς θρησκευτικῆς μισαλλοδοξίας. Διότι, ἀκριβῶς ὅταν διαφωνοῦμεν, ἔχομεν τὴν καταλληλοτέραν εὐκαιρίαν νά ἐπιδείξωμεν θρησκευτικὴν ἀνοχήν». (Βλ.

«Ενημέρωσις» 1-1994 σελ. 4).

Ἀφοῦ τό ταλμούδ, τό κοράνιον καί οἱ παπικοί ΔΙΔΑΣΚΟΥΝ τὴν αἱματηρὰν ἐπικράτησιν ἐπὶ τῆς γῆς εἰς ποῖον ἀπευθύνεται; Ἡμεῖς, οἱ Ἕλληνες, ποῖον τοῦρκον ἐσκοτώσαμεν; Ἡ πρέπει νά ... τουρκέψουμε (!!!) ἐάν τούς ἀγαποῦμε;;;

Ἀγάπη σημαίνει ... ἀπαγόρευσις θρησκευτικῆς διαφωνίας μέ τόν ἄλλον;...;

Τί σιωνιστικὴ διαστροφή!!... ΔΕΝ ἀναγνωρίζουν τό δικαίωμα θρησκευτικῆς διαφωνίας οἱ «ΔΗΜΟΚΡΑΤΕΣ» σιωνισταί!!

Δέν εἶναι τέκνα τοῦ ἑνός Θεοῦ οὔτε οἱ αἰρετικοὶ πολλῶ μᾶλλον οὔτε οἱ θεομάχοι ἑβραῖοι καί μουσουλμάνοι, οἱ ἱποῖοι ἀρνοῦνται τὴν θεότητα τοῦ Χριστοῦ καί τὴν Ἁγία Τριάδα. Ὁ ποιητὴς ὀρατῶν τε καί ἀοράτων εἶναι ἡ Ἁγία Τριάς, ὁ Θεὸς τῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν. Τέκνα δέ τοῦ Θεοῦ (λέγει τό κατὰ Ἰωάννην Ἰ. Εὐαγγέλιον ἐν ἀρχῇ αὐτοῦ) εἶναι μόνον ἐκεῖνοι εἰς τούς ὁποίους ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς «ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι». Ὅχι οἱ ἐχθροὶ Του! (δηλ. οἱ αἰρετικοὶ καί ὅσοι Τόν ἀρνοῦνται). Ἀπό πότε οἱ ἐχθροὶ τοῦ Θεοῦ ἔγιναν ... τέκνα τοῦ Θεοῦ;;;

Ἐπρεπεν νά διαχωρίσῃ τό Ὁρθόδοξον πιστεύω ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξον ἀγάπην πρὸς τόν πλησίον μας. Οἱ φίλοι του αὐτοῖ, καί τούς ἄδικους αἱματηρούς πολέμους ἐνεργοῦν, καί μισαλλόδοξοι εἶναι καί ΔΙΑΚΑΩΣ ἐπιθυμοῦν νά ἐξαφανίσουν οἰανδήποτε κληρονομίαν Ὁρθόδοξον καί Ἑλληνικὴν ὑπάρχουσαν. Οἱ Τοῦρκοι μέ τούς ἑβραῖους κατέλαβον τὴν Κύπρον, ἔσφαξαν τούς Ἕλληνας τοῦ βορείου τμήματος, ἠφάνισαν τόν Ἑλληνισμόν τοῦ Πόντου καί τῆς Μ. Ἀσίας καί τελευταίως ἐξεδίωξαν βαναύσως τούς Ἕλληνας τῆς Κων/πόλεως καί τῶν νήσων Ἰμβρου καί Τενέδου. Διεκδικοῦν δέ ... τό Αἰγαῖον, τὴν Θράκην κ.λ.π.!...

Ποῖος ἠνώκλησε ποτὲ τούς μουσουλμάνους τῆς Θράκης πού διαρκῶς αὐξάνουν καί, κατευθυνόμενοι δημιουργοῦν προβλήματα; Ἐχουν, κύριοι Βαρθολομαῖοι, οἱ Ἕλληνες ἴσα δικαιώματα, ὅπως οἱ ἑβραῖοι

καί οι τουρκοί, διά θρησκευτικήν άνοχήν καί ειρήνην!! Διαυτό καί οι Έλληνες τής Αμερικῆς άπήτησαν τό συνέδριον νά μή γίνη εις τήν Κων/πολιν.

ΑΛΛΟΥΣ ΣΚΟΠΟΥΣ ύπηρετεί ό ... «γενάρχης του γένους»!! Καί άλλου σκοπεύει: **Εις τήν ΠΑΝΘΡΗΣΚΕΙΑΝ!**

Καί κατέληξεν ό Βαρθολομαίος εις τό γνωστόν τροπάριον τών οικουμενιστών «νά βλέπωμεν όσα μᾶς ένώνουν», λέγων επί λέξει:

«Αγαπτιό φίλοι, όσα ένούν ήμᾶς είναι περισσότερα τών όσων διαιρούν ήμᾶς. Άς άποτελέση τό συνέδριον τουτο καμπήν εις τήν ιστορίαν μας. Έχομεν πρό ήμών τό όραμα του ψαλμωδού: «Ιδού δή τί καλόν ή τί τερπνόν, άλλ' ή τό κατοικείν άδελφούς επί τό αυτό». Παρέχομεν ήμίν σήμεραν τήν διαβεβαίωσιν, ότι ή Όρθόδοξος Χριστιανική Έκκλησία θά πράξη ό, τι δύναται διά νά εκπληρώση τό όραμα τουτο. Δόξα έν ύψιστοις Θεώ καί επί γῆς ειρήνη, έν ανθρώποις εύδοκία» (Λουκ. 2,14). Σᾶς εύχαριστοϋμεν θερμώς» (ένθα άνωτ. σελ. 5).

Έδω έχομεν καί άλλην διαστρέβλωσιν τών Ίερών Γραφών. Ό Ψαλμωδός αναφέρεται εις άδελφούς έν Κυρίω που έχουν τό αυτό φρόνημα. Οι άβάπτιστοι καί έχθροί του Θεού δέν είναι υιοθετημένοι υπό του Θεού, άλλά «υιοί του πατρός αυτών διαβόλου» όπως λέγει ό Κύριος εις τό Ευαγγέλιον. Ημείς δέν είμεθα υιοί του διαβόλου ώστε νά είμεθα... άδελφοί αυτών τών αντιχριστιών! Τά τέκνα του Θεού καί τά τέκνα του διαβόλου, είναι άδελφοί;;; Άδελφός των είσαι ΕΣΥ Βαρθολομαίε, που ήρνήθης τόν Χριστόν καί ύπηρετείς τούς έχθρούς Αυτου έβραίους καί τόν πατέρα τους τόν διάβολον.

Ό δέ Άγγελικός ύμνος δέν αναφέρεται εις τήν επικράτησιν τής ειρήνης έν τώ κόσμω.

Ό Αρχηγός τής Πίστεως μας δέν ένδιεφέρθη νά ένωση τόν κόσμον όλον διά νά λείψουν οι πόλεμοι (που είναι παραχώρησις Θεού λόγω τών άμαρτιών μας), άλλά νά

μᾶς αναβιβάση διά τής Πίστεως καί τής τηρήσεως τών έντολών Του εις τήν Ούράνιον Βασιλείαν Του!

Η επί γῆς ειρήνη θά έλθη τότε μόνον, όταν όλοι ένστερισθώσι τό κήρυγμα του Ίησου Χριστου, πράγμα άπραγματοποιήτον. Ό ώς άνω δηλ. ύμνος έννοεί τήν βαθείαν ειρήνην που έχάρισεν ό Χριστός εις τούς έναρέτους Χριστιανούς που έχουν θεωθή. Αυτοί ήδη αισθάνονται μέσα τους τήν Βασιλείαν του Θεού καί απολαμβάνουν τήν πανευφρόσυνον ειρήνην του Θεού, τήν πάντα νοδν υπερέχουσιν.

Τ άνωτέρω, περί παγκοσμίου ειρήνης, είναι ή δολιότης τών οικουμενιστών διά νά φέρουν τό παγκόσμιον κράτος του αντιχριστου καί νά πλανήσουν τόν κόσμον, ώστε νά άπωλέση ό κόσμος τήν πραγματικήν πυξίδα που σέ άνάγει εις ουρανοϋς. Κηρύττουν αυτά τά άποκλειστικώς ΕΠΙΓΕΙΟΥ ένδιαφέροντος έβραϊκα κηρύγματα, που όμοιάζουν μέ τά ιεχωβίτικα που ύπόσκοπται χιλιετή βασιλείαν ΕΠΙ ΤΗΣ ΓΗΣ μέ πᾶσαν τρυφήν, άνεσιν καί ζωώδη άπολαυσιν.

Άσφαλώς θά πλανήσουν πολλούς. Διό πρόσχωμεν. Πρόκειται περί προδρομικής εποχής τής έλευσεως του αντιχριστου, όπου θά κηρυχθῆ ΜΙΑ θρησκεία καί ό αντίχριστος θά κηρυχθῆ «θεός».

Διά νά προφυλάξωμεν από τās παγίδας αυτών τών όφρων τό Όρθόδοξον πλήρωμα, έξεδώσαμεν τόν άνωτέρω τόμον τής προδοσίας.

Εύχόμεθα οι Όρθόδοξοι Χριστιανοί νά κατανοήσουν επτέλους τό ψυχικόν των συμφέρον καί νά άρχίσουν μάχην άνένδοτον καί ΕΝΔΟΞΟΤΑΤΗΝ καί πλήρη αναφαιρέτου χαρᾶς καί αγαλλίασεως κατά τών φθορέων τής Όρθοδόξου ήμών Πίστεως, έχοντες εις τήν πανευφρόσυνον ΑΘΛΗΣΙΝ των τήν βοήθειαν του παντοδυνάμου Θεού, διά πρεσβειών τής Κυρίας Θεοτόκου καί πάντων τών Άγιών, ΑΜΗΝ.

Ο «ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ» ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ ΣΥΝΙΣΤΑ
ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΑΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΝΑ ΜΗΝ
ΕΝΟΧΛΟΥΝ ΤΟΥΣ ΤΟΥΡΚΟΥΣ
ΔΙΑ ΤΟΝ Ι. ΝΑΟΝ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΣΟΦΙΑΣ
ΚΑΙ ΝΑ ΜΗ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΩΝΤΑΙ
ΟΥΤΕ ΝΑ ΤΕΛΟΥΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ ΔΙΑ
ΤΑΣ ΨΥΧΑΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΑΤΟΣ ΣΦΑΓΕΝΤΩΝ
ΕΛΛΗΝΟΚΥΠΡΙΩΝ ΗΡΩΩΝ

“Οσοι απέμπολουν τήν Ὁρθοδοξίαν, δέν εἶναι δυνατόν νά μή προδώσουν καί τήν πατρίδα τους Ἑλλάδα.

Τυμνός ὁ Βαρθολομαῖος ἐκαλύφθη μέ τήν Ἑλληνικήν σημαίαν πρός καταφρόνησίν της, καί εἶχεν δηλώσει ὅτι οἱ Ἕλληνες εἶχον 400 ἐτῶν εἰρηνικήν συμβίωσιν μέ τούς Τούρκους καί ἦλθαν «κάτι ξεβράκωτοι» (ἐννοῶντας τούς ἥρωας τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821!!!) καί διετάραξαν τήν εἰρήνην αὐτήν.

Προσφάτως προσεβλήθη καί διεσύρθη ὁ Ἑλληνισμός ἀπό τήν ἀπόφασιν τῶν τούρκων νά μετατρέψουν τό μεγαλύτερον (μετά ἀπό τά προσκυνήματα τῶν Ἱεροσολύμων) μνημεῖον τῆς Ὁρθοδοξίας, τήν Ἁγίαν Σοφίαν, εἰς τζαμί. Ἐνῶ **θά ἔπρεπεν νά εἶχον ἀπαιτήσει** οἱ ὅπου γῆς Ὁρθόδοξοι, **νά δοθῆ εἰς τούς Ἕλληνας ὁ πανένδοξος αὐτός Ναός καί**

σύμβολον τοῦ Γένους μας, νά καίη ἀκοίμητος κανδήλα ἐντός αὐτοῦ τοῦ Ἱ. Ναοῦ, πού ἔχει χιλίων πεντακοσίων ἐτῶν ἱστορίαν τῆς Ὁρθοδοξίας.

Τό δεύτερον πρόσφατον πλήγμα εἶναι ὁ εἰδεχθῆς φόνος, οἱ ξυλοδαρμοί καί αἱ ταπεινώσεις τῶν Ἑλληνοκυπρίων ἐνώπιον τῶν ὁμμάτων τῆς διεθνούς κοινότητος.

Διά τά δύο αὐτά θέματα διέταξεν ὁ Βαρθολομαῖος τήν ἀρχιεπισκοπὴν Ἀμερικῆς, πρῶτον μέν... νά μή τελέσῃ μνημόσυνον διά τούς ἐθνομάρτυρας νέους, Κυπρίους Ἰσαάκ καί Σολωμοῦ!!

Ἐπίσης, διέταξεν... «νά μή κινητοποιηθῆ ἡ Ἑλληνοαμερικανική ὁμογένεια καί τό «Ἑλληνοαμερικανικό λόμπυ» ἐναντίον τῆς ἀπειλῆς νά μετατραπῆ ἡ Ἁγία Σοφία εἰς τζαμί!!

Ἡ διπλῆ αὐτή ἐντολή ἄφησεν, ὡς γράφει ὁ τύπος, «ἀφώνους ἀπό ἐκκλησίων τούς ἱεράρχας τῆς ἐκκλησίας τῆς Ἀμε-

ρικής. Ἀρκεταί κοινότητες τῆς ἀρχιεπισκοπῆς ἀπεφάσισαν νά τελέσουν μνημόσυνα διά τούς Κυπρίους ἥρωας τήν 22αν Σεπτεμβρίου καί ἀπαίτησιν τῶν συλλόγων ὁμογενῶν» («Ἐλεύθερος Τύπος» 2-9-1996).

Τό θλιβερόν γεγονός διά τό **ἔσχατον κατόντημα τοῦ Βαρθολομαίου**, ἀποκαλύπτει ἡ ὁμογενειακή ἐφημερίς «Πρωϊνή».

Ἡ ἐκκλησιαστική δικαιοδοσία τῆς Ἀμερικῆς ἀρχικῶς ὑπήγειο εἰς τήν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος καί μετὰ τό 1920 παρεχωρήθη ὡς ἐπαρχία τοῦ θρόνου τῆς Κων/πόλεως τῇ ἀπαιτήσει τοῦ μεγαλομασόνου Μελετίου Μεταξάκη.

Ἡ ἱεραρχία τῆς νεοημερολογιτικῆς Ἐκκλησίας τοῦ Σεραφεῖμ πρέπει νά ἀσχοληθῇ μέ τό θέμα τοῦτο, καθότι εἶναι **καί** θρησκευτικόν **καί** ἐθνικόν. Νά ἐπανέλθῃ καί πάλιν ἡ Ἀμερική καί **ὄλος** ὁ Ἑλληνισμός τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰς τήν Ἐκκλησιαστικήν δικαιοδοσίαν τῆς Ἑλλάδος. **Οἱ Φαναριῶται ἀπεδείχθησαν ἔσχατοι προδότες τῆς Πίστεως καί τοῦ Γένους.** Ἄλλωστε, τό ἐδήλωσεν καθαρά ὁ ἀποθανών «πατριάρχης» Δημήτριος: «Τό πατριαρχεῖον κατευθύνεται ὑπό τῶν σκοτεινῶν δυνάμεων!» Καί ἔχουν τήν ἀξίωσιν νά ἔχωμεν ὑπακοήν καί ἀφοσίωσιν!!... Καί νά εἶναι ὁ ἐξωμότης Βαρθολομαῖος γενικός ... ἀρχηγός τῆς Ὁρθοδοξίας καί ... **«γενάρχης»**, ὡς τόν ἀποκαλοῦν μερικοί μασόνοι ἀδελφοί του!!...

«Γενάρχης» πού μᾶς εὑρέθη, ἀλήθεια!!...

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΤΙΚΗ
ΣΥΜΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΟΥ
ΠΑΠΑ ΒΟΪΤΥΛΑ ΚΑΤΑ
ΤΗΝ ΠΡΟΣΦΑΤΟΝ
ΕΠΙΣΚΕΨΙΝ ΤΟΥ ΕΙΣ
ΓΕΡΜΑΝΙΑΝ

Εἰς τήν πόλιν Πάντερμπορν τῆς Γερμανίας τήν ὁποίαν ἐπεσκέφθη ὁ Πάπας

Οἰκουμενιστική συμπροσευχή ὑπό τόν πάπα Βοϊτύλα εἰς τό Πάντερμπορν τῆς Γερμανίας. Εἰς τήν οἰκουμενιστικήν συμπροσευχήν διακρίνεται καί ὁ συμμετέχων εἰς αὐτήν «μνητροπολίτης» Γερμανίας Ἀύγουστίνος».

κατά τήν 21ην Ἰουνίου τρ.ἔ. ἐγένετο οἰκουμενιστική συμπροσευχή μέ τήν συμμετοχήν τοῦ «μνητροπολίτου» Γερμανίας Ἀύγουστίνου καί τῶν προτεσταντῶν.

Ὁμιλῶν ὁ πάπας εἰς τήν οἰκουμενιστικήν συμπροσευχήν εἶπεν... «ὕπῆρξε λοιπόν κατάλληλη ἡ ἐκλογή τῆς πόλεως αὐτῆς ὡς χώρου οἰκουμενικῆς συναντήσεως· ἀκριβῶς στόν καθεδρικόνα ναό τῆς πόλεως ὑψώσαμεν τήν προσευχήν γιά τήν ἐνόητα τῶν χριστιανῶν, μέ τήν συμμετοχή τῆς Προτεσταντικῆς καί τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας» («Καθολική» 16-7-1996 σελ. 5).

Ἡ ἐνόητος τῶν Χριστιανῶν δέ ἐπιτυχάζεται μέ συμπροσευχάς αἰρετικῶν καί Ὁρθοδόξων, ἀλλά μέ ἐπιστροφὴν καί μετάνοιαν τῶν αἰρετικῶν.

ΠΑΝΘΡΗΣΚΕΙΑΚΗ ΣΧΟΛΗ
ΙΔΡΥΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟ
ΣΑΡΑΓΕΒΟ

Γράφει ἡ ἐν Ἑλλάδι ἐκδιδομένη παπική ἐφημερίς «Καθολική» τῆς 16-7-1996:

«Τό πανεπιστήμιον τοῦ Σαράγεβο, τοῦ ὁποίου μέρος ἔχει καταστραφῆ ἀπό βομβαρδισμούς, ἀπεφάσισε νά ἰδρῦσῃ μία Σχολή Διαλόγου τῶν Θρησκειῶν, ἡ ὁποία θά λειτουργεῖ ἀπό τόν Ὀκτώβριον. Στήν ἰδρυσὴ τῆς συνειργάσθησαν ἐκπρόσω-

ποι Ὁρθοδόξων, Καθολικῶν, Μουσουλμάνων καὶ Ἰουδαίων τῆς Βοσνίας.

Θά διδάσκουν καθηγηταὶ τῶν τεσσάρων αὐτῶν θρησκειῶν ἐκθέτοντες πῶς

θεωροῦν τὸν διάλογον καὶ τὸν ἀμοιβαῖον σεβασμὸν τῶν θρησκειῶν. Μετὰ τέσσαρα χρόνια ἀδελφοκτόνου πολέμου, οἱ ἐκπρόσωποι τῶν θρησκειῶν θά ἐντείνουν

Η ΝΕΟΗΜΕΡΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ ΠΡΟΣΕΚΑΛΕΣΕΝ ΤΟΝ ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΝ ΠΑΠΑΝ ΒΟΪΤΥΛΑ ΕΙΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΘΕΙΣΑΝ ΕΟΡΤΗΝ ΔΙΑ ΤΑ 1950 ΕΤΗ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ

Ἡ νεοημερολογικὴ «ἐκκλησία» τῆς Κύπρου, **μὴ συνεπιθεῖσα** ἀπὸ τὴν πρό εἰκοσαετίας εἰσβολὴν τοῦ Ἀπίλα εἰς Κύπρον καὶ τὴν σφαγὴν τῶν κατοικῶν τοῦ βορείου τμήματος τῆς νήσου ὡς καὶ τῶν 1.600 ἀγνοουμένων, μετὰ τὰ εἰδεχθῆ πρόσφατα ἐγκλήματα τῶν τουρκοκυπρίων κατὰ τὴν εἰρηνικὴν πορείαν (περὶ τῶν ὁποίων ὑποκριτικὰ ἐξέφρασαν τὴν «δυσφορίαν» τους - γράφε τὴν ἐξαιρετικὴν χαρὰ τους- οἱ ἔβραιοδουλοὶ πλανητάρχαι), προεξάρχει εἰς οἰκουμηνιστικὰ παραληρήματα!!.. Αὐτὰ εἶναι ἐνδείξεις ὅτι βράζει ἡ μασονία στὴν Κύπρο! Ἄλλὰ πῶς νὰ μὴν βράζη, μετὰ ἀπὸ τόσα χρόνια ἀγγλικῆς κατοχῆς;.. Ἄλλοιμονο στὸ νησί αὐτό, ἐάν οἱ κάτοικοί του δέν ἀντιδράσουν δυναμικὰ πρὸς τοὺς ἰουδες ρασοφόρους τους καὶ τὴν κυβέρνησί τους!!! Ποῦ θά φύγουν τὴν ὀργὴ τοῦ Θεοῦ; Οἱ Τοῦρκοι ἀκονίζουν τὰ μαχαίρια τους!!!

Ἡ μητρόπολις Πάφου τῆς Κύπρου ἐώρτασεν τὸ τρέχον ἔτος, ἀπὸ 5 ἕως 11 Ἰουνίου, τὰ 1950 ἔτη ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς της.

Εἰς τὰς **καινοφανεῖς** καὶ **ἄνευ πνευματικότητος** ἐορτὰς αὐτὰς συμμετέσχον ἐκπρόσωποι ὅλων τῶν «ὀρθοδόξων» πατριαρχείων καὶ αυτοκεφάλων «ἐκκλησιῶν», ὁ «ἀρχιεπίσκοπος» καὶ οἱ «ἐπίσκοποι» Κύπρου κ.λπ.

«Ἰδιαίτερον πρόσκλησιν ἀπέθυσεν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πάφου Χρυσόστομος εἰς τὸν πάπαν Ἰωάννην Παῦλον Β', καθὼς καὶ στὸ Παγκόσμιον Συμβούλιον τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ στὸ Συμβούλιον τῶν Εὐρωπαϊκῶν Ἐκκλησιῶν» («Καθολικὴ» 30-7-1996, σελ. 3).

Ὁ πάπας δέν μετέβη ὁ ἴδιος, ἀλλ' ἀπέστειλεν ἐκπρόσωπόν του εἰς τὰς ἐορτὰς αὐτὰς, τὸν καρδινάλιον Ἐδουάρδο Κάσσιδου, πρόεδρον ἐπὶ τῶν «διαλόγων».

Εἰς τὰς μιστὰς παρὰ Θεῷ ἐορτὰς καὶ προσευχὰς, συμμετέσχεν ὅλος ὁ ἔσμός τῶν αἰρετικῶν.

Ὁ Καρδινάλιος Κάσσιδου, ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ πάπα, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς «λειτουργίας» εἰς τὴν ὁποίαν προεξῆρχεν ὁ «ἀρχιεπίσκοπος» Κύπρου Χρυσόστομος εἰς τὸν Ἰ. Ναόν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Βαρνάβα καὶ Παύλου, ἀνέγνωσε μήνυμα οἰκουμηνιστικόν, τὸ ὁποῖον καταλήγει εἰς τὴν ἔνωσιν μετὰ τῶν «ὀρθοδόξων» ὅλων τῶν θρησκειῶν.

Οἱ Κύπριοι «κληρικοί» **οὐδόπως ἐφοβήθησαν** τοὺς Ἁγίους Ἀποστόλους καὶ τὸν ἰδρυτὴν τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας Ἀπόστολον Βαρνάβαν! **Οὐδέ ἐτίμησαν τὰ δεινὰ ποῦ ὑπέφεραν οἱ πρόγονοὶ των ἵνα μὴ ὑποκύψουν εἰς τὸ λατινικὸν μίσημα! Δέν ἠσχύνθησαν ἐμπρὸς εἰς τὰ μαρτυρικά αἵματα τῶν ὑπὸ τῶν λατίνων σκληρότατα βασανισθέντων Ὁσιομαρτύρων τῆς Κύπρου.** Κληρικοί καὶ λαϊκοὶ τῆς Κύπρου ἠγνόησαν τὴν φωνὴν τοῦ Ἁγίου Πατριάρχου Κων/πόλεως Γερμανοῦ, ὅστις **τοὺς συνεβούλευεν** καλύτερον νὰ προσευχηθοῦν εἰς τοὺς οἴκους τῶν μόνοι των, παρὰ εἰς τοὺς ναοὺς ὅπου ἐλειτούργουν λατινόφρονες κληρικοί.

Σήμερον, ὅτε ἡ ἀποστασία κορυφουῖται, **προσεκάλεσαν ΜΟΝΟΙ ΤΩΝ οἱ Κύπριοι τοὺς αἰρετικούς** νὰ συμπροσευχηθοῦν μετ' αὐτῶν!!! **Θρήνου ἄξια** ὅλα αὐτὰ!! Ἀναμένουν βοήθειαν ἀπὸ τὸν πάπα καὶ τοὺς προτεστάντας;,, Ἄς... περιμένουν καὶ θά τὴν δοῦν!.. Πλουσιωτάτην δέ!.. Ὁ Θεὸς οὐ μυκτηρίζεται.

τίς προσπάθειες πού καταβάλλουν για θρησκευτική έλευθερία καί άμοιβαία άποδοχή». Καί τελειώνει:

«Η ίδρυσις τῆς Σχολῆς όφείλεται σέ όμιλο έκπροσώπων τών θρησκευτών, οί όποιοί πρίν άπό τήν έκρηξη του πολέμου έξέδιδαν τήν «οικουμενικήν» έφημερίδα «Είμεθα ένα». (σ.σ. άπεδείχθη δέ... περιτράνωσ μετ' όλίγον!!).

Πρόκειται περί οικουμενιστικοῦ άνέμου πού έπνεεν πρίν άκόμη άπό τόν πόλεμον εις τόν κληρον τῆς Σερβίας. Άλλά βλέπομεν όπ **καί μετά τήν δοκιμασίαν τους** καί τόν καταστρεπτικόν πόλεμον, **παράδιδουν τό ποιμνιον των βοράν, όχι μόνον των αίρετικών, αλλά καί των έβραίων καί μουσουλμάνων!..**

Όρθόδοξοι νά συμμετέχουν εις τήν ίδρυσιν σχολῆς διά νά γαλουχήσ τούς νέους όπ, όχι μόνον άπό τούς αίρετικούς δέν άπέχουν, αλλά ούτε καί άπό τούς άντιχρίστους έβραίους καί άπίστους μουσουλμάνους!! Καί... «διά νά έδραιωθῆ» δῆθεν ή ειρήνη, νά ένωθούν με όλους αύτούς τούς σατανιστάς!! Όλιθερόν τό κα-

τάντημα τῆς Σερβικής Έκκλησίας, ή όποία, έπειδή ήκολούθει τό πάτριον έορτολόγιον καί κατεσφάζετο ύπό τών παπικών καί του **ντομέ** Ίζετμπέκοβιτς (**ντομές=έβραίος, δῆθεν μουσουλμάνος**). Όπως ήταν καί ό Κεμάλ Άτατούρκ), είχομεν έλπίσει όπ θά διεχώριζον τάς ευθύνας των άπό τούς οικουμενιστάς. Τουναντίον! Πράττουν τό αντίθετον!...

ΣΥΜΠΡΟΣΕΥΧΗ
ΝΕΟΗΜΕΡΟΛΟΓΙΤΩΝ
ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΤΩΝ ΜΕΤΑ
ΠΡΟΤΕΣΤΑΝΤΩΝ ΕΙΣ
ΒΙΕΛΕΦΕΛΔ
ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

Έλληνες τῆς Γερμανίας, άναγνώσται του περιοδικου μας, έχουν κατασκανδαλισθῆ άπό τάς συμπροσευχάς των εκεί

Ό «όρθόδοξος» ιερεύς Δημήτριος Τσόμπρας εις τόν Ί. Ναόν των Άγίων Άποστόλων Πέτρου καί Παύλου εις τό Bielefeld τῆς Γερμανίας, συμπροσεύχεται με προτεστάντας κατά τόν έσπερινόν τῆς άγάπης.

κληρικών τους μετά των αίρετικών.

Οί εκεί ιερείς και ὁ μητροπολίτης τους οἴτινες ὑπάγονται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ «πατριάρχου» Βαρθολομαίου, καὶ τῆ συγκαταθέσει αὐτοῦ, εἰς πᾶσαν εὐκαιρίαν τελοῦν συμπροσευχὰς καί, τῆ ἀδεία αὐτῶν, ἀναπέμπουν εὐχὰς καὶ προσευχὰς ὡς «ιερεῖς» τῶν Ἑλλήνων οἱ αίρετικοί!! Οἱ ἀπόδημοὶ Ἕλληνας δὲν γνωρίζουν ὅτι αὐτὰ εἶναι καταδικασμένα ὑπὸ τῶν Θ. καὶ Ἱερῶν Κανόνων καὶ ἔτσι παγιδεύονται εἰς τὴν εὐθύνην ὅλοι καὶ ἐκπίπτουν ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξον Πίστιν.

Ἐσχάτως, ὅμως, ἤρχισαν νὰ ἐνημεροῦνται καὶ ζητοῦν βοήθειαν καὶ διαφώτισιν ἵνα μὴ καταποντισθῶσιν (!!) εἰς τὸ βάραθρον τῶν αἱρέσεων, ὁμοῦ μετὰ τῶν ποιμένων των...

Εἰς τὴν ἐνορίαν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, ὅπου ἐφημερεύει ὁ «ιερεὺς» π. Δημήτριος Τσόμπρας, **προσκαλεῖ τοὺς προτεστάντας** εἰς ἐπίσημον συμπροσευχήν! Τὸ τρέχον ἔτος, κατὰ τὸν ἐσπερινόν τῆς ἀγάπης εἰς τὴν ὡς ἄνω ἐνορίαν εἰς τὸ Bielefeld τῆς Γερμανίας προσεκάλεσεν καὶ τοὺς αίρετικούς προτεστάντας μετὰ τῶν ὁποίων ἐτελέσθη ὁ ἐσπερινός, συνέφαλον καὶ συμπροσυχήθησαν μετ' αὐτῶν, ὡσάν νὰ ἦσαν ὁμόφρονες.

Ἐπρεπεν **ὅλοι** οἱ Ἕλληνας πού παρευρίσκοντο εἰς τὸν ναόν **νὰ διαμαρτηρηθοῦν καὶ νὰ ἀποχωρήσουν πάραυτα ἀπὸ τὸν ναόν** καὶ νὰ ἀφήσουν τὸν Τσόμπρα νὰ συμπροσευχηθῆ **μόνος του** μετὰ τῶν αίρετικῶν.

Εἰς ζητήματα Πίστεως, ὅπου οἱ προδοταὶ «ιερεῖς» μολύνουν τὸν λαόν μετὰ τὸ μῖασμα τῆς αἱρέσεως, ἡ ὑπακοή εἰς αὐτοὺς τοὺς «ιερεῖς» εἶναι **ἁμαρτία καὶ χωρισμός ἀπὸ Θεοῦ**. Ὅταν συμπροσεύχεσαι μετὰ τὸν αίρετικόν πού εἶναι **ἐχθρὸς τοῦ Θεοῦ** γίνεσαι καὶ σύ ἐχθρὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἂν δέν μετανοήσης συναπόλυσαι μετὰ τῶν αίρετικῶν!

Εὐχόμεθα οἱ ἀπόδημοὶ Ἕλληνας, πού ἀκριβοπληρώνουν μετὰ τὸν ἰδρώτα τοῦ προσώπου των τοὺς ἱερεῖς καὶ ἀρχιερεῖς, νὰ κατανοήσουν τὸ ψυχικόν των συμ-

φέρον καὶ νὰ τοὺς ἀποδοκιμάσουν, ὅποτε καὶ θὰ φρονηματίσουν τοὺς λυκοποιμένας αὐτοῦς! Ἔχουν δέ κάθε εὐχέρειαν νὰ τὸ πράξουν, ἀφοῦ **αὐτοὶ** τοὺς πληρώνουν!!

ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ
ΙΝΔΟΥΪΣΤΩΝ ΔΡΑ
ΕΙΣ ΤΟ ΚΕΝΤΡΟΝ
ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ὅπως ἀναφέρει ὁ Β. Παπαδημούλης εἰς τὴν ἐφημερίδα «Ἔθνος» τῆς 12-8-1996, ἰνδουϊστικὴ παραθρησκευτικὴ ὁμάς ἀποκαλουμένη «Ἀποστολὴ Σαγκουάν Κιρπάλ Ρουχάνι» ἔχει ἐξαπλώσει τὰ σατανικά της δίκτυα εἰς ὅλον τὸν κόσμον καὶ προσπλυτίζει ἀνηλίκους παῖδας εἰς Β. Ἑλλάδα.

Ἄρχηγός τῆς παραθρησκευτικῆς ὁμάδος εἶναι ὁ ἐκ Θεσ/νίκης Πανταζῆς Σιδέρης.

Ἐμφανίζεται ὡς σωματεῖον «πνευματισμοῦ ἢ πνευματικότητος» καὶ προσπαθεῖ νὰ σαγηνεύσῃ πολλοὺς Ἕλληνας.

Διὰ νὰ γίνῃ τις μέλος τῆς ὀργανώσεως ὑποβάλλει αἰτήσιν. Ἀναφέρεται πασιφανῶς ὅτι τὸ ὡς ἄνω σωματεῖον ἀσχολεῖται, μετὰ «πνευματισμόν», μετὰ τὴν μετεμψύχωσιν, μετὰ τὴν μοίραν κ.λπ. ἐβραϊκὰ καὶ μασονικὰ ἐμέσματα, πού στοχεύουν κατὰ τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τῆς Διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ.

Ὁ ἀρχηγός τῆς αἱρέσεως μεταβαίνει συχνὰ εἰς τὰς Ἰνδίας ὅπου λαμβάνει ὀδηγίας διὰ τὴν περαιτέρω δρᾶσιν του καὶ τὴν μύησιν τῶν ὀπαδῶν του.

Ὡς ἀναφέρει ἡ ἐφημερίς, εἰς τὴν αἵρεσιν αὐτήν, ἐμύησαν 6/χρονον θυγατέρα, κατόπιν συγκαταθέσεως τῆς μητρός της. Μάλιστα, ἐπειδὴ ἦτο κάτω τῶν 12 ἐτῶν, ὁ ἰνδὸς ἀρχηγός των εἰς ἐπιστολήν του πρὸς τὸν ἐδῶ ἀρχηγόν τῆς αἱρέσε-

ως, τοῦ συνιστᾶ νά προβῆ εἰς μερικὴν μῆσιν.

Ἡ εἰσαγγελία τῆς Θεο/νίκης ἠσοχλήθη μέ τό θέμα, καθότι προσπλῦτισεν ὁ ἀρχηγός Σιδέρης τά δύο τέκνα του 3,5 ἐτῶν καί 2 ἐτῶν, ὡς κατηγγέλθη ὑπό τῆς πρώων συζύγου του!

Ἡ σατανική αὐτή ὁμάς, ὅπως καί πλῆθος ἄλλαι, ἰσχυρίζεται ὅτι εἶναι μία διεθνής, ἐπιστημονική ὀργάνωσις, ἡ ὁποία διαθέτει περισσότερα τῶν 800 κέντρων εἰς 40 χώρας καί ἔχει ὡς ἔδραν τῆς τᾶς Η.Π.Α.

Ἰσχυρίζονται ὅτι πολλή εἶναι ἡ συμβολή τῆς ὀργανώσεως καί τοῦ σημερινοῦ ἡγέτου τῆς εἰς τήν παγκόσμιον εἰρήνην καί παγκόσμιον ἔνωσιν τῶν ἐκκλησιῶν καί ὅτι ἔχουν ἀναγνωρισθῆ ἀπό ὅλους τοὺς ἡγέτας τῶν θρησκειῶν. Ἐπίσης, διατείνονται ὅτι οἱ ὁπαδοί τῆς εἶναι ἄτομα ὄλων τῶν θρησκειῶν ἀρκεῖ νά «διάγουν φυσική, ἠθική, πνευματική καί ὑγιεινή ζωή», ἐπιβάλλεται δέ καί ἡ ἀποφυγή τῆς κρεοφαγίας.

Ὅλαι αἱ δαιμονοθησκεῖαι ἐπικεντρῶνται εἰς τὰ «παγκόσμια» καί «πανανθρώπινα» ἐνδιαφέροντα. Θίγουν τήν ἐπιθυμητήν «εἰρήνην» ἐν τῷ κόσμῳ. Ἀπορρίπτουν τήν μεταθανάτιον δίκην ἐν τῇ μελλούσῃ Κρίσει, τήν ἀπολογίαν καί ἀνάλογον τιμωρίαν ἢ εἴσοδον τοῦ ἀνθρώπου εἰς τήν Οὐράνιον Βασιλείαν, ἀντικαθιστώντες τᾶς ἀληθείας ταύτας μέ τοὺς ἔβραιομασονικούς μύθους τῆς μετεμψυκώσεως, διά νά ἀποσπάσουν τοὺς Χριστιανούς ἀπό τήν σωτηρίαν τους καί νά τοὺς παραδώσουν εἰς τόν αἰώνιον χωρισμόν ἀπό Θεοῦ καί τήν αἰώνιον ἀπόγνωσιν.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΤΙΚΗ
ΣΤΡΑΤΕΥΣΙΣ ΤΟΥ
«ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ»
ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ

Ὅπως ἀναφέρει τό οἰκουμενιστικόν δελτίον «Ἐνημέρωσις» καί τό ἀνα-

δημοσιεύει καί τό οἰκουμενιστικόν δελτίον «Ἐπίσκεψις» τῆς 31-5-1996, ἡ σύνοδος τοῦ «πατριαρχείου» Ἀντιοχείας πού συλλειτουργεῖ ἀπό ἐτῶν μέ τοὺς μονοφυσίτας, ἐσχάτως ἀπεφάσισεν τὰ ἑξῆς:

«Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Ἀντιοχείας μαζί μέ τίς λοιπές ἀδελφές Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες συνεκίζει σέ παγκόσμια κλίμακα, τήν οἰκουμενικήν τῆς δέσμευσιν μέσα στά πλαίσια τοῦ Π.Σ.Ε. καί τῶν Μικτῶν Ἐπιτροπῶν Θεολογικοῦ Διαλόγου μέ τήν Ρωμαιοκαθολική Ἐκκλησία καί τίς διάφορες Ἐκκλησίες τῆς Διαμαρτυρήσεως.

Συμμετέχει πλήρως στήν προσπάθεια προσεγγίσεως τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς περιοχῆς, στά πλαίσια τῶν Συμβουλίων Ἐκκλησιῶν Μέσης Ἀνατολῆς, συναφῶς δέ ὑπογραμμίζει τόν ἰδιάζοντα χαρακτῆρα τῆς συνεργασίας τῆς μέ τήν Συρορθόδοξην Ἐκκλησίαν τῆς Ἀντιοχείας (σ.σ. ΜΟΝΟΦΥΣΙΤΑΣ).

Ἐπιθυμεῖ ὡσαύτως νά προωθήσῃ περαιτέρω τίς καλές τῆς σχέσεις μέ τή Μελχιτική Ἐκκλησία μαζί μέ τήν ὁποία συνιστοῦσε μέχρι τίς ἀρχές τοῦ 18ου αἰῶνος τήν ἀδιαίρητην Ἐκκλησίαν τῆς Ἀντιοχείας. Μετά τό 1973 καί τίς ἐκατέρωθεν σχέσεις ἐπισήμων συνοδικῶν ἀντιπροσωπειῶν, ἀναζητοῦμε ἀπό κοινοῦ μέσα σέ πνεῦμα ἀδελφότητος, τήν ἐνότητα τῆς Ἀντιοχείας, παραμένοντας πιστοί στήν κληρονομία καί τήν λειτουργική τῆς παράδοση, πού ἀποτελοῦν τή βάση τῆς ἐπανευρεθείσης κοινῆς μας ταυτότητος».

Εἶναι τό πρῶτο «πατριαρχεῖον» πού ἀπεφάσισεν τήν διακοινωνίαν ἐπισήμως μέ τοὺς μονοφυσίτας. Καί ὁ «πατριάρχης» Ἰγνάπιος συμμετέσχε παλαιότερον εἰς ἰσλαμικόν συνέδριον. Ἔχει ἀλλοτριωθῆ τῆς Ὁρθοδοξίας καί κοινωνεῖ μέ τοὺς αἵρετικούς τοῦ Π.Σ.Ε. Διαυτό καί προβάλλεται ἀπό τήν «Ἐπίσκεψιν» πού ἐκφράζει τόν Βαρθολομαῖον καί τοὺς στρατευμένους οἰκουμενιστάς.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΟΛΟΓΙΚΗΝ ΣΧΟΛΗΝ ΤΗΣ ΧΑΛΚΗΣ ΥΠΟ ΤΗΝ ΗΓΕΣΙΑΝ ΤΟΥ ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ ΘΡΗΣΚΕΙΩΝ

Οί οίκουμενισαί ἐφόσον δέν δύνανται νά ἐνωθοῦν μεθ' ὄλων τῶν θρησκευτῶν, εὐρίσκουν διάφορες ἄλλες προφάσεις, ὥστε καί μεθ' ὄλων τῶν θρησκευτῶν νά κυλιῶνται εἰς τόν βόθρον τῆς ἀσεβείας, καί ὁ εὐλαθῆς λαός νά μή σκανδαλίζεται.

Ἐπισημαίνεται ὅτι ἡ «πατριάρχης» Βαρθολομαῖος ἐφεῦρεν ἕνα θέμα εἰς τοὺς πολλοὺς ἐνδιαφέρον, τὸ οἰκολογικόν.

Ἐχει καθιερωσεῖ κατ' ἔτος συνέδριον εἰς τὴν θεολογικὴν σχολὴν τῆς Χάλκης.

Ἐπισημαίνεται ὅτι ἡ Βαρθολομαῖος δέν ἐνδιαφέρει ἢ διαποιμάνει τοῦ Ὁρθοδόξου ποιμνίου καί ἢ διακήρυξις τῶν ἀληθειῶν τοῦ Χριστοῦ, τὸ πῶς θά καταστήσῃ οὐρανοπολίτας ὅσον τὸ δυνατόν περισσοτέρους ἀνθρώπους, ἀλλὰ τὸν ἐνδιαφέρει μόνον ἡ παρούσα ζωὴ. Διότι ὅταν ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν παρούσαν ζωὴν μόνον, ἔστω καί ἂν εἰς τὴν οὐσίαν δέν κατορθώσῃ τίποτε, ἀποσπᾶται τὴν προσοχὴν τῶν ἀνθρώπων.

Τὸ τρέχον ἔτος, ἀπὸ 30 Ἰουνίου ἕως 7 Ἰουλίου, ἐγένετο διὰ τρίτην συνεχῆ φορὰν οἰκολογικὸν σεμινάριον, τὸ ὁποῖον διωργάνωσεν ὁ «πατριάρχης» Βαρθολομαῖος μεθ' ἑνὸς «περιβάλλον καὶ ἐπικοινωνία».

Ἐκτός τῶν ἀντιπροσώπων ἐξ ὄλων τῶν ὀρθοδόξων «ἐκκλησιῶν» παρέστησαν ὅλοι οἱ αἰρετικοί. Ἐπίσης παρέστησαν καὶ ἑβραῖοι καὶ μουσουλμάνοι, τοὺς ὁποίους ἀποκαλοῦν «μονοθεϊστικὰς θρησκείας».

Τὸσην σημασίαν δίδουν εἰς τὰ ἄνομα αὐτὰ συνέδρια ὅπου συμφύρονται αἱ δαιμονοθησκείαι μετὰ τῶν «Ὁρθοδόξων», ὥστε συνήχθησαν θεολόγοι, δημοσιογράφοι καὶ παραγωγοὶ τηλεοπτικῶν προγραμμάτων, εἰδικοὶ ἐπιστήμονες καὶ ἐκπρόσωποι ἑτεροκλήτων οἰκολογικῶν ὁμάδων, πού ἀντεπροσώπευον ἀπὸ τὸν οἰκοφειμισμὸν τῆς Ἀμερικῆς μέχρι τὸ νοσοκομειὸν ἀγρίων ζώων τῆς Αἰγίνης καὶ τοὺς ἰατροὺς κατὰ τῶν πυρηνικῶν κ.λπ.

Μηνύματα εἰς τὸ σεμινάριον ἀπήθυσαν, μεταξὺ ἄλλων, ὁ δούξ τοῦ Ἐδιμβούργου πρίγκηψ

Φίλιππος, ὁ πρόεδρος τῶν Η.Π.Α. Μπίλ Κλίντον, ὁ πρόεδρος τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς Ζάκ Σαντέρ καὶ ἄλλα φερέφωνα τῶν ἑβραίων. (Βλ. «Ναυτεμπορικὴ» 3-7-1996).

Μήπως, οἱ ὡς ἄνω πλανητάρχαι, ἂν θελήσουν δέν δύνανται νά ἐπιλύσουν τὸ οἰκολογικὸν θέμα ἀπὸ θέσεως ἰσχύος; Ἀναμένουν ἀπὸ τὸν Βαρθολομαῖον; Πού γύρω του εἶναι ἐλάχιστοι Ἕλληνες καὶ αἱ διασωθεῖσαι Ἐκκλησίαι (ὅσαι δέν κατεστράφησαν ὑπὸ τοῦ Ἀτίλα) εὐρίσκονται μετὰ ἐκκλησίασμα 2-3 ἀτόμων; Βλέπετε, αὐτοὶ οἱ ἑβραϊοδούλοι ἔχουν ἐπιστρατευθῆ εἰς τὸν πανθηροθησκείαν οἰκουμενισμὸν καὶ ἀπεργάζονται τὴν ἐξαφάνισιν τῆς Ὁρθοδοξίας. Καταλληλότερον πρόσωπον ἀπὸ τὸν ἄσκον καὶ δραστήριον προδότην Βαρθολομαῖον, ἀσφαλῶς δέν δύνανται νά εὑρουν.

Ἐπισημαίνεται ὅτι ὁ Βαρθολομαῖος ἀνήγγειλεν ὅτι καὶ τὸ ἐρχόμενον ἔτος θά συγκληθῆ διεθνὲς συμπόσιον μεθ' ἑνὸς «θησκεία, ἐπιστήμη καὶ περιβάλλον».

Τὸ συμπόσιον θά ἀρχίσῃ τὴν 21ην Αὐγούστου 1997 εἰς τὴν Θεοσίνικην (πολιτιστικὴ πρωτεύουσα) καὶ θά συνεχισθῆ εἰς Κων/πολιν, Βουλγαρίαν, Ρουμανίαν, Οὐκρανίαν, Ρωσίαν καὶ Γεωργίαν διὰ τὴν καταλήξῃ καὶ πάλιν εἰς Κων/πολιν (ἐνθα ἀνωτέρω).

Τὰ συμπόσια αὐτὰ σκοπὸν ἔχουν τὸν ἀποπροσανατολισμὸν ἀπὸ τὴν Ὁρθοδοξίαν καὶ τὴν γνωριμίαν καὶ ἀνάμειξιν τῶν θρησκευτῶν διὰ τὴν φθᾶσιν εἰς τὴν ἐνωσίν των.

Αἱ ἐνέργειαι αὐταὶ εἶναι ξένα πρὸς τὴν Ὁρθόδοξον Παράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας. Αὐτὰ εἶναι ἐνδιαφέροντα θέματα, δεδαίως, ἀλλὰ πρέπει νά ἀσχοληθοῦν οἱ ἀρμόδιοι. Οἱ... παπάδες δέν ἔχουν καμμίαν δουλειάν! Δέν δύνανται π.χ. νά καταργήσῃ τὴν ἀστυνομίαν καὶ νά ἐκπληρώσῃ με... συμπόσια τὴν ἀποστολὴν τῆς, καὶ μάλιστα θρησκευτικὰ συμπόσια!.. Ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἐφαρμόσῃ τὸ Ἰ. Εὐαγγέλιον καὶ ἀγαπήσῃ τὸν πλησίον του ὡς ἑαυτὸν, τότε τὰ προβλήματα λύονται αὐτομάτως! Ὅχι με... συμπόσια πού ἀποβλέπουν εἰς τὴν πανθηροθησκείαν τῶν ἑβραίων τῆς «νέας ἐποχῆς»!..

Ι. ΝΑΟΣ ΑΓΙΑΣ ΣΟΦΙΑΣ ΚΩΝ/ΠΟΛΕΩΣ

Λόγω της απόστασias από την 'Ορθόδοξον Πίστιν των 'Ελλήνων και της μεταλήψεως κοινωνίας του Αυτοκράτορος Κων/νου του Παλαιολόγου από τα άνιερα χέρια των καρδιναλίων του πάπα, παρεκώρηνσεν ο Κύριος να περιέλθη ο Ναός ούτος της 'Ορθοδοξίας εις χείρας του άπίλλα.

Τήν 29ην Μαΐου 1453 οι Τούρκοι εισέβαλον εις τήν Πόλιν από τήν κερκόπορτα. Πλήθος λαού ειχεν καταφύγει εις τόν Ναόν της του Θεού Σοφίας. Εισώρμησαν οι Τούρκοι και με μαρτύρια, όργια, άτιμίες, φωτιά και τσεκούρι άπεμάκρυναν τόν λαόν.

Τό άπόγευμα της ίδιας ήμέρας, ο Μεχμέτ ο Πορθητής, έφθασεν εις τόν 'Ι. Ναόν και έμεινεν έκθαμβος. Αναβιβάζεται επί της 'Αγίας Τραπεζής και προσευχόμενος άφιερώνει τόν Ναόν εις τήν μαωμεθανικήν θρησκείαν. Έκτοτε, παρέμενεν τζαμί άφου έκτίσθησαν μιναρέδες και επεχρωματίσθησαν αι περίφημοι τοιχογραφίαι και τά ψηφιδωτά.

Παρέμεινεν τζαμί έως τό 1926 οτε ο Κεμάλ 'Ατατούρκ τόν μετέτρεψεν εις μουσεϊον, διότι είδεν τήν στροφήν του κόσμου και τά συνεχή τουριστικά ταξείδια εις αρχαιολογικούς χώρους, μνημεία, παλαιάς Έκκλησίας κ.λπ.

Σήμερον, οι Τούρκοι, όργανα των έβραίων, συνεχώς προκαλούν τήν Ελλάδα διά να καταφεύγη εις τούς πλανητάρχας και να ζητή τήν βοήθειάν των!

Έρριψαν τήν ιδέαν οι Τούρκοι να επαναλειτουργήση ως τζαμί ή Άγία Σοφία. Διά να ίκανοποιήσουν τούς ισλαμιστάς και να επαναστατήση ή Ελλάδα και να διαμαρτυρηθή παντού και οι «ελεήμονες» να ενδιαφερθούν και να ... «άποτρέψουν» τήν Τουρκίαν να προβή εις όσα έδηλώσεν δημοσίως και επισήμως. Όλα αυτά είναι προγραμματισμένα. Διότι εις τήν Ελλάδα δέν υπάρχει άντάξια πολιτική ήγεσία. Πρίν άκόμη ζητήσουν οι Τούρκοι να τό

μετατρέψουν σε τζαμί, δέν έπρεπε οι Έλληνες τό μεγαλύτερον και Έλληνικώτατον λίκνον της 'Ορθοδοξίας, να ζητήσουν να λειτουργήση ως 'Ι. Ναός; Διατι σιωπούν οι σύμμαχοι Άμερικανοί και οι έταίροι της ΕΟΚ; Σιωπούν, και δικαίως, διότι ήμεεις έλησμονήσαμεν τά πάντα και τά παρεκωρήσαμεν εις αυτούς. Διατι ο Βαρθολομαίος, ο όποιος γίνεται δεκτός με τιμές παντού και με τιμητικές διακρίσεις, δέν θέτει θέμα επιστροφής εις τούς Έλληνας του 'Ι. Ναού της του Θεού Σοφίας;;; Διατι εις τήν όμιλίαν του εις τό ευρωπαϊκόν κοινοβούλιον δέν τούς είπεν να εργασθούν διά τήν δικαιοσύνην και άπονομήν των δικαίων μας;;;

Ο κ. Παπαθεμελής τ. Υπουργός και Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι ο μόνος που είπεν να λειτουργήση ή Άγία Σοφία ως 'Ιερός Ναός.

Διατι οι Έλληνες ενταύθα διατηρούν τά τζαμά και μάλιστα... με γενναίας χρηματοδοτήσεις;;; Εις τήν Ρόδον, μόνον κατά τήν τελευταίαν πενταετίαν, έχουν διατεθή... 100 εκατομμύρια διά τήν έπισκευήν των τζαμιών: Σουλεϊμάν, τζαμί, Μουσταφά τζαμί, διά τόν τρούλον του τζαμιού 'Ιμπραήμ, διά τό Ρετζέμ τζαμί, τό παλαιόν νεκροταφείον Μουράτ Ρέις, άνεκαινίσθησαν τά μουσουλμανικά λουτρά, άποκατεστάθη τό άρχοντικό Τοπτζούμπαση Άγά, άνεκαινίσθη πλήρως τό τζαμί τό όποιον εύρίσκειται εις τόν οικισμόν των Κρητικών της Ρόδου. (Βλ. «Ελευθερος Τύπος» 3-8-1996)!!! Τόσα κάνουν και οι Τούρκοι διά τίς Έκκλησίες μας στην Τουρκία!..

Άπό τό 1965 έως σήμερον έχουν άρπάξει άπό τούς Έλληνας 25.000 οικίας εις Κων/πολιν με άπαλλοτριώσεις που τούς δίδουν όποιοδήποτε χρηματικόν άποζημίωσιν και εις τά δικαστήρια όπου προσφεύγουν διά να εύρουν τό δίκαιόν των, τούς άπαντούν ότι οι Έλληνες δέν έχουν δικαιώματα ιδιοκτησίας ούτε κληρονομικά δικαιώματα («Νέα» 6-8-1996).

Τοιαύτη είναι ή ύπακοή των ίθυόντων της Έλληνικής πολιτείας εις τούς αυθέντας της φράγκους, ώστε ύποκύπτει εις τήν έλευθέραν διακίνησιν παντός άντικρίστου και πλανεμένου σατανολάτρου. Έσφράγισαν με τό BAR CODE όλα τά τρόφιμα και τά είδη, και έπθυμούν βιαίως να σφραγίσουν τούς Έλληνας με τάς νέας ταυτότητας και ηλεκτρονικές κάρτες τή άπαιτήσει των φράγκων και έβραίων. Να άπολέσωμεν τό θρησκευτικόν μας πιστεύω και τήν Έθνικήν συνείδησιν, διά να είμεθα τά καλά και φρόνιμα παιδιά της Ε.Ε.

Ποτέ δέν θα τελειώσουν αι κατευθυνόμεναι άπαιτήσεις των Τούρκων!

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑΚΟΝ ΣΧΙΣΜΑ ΑΠΟ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΚΑΝΟΝΙΚΗΣ ΑΠΟΨΕΩΣ ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟΝ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ

Η' Ἐπιχείρημα: Τό πασχάλιον ἔμεινεν ὡς εἶχε ...!

Τὸ θεομίσητον πρᾶγμα καὶ ὄνομα τῆς ὑποκρισίας, ἡ πονηρία τῶν ἀνθρώπων μετωνόμασε εὐπρόθετον, πολιτικὴ! Ποῖος εἰς τοὺς σημερινούς χρόνους δέν θέλει νά τόν ὀνομάζουεν ἕξυπνον πολιτικόν ἄνθρωπον; Σχεδόν οὐδεὶς. Ὁ πολιτικὸς ἄνθρωπος σήμερον προσιμαίεται παντοῦ. Διορίζεται εἰς τοὺς οἴκους τῶν προέδρων τῶν Δημοκρατιῶν, εἰς τὰ κριτήρια, εἰς τὰς στρατιωτικὰς ὑπηρεσίας, εἰς τὴν παιδείαν, καὶ γενικῶς εἰς ὅλας τῆς πολιτικῆς τὰς ὑπηρεσίας καὶ τί λέγομεν; Ὁ πολιτικὸς σήμερον προσιμαίεται καὶ εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν Ἐκκλησίαν!

Εἰς τὸν θεοῖδρον ὀργανισμόν τῆς Ἐκκλησίας, ὅπου ὁ λόγος ἔπρεπε νά εἶναι **ΝΑΙ ἢ ΟΥ**, καὶ τό πλέον τοῦ πονηροῦ, κατὰ τὴν παραγγελίαν τοῦ θεοῦ δομήτορος Αὐτῆς, σήμερον δυστυχῶς καὶ οἱ ἐκκλησιαστικοὶ ἄρχοντες, ἄλλο ἔχουσι εἰς τό στόμα των καὶ ἄλλο εἰς τὴν καρδίαν των, ἐκτός ἐλαχιστοτάτων ἐξαίρεσεων, τοὺς ὁποίους σχεδόν ὅλο ὁ λαός ἐκπιᾶ, ἡ δὲ ἡγεσία διώκει, τιμωρεῖ προπηλακίζει.

Ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἐξετασθέντων (2) ἐπιχειρημάτων, δι ὧν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος Παπαδόπουλος ἐπεχείρησεν νά ὑποστηρίξῃ τὴν ἡμερολογιακὴν μεταρρύθμισιν, ἡλίω φαεινότερον ἀπεδείχθη, ὅτι μετῆλθεν ὅλας τὰς μεθόδους τῆς πολιτικῆς, ἤγουν τῆς **ὑποκρισίας**, τοῦ **ψεύδους**, τῆς **ἀπάτης**, τοῦ **δόλου**, τῆς **παρδαλότητος** μέ τὴν ποικιλίαν τῶν λόγων, τοῦ **χαμαιολεοντισμοῦ** μέ τὴν μεταμόρφωσιν τῶν σχημάτων, καὶ τῆς **πονηρίας** μέ τὴν ποικιλίαν τοῦ ἤθους.

Εἰς τό παρόν ἐπιχείρημα ὑπερέβη καὶ αὐτούς τοὺς ὅρους τῆς πολιτικῆς!

Ἐσεβάσθη, διεκήρυξεν ὁ λύκος καὶ ὁ λαοπλάγος, τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἀ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου! Ποῖος; Αὐτός πού καὶ πρό τῆς διακηρύξεως ἀλλά καὶ μετὰ τὴν διακήρυξιν (ὡς δῆθεν τό Πασχάλιον ἔμεινε ὡς εἶχε), καθὼς θέλει ἀποδειχθεῖ, εἶχεν ἐνσυνείδητα ταχθεῖ ὑπὲρ τῆς καταργήσεώς της.

«Οὐδέ τό Πασχάλιον τῆς Ὀρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας διαρθώθη-διεκήρυξεν ὁ λύκος-διότι τοῦτο, προελθόν ἐξ ἀποφάσεως Οἰκουμενικῆς Συνόδου, μέ-

νει ὡς ἔχει καὶ μετὰ τὴν γενομένην τοῦ ἡμερολογίου διόρθωσιν καὶ εἶναι ζήτημα ὀλοκληρίου τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας» ὄρα ὑπ. ἀριθ. 756-8-4-24 ἐγκύκλιον Ε.Ε.Ι. Σιράγκα σελίς 1249.

Τί λέγει ὁ καινοτόμος ὅτι τό Πασχάλιον ἔμεινεν ὡς εἶχεν; Ἐάν ἔμεινε ὡς εἶχεν καθορισθῆ ὑπό τῆς Ἀ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἔπρεπε τό Πάσχα νά ἐορτάζεται τὴν πρώτῃ Κυριακῇ τῆς ἐαρινῆς ἰσημερίας (21 Μαρτίου), ἥτοι ἀπὸ 22 Μαρτίου καὶ ἐξῆς, πλὴν οἱ καινοτόμοι ἐορτάζουεν τό ἅγιον Πάσχα δέκα τρεῖς ἡμέρας μετὰ τὴν ἐαρινὴν ἰσημερίαν, ἥτοι τὴν πρώτῃ Κυριακῇ μετὰ τὴν πανσέληνον πού ἀκολουθεῖ τὴν ἐαρινὴν ἰσημερίαν, ἥτις, ἐνῶν θά ἔδει νά εἶναι ἀπὸ 22ας Μαρτίου καὶ ἐξῆς, οὗτοι ἐορτάζουεν τό ἅγιον Πάσχα ἀπὸ 4ης Ἀπριλίου καὶ ἐπόμενα! Πού ὁ σεβασμὸς τοῦ ὄρου τῆς Ἀ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου καὶ ἡ παχυλὴ διακήρυξις ὅτι τό Πασχάλιον ἔμεινε ὡς ἔχει;

Θέλετε καὶ ἄλλην ἀπόδειξιν «τοῦ σεβασμοῦ» τῶν 4 ὄρων τοῦ ἁγίου Πάσχα καὶ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ θεικοῦ διακανονισμοῦ ὑπὸ τοῦ πολιτικοῦ κ. Χρυσόστομου; Ἰδοῦ, τὴν ἡμερολογιακὴν μεταρρύθμισιν, ὁ προδότης καὶ ὑποκριτής, ἐπραγματοποίησεν τὸν Μάρτιον τοῦ ἔτους 1924, μόνος, μονώτατος· προφασιζόμενος **ψευδῶς** ὅτι ἔθεσε εἰς ἐφαρμογὴν, τὴν πρό τετραμῆνον **ἀπόφασιν** τῆς Ἱεραρχίας, ὡς πρὸς τὸν συντονισμόν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ἡμερολογίου πρὸς τό πολιτικόν!! Ὁ ἴδιος, διὰ τοῦ ἀντιπροσώπου του, μέ τὰ ἀνδράποδα ὄργανα τῶν σκοτεινῶν δυνάμεων πού συνεκρότησαν τό ἐν Κων/πόλει «Πανορθόδοξον Συνέδριον», τοῖς ρήμασι ἀλλ' οὐ τοῖς πράγμασι τοῦ ἔτους 1923, ὁμοφώνως ἀπεφάσισαν (!!!) «...3. Ἐφ' ὅσον θά ἐπήρχετο κοινὴ συγκατάθεσις τῶν χριστιανικῶν ἐκκλησιῶν, ἡ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία εἶναι πρόθυμος νά κηρυχθῆ ὑπὲρ τῆς μονιμοποιήσεως τῆς ἐορτῆς τοῦ Πάσχα ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ» (ὄρα Πρακτικὰ τοῦ Συνεδρίου τούτου σελίς 214 καὶ ἐπόμενα).

Μήπως εἶδε τό σφάλμα του τό ἔτος 1924 καὶ μετεμελήθη; Μηδαιῶς!

Ἰδοῦ καὶ μετὰ ταῦτα. Τὴν 3ην -12-1925, ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ. Φ. Λιβαθινόπουλος, διαταγῇ τῆς Ἐπιτροπῆς ἀνασχηματισμοῦ τοῦ ἡμε-

ρολογίου, τῆς Γενικῆς Γραμματείας τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ἀπέστειλεν πρὸς τὸν Δ/ντὴν τοῦ Ἀστεροσκοπείου Ἀθηνῶν κ. Δημ. Αἰγινίτην τὸ ὑπ. ἀριθ. 54270 ἔγγραφον, δι' οὗ παρεκαλεῖτο ὅπως γνωρίσῃ ἀφοῦ προηγουμένως συννεοθῆ μετὰ τῶν οἰκείων Ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν, τὴν γνώμην του περὶ τῆς σταθερότητος τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα. Ὁ οἰκουμενιστὴς Δημ. Αἰγινίτης, συννεοθῆς μετὰ τοῦ δῆθεν σεβομένου τόν ὄρον τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ὡς πρὸς τὸ αἰώνιον Πασχάλιον, Χ. Παπαδοπούλου, ἰδοῦ πῶς ἀπάντησεν: «Ἐν Ἀθήναις τῆ 11-12-1925. Πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδευσεως Ὑπουργεῖον. Κύριε Ὑπουργέ, Ἀπαντῶν εἰς τὸ ὑπ. ἀριθ. 54270 ὑμέτερον ἔγγραφον, δι' οὗ ζητεῖτε τὴν γνώμην ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ ὀρισμοῦ **μονίμου ἡμερομηνίας τοῦ Πάσχα** ἔκων τὴν τιμὴν νὰ γνωρίζω, Ὑμῖν, ὅτι συμφώνως πρὸς τὰ ὅσα ἀνεκοίνωσα ἐνώπιον αὐτῆς τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Ἡμερολογίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, Ἐπιτροπῆς τῆς ὁποίας εἶμαι **τακτικὸν μέλος**, φρονῶ ὅτι διὰ πολλοὺς σοβαροὺς πρακτικούς, προαίτιους βιομηχανικούς, ἐμπορικούς ἀλλὰ καὶ ἐκπαιδευτικούς ἀκόμη λόγους, ἢ καθιέρωσις ὀρισμένης μονίμου χρονολογίας τοῦ Πάσχα, μὴ ἀπεχούσης αἰσθητικῆς τῆς πραγματικῆς ἐποχῆς τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, ὡς π.χ. τῆς πρώτης ἢ τῆς δευτέρας Κυριακῆς τοῦ Ἀπριλίου, οὐ μόνον πρὸς τὸ πνεῦμα τῶν σχετικῶν κανόνων τῆς Ἐκκλησίας δὲν ἀντίκειται, ἀλλὰ καὶ σπουδαῖα οἰκονομικά καὶ ἐκπαιδευτικά συμφέροντα ἐξυπηρετεῖ. Εὐπειθέστατος Δ. Αἰγινίτης» (ὄρα Ε.Ε.Ι. Θ. Σιράγκα σελίς 1376). Χρειάζονται σκόλια; ὁ σεβασμὸς «γράφε ἀσέβεια», τὸν ὅποιον διεκήρυσεν ὁ Χ. Παπαδόπουλος καὶ ἀπὸ τυφλοῦς ψηλάφειται.

Τὴν θέσιν αὐτὴν ὑπεσπύριξεν καὶ ὁ προδότης Ἀθηνάγορας, εὐκαιρῶς, ἀκαιρῶς ἰδίως εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις «**Β' Οἰκουμενικὸν Εὐρωπαϊκὸν Συμπόσιον**», ἔνθα ἀνεγνωσθη τὸ **βλάσφημον ἡχογραφημένον μῆνυμά του**, εἰς ὃ μεταξὺ ἄλλων βλασφημιῶν περιελάμβανε καὶ τὰ ἀκόλουθα: «**Καὶ αὐθις ἐπαναλαμβάνομεν εἰς ὅλον τὸν Χριστιανικὸν κόσμον ὡς ἡμέρα κοινοῦ ἑορτασμοῦ τοῦ Πάσχα τὴν Δευτέραν Κυριακὴν τοῦ Ἀπριλίου**, ἐλπίζοντες, ὅτι ὁ κοινὸς οὗτος ἑορτασμός, ὁ σταθερός, θὰ ἀποτελέσῃ ὄχι μόνον ἐν σύμβολον, ἀλλὰ καὶ μίαν θεϊκὴν συμβολὴν εἰς τὴν τελείωσιν τῆς χριστιανικῆς ἐνότιος». (ὄρα πολυγραφημένα Πρακτικά Β' Οἰκουμενικοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Συμποσίου).

Πασιφανέστατος ὁ στόχος τῶν οἰκουμενιστῶν. «Πρῶτον στάδιον, ἢ ἔνωσις κατ' αὐτοῦς, τῶν δια-

φόρων χριστιανικῶν ὁμολογιῶν καὶ δεύτερον στάδιον, **ἢ ἔνωσις ὅλων τῶν θρησκευμάτων**».

Μέ τὸ αὐτὸ πνεῦμα καὶ ὁ σημερινὸς ἀραβικὸς λυκοπομιῆν, ψευδοπατριάρχης Κων/πόλεως Βαρθολομαῖος, τρέχει ἀνατολὴν καὶ δύσιν· διορίζει ἐπιτροπὰς ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ψευδομητροπολίτου Σεβαστείας Δημητρίου· ἀποστέλλει ἐπιστολάς πρὸς ὅλας τὰς Μητροπόλεις τῆς Ἑλλάδος, παρ' ὧν δῆθεν ζητεῖ τὰς ἀπόψεις των· προλογίζει τὴν πρόσφατον δίτομον μελέτην τῶν ἐπικ. καθηγητῶν τῆς ἀστροφυσικῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Σ. Θεοδοσίου καὶ Μ. Δανέζη, καὶ γενικῶς πράττει ὅ,τι εἶναι δυνατὸν νὰ **φωμώσῃ** τὴν φωνὴν τῶν οἰκουμενικῶν Συνόδων καὶ τῶν ἁγίων θεοφόρων Πατέρων ὅλων τῶν αἰώνων καὶ νὰ **διακηρύξῃ** τὴν φωνὴν τῆς ματαιολόγου ἀστρολογίας, εὐθυγραμιζόμενος μέ τὴν παράφρονα πορείαν τῆς Δύσεως.

Παράν καὶ ὁ **διατεταγμένος τύπος**, ὁ ὁποῖος δὲν διστάζει νὰ διακηρύτῃ περὶ τοῦ θέματος τούτου ὅτι «Δὲν πρόκειται περὶ δόγματος, ἀλλὰ περὶ ἀπλοῦ τυπικοῦ κανόνος, εἰσαχθέντος ἀπὸ ἀνθρώπων, ὅπως ἡμεῖς, ὑποκειμένοι εἰς μετατροπὴν, ὅπως πολλὰ θὰ μετατραποῦν κατὰ τὴν προσεχὴ μεγάλῃν Σύνοδον, ἢ ὁποία ἔχει νὰ **ἀνέλθῃ** ἀπὸ χιλιῶν καὶ πλῆθον ἐτῶν». Εἰς πρόσφατον μάλιστα δημοσίευμα καταγγέλλεται, ὅτι ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἔτος 2001 θὰ συμπέσῃ ὁ ἑορτασμός τοῦ Πάσχα «ὀρθοδόξων» καὶ αἰρετικῶν τῆς Δύσεως, καταβάλλονται προσπάθειαι ἀπὸ τοῦ δε, ἀφ' ἐνὸς μὲν νὰ ἑορτασθῇ τότε ἀπὸ κοινοῦ τὸ Πάσχα, μετὰ πάσης ἐπισημότητος, **ἀνευ Χριστοῦ φυσικά**, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ ἀποτελέσῃ τὸ ἔτος τοῦτο **ὀρθόσημον** διὰ τὸν ἐφ' ἑξῆς **κοινὸν καθορισμὸν τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα, μεταξὺ Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως**. (ὄρα ΕΠΕΝΔΥΤΗΣ 31 Μαρτίου 1966).

Ἀδελφοί, αὐτὰ τὰ βλάσφημα πού ἀναγινώσκωμεν σήμερον, εἶναι μεθοδευμένα μετὰ πάσης λεπτομερείας πολὺ πρὸ τοῦ ἔτους 1924, ὅτε ὁ προδότης Χρυσόστομος Παπαδόπουλος ἔκανε τὸ πρῶτον βῆμα τὸ ὅποιον καθώριζεν ἢ βλάσφημος ἐγκύκλιος τοῦ ἔτους 1920, ἥτοι ἀπεδέχθη τὸ Γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον μερικῶς μὲ τὸν ἀπατηλὸν ἰσχυρισμὸν, ὅτι σέβεται τὸν ὄρον τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου ὡς πρὸς τὸ Πασχάλιον καὶ τὸν ἀφήνει ὡς ἔχει!!

Ἀδελφοί, ἐπειδὴ τὰ διατεταγμένα ὄργανα καὶ οἱ δῆθεν ποιμένες, ἀπὸ τοὺς ἄμβωνας, αὔριον μεθ' αὔριον, θὰ ἐκποτίσουσιν φοβερὰς βλασφημίας σχετικῶς μέ τὴν παραδοχὴν ἴσως νέου ἡμερολογίου, ἢ περὶ ἀλλαγῆς τοῦ Πασχαλίου, ἢ περὶ **σταθερῆς ἡμερομηνίας τοῦ αἰωνίου Πασχαλίου**, εἶναι ἀνάγκη νὰ γνωρίζετε ὀρισμένα στοιχειώδη πράγ-

ματα, ἵνα μὴ παρασυρθῆτε ἀπὸ τούσ λαοπλάνους καὶ ἀπωλέσετε τὴν ἀθάνατον ψυχὴν Σας· καθ' ὅσον πάσα ἀθέτησις τῶν θεϊκῶν προσταγμάτων, τὴν γαστέρα τοῦ παμφάγου Ἄδου γεμίσει.

α) Διατί δὲν δύναται νὰ καθορισθῆ εἰς σταθεράν ἡμερομηνίαν τὸ Πάσχα.

Ἡ ἔξοδος τῶν Ἑβραίων ἐκ τῆς Αἰγύπτου, καὶ ἡ θαυματουργικὴ διάβασις τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης ὑπὸ τὴν ἐπιστασίαν τοῦ Μωϋσέως, ἐχρησίμωσαν ὡς ἀφορμὴ τῆς συστάσεως τῆς ἐορτῆς τοῦ Ἑβραϊκοῦ Πάσχα, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ προτύπων καὶ προεικόνισιν τοῦ ἡμετέρου Χριστιανικοῦ Πάσχα.

Ὁ ἅγιος Θεός, διὰ τοῦ Μωϋσέως καθώρισε **μετὰ πάσης λεπτομερείας τὴν ἐορτὴν** τοῦ Ἑβραϊκοῦ Πάσχα (ἔξοδος 12-1 καὶ ἐπόμ.) καὶ ὥρισεν: Ἡ ἡμέρα αὕτη τοῦ Πάσχα θά εἶναι εἰς ἡμᾶς ἀξιομνημόνευτος, ἱστορικὴ. Θά τὴν κάμετε **ἐορτὴν πρὸς δόξαν Κυρίου** εἰς ὅλας τὰς μεταγενεστέρας γενέας σας. Θά τὴν ὀρίσετε καὶ θά γίνεται **πάντοτε κατὰ νόμον ἀπαράβατον**. Ἐὰν εἶται (ὀρίζει ὁ Μωϋσῆς ἐν ἐξόδῳ 12-14) ἡ ἡμέρα ἡμῖν αὕτη μνημόσυνον· καὶ ἐορτάσετε αὐτὴν ἐορτὴν Κυρίῳ εἰς πάσας τὰς γενεὰς ὑμῶν· νόμιμον αἰώνιον ἐορτάσετε αὐτήν». Τὸ νομικὸν φάσκα, ἦτο τὸ Πάσχα τῶν Ἑβραίων, ἦτο ἡ πρώτη καὶ μεγάλη ἐορτὴ αὐτῶν· ἐορτάζετο ἐπὶ 7 ἡμέρας ἀπὸ τῆς 14ης ἕως τῆς 21ης τοῦ μηνὸς Νισάν, εἰς ἀνάμνησιν καθὼς εἶπομεν τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ ἐκ τῆς δουλείας τῶν Αἰγυπτίων, καὶ τῆς διαβάσεως τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης. Κατὰ θεϊκὸν πρόσταγμα, οἱ Ἑβραῖοι διετάχθησαν νὰ ἐορτάζον τὴν 14ην τοῦ μηνὸς Νισάν τὸ νομικὸν φάσκα (Πάσχα). Ἡ 14η τοῦ μηνὸς Νισάν κυμαίνεται μεταξύ 21ης Μαρτίου - 18ης Ἀπριλίου. Ἐντὸς τοῦ χρονικοῦ αὐτοῦ διαστήματος οἱ Ἑβραῖοι ἐόρταζον τὸ Ν. Πάσχα, εἰς δέκα ἑννέα ἡμερομηνίας τὰς ὁποίας καθορίζει ὁ πίναξ τῆς τετρασπύλου δεκαεννεαπενταετίας, ὅστις περιλαμβάνει α) τοὺς κύκλους τῆς Σελήνης, β) τὸν θεμέλιον αὐτῆς γ) τὴν νέαν Σελήνην τοῦ Μαρτίου δ) τὸν προσδιορισμὸν τοῦ Νομικοῦ Φάσκα. Τὸν ἀκριβῆ αὐτὸν προσδιορισμὸν τοῦ Νομικοῦ Πάσχα, ἀπὸ τότε καὶ μέχρι σήμερον οἱ Ἑβραῖοι -ὡς μὴ ὄφειλον- πεισιμόνης καὶ ἀπαραχαράκτως προῦν τὰς περὶ τοῦ Φάσκα ἀρχικὰς ἐκεῖνας διατάξεις, τὰς πρὸ τῆς Σταυρικῆς Θυσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὅτε ἤλθεν τὸ πλήρωμα τοῦ Νόμου, ὁ Θεός ἐξάπεστειλεν τὸν Υἱὸν Αὐτοῦ τὸν πρωτότοκον, τὸν πληρωτὴν τοῦ Νόμου τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ὅστις πρὸ τῆς Σταυρικῆς Αὐτοῦ Θυσίας, ἐν τῷ Μυσικῷ δειπνῶ κατέλυσε τὸ Νομικὸν Φάσκα τῶν Ἑβραίων, καὶ διὰ τοῦ παναγίου Σώματός του καὶ Αἵματος, ἐθέσπισε τὸ

Νέον, τὸ ἀληθινόν, τὸ αἰώνιον. «**Λάβετε φάγετε· τοῦτο ἐστὶ τὸ σῶμα μου**», «**πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες· τοῦτο ἐστὶ τὸ αἶμα μου, τὸ τῆς Καινῆς Διαθήκης, τὸ περὶ πολλῶν ἐκκυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν**». «**Τοῦτο ποιεῖται εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν**». Μετὰ αὐτὰ τὰ ἅγια λόγια, ὁ Κύριος καὶ Θεός ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός παρέδωσε τὰ ἅγια καὶ φρικτὰ αὐτοῦ Μυστήρια. Μετὰ δὲ τὸ Θεῖον Αὐτοῦ Πάθος καὶ τὴν Ἁγίαν Ἀνάστασιν, ἡμεῖς οἱ Χριστιανοί, ὁ νέος Ἰσραὴλ, παρελάβομεν ἵνα ἐορτάζωμεν τὸ καινόν (καινούργιον) Πάσχα, παρελθούσης τῆς οἰκίας τοῦ Νόμου, τῆς Χάρτιος ἐλθούσης.

Πρῶτοι οἱ Πανεύφημοι ἅγιοι Ἀπόστολοι, τὸ ἐπόμενον ἔτος τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου, ἐώρτασαν τὸ πρῶτον Χριστιανικὸν Πάσχα, κατὰ τὴν Κυριακὴν ἐντολήν. Καὶ μετὰ ταῦτα παρέδωκαν καὶ ταῖς Ἁγίαις τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαις, ὅπως καθ' ἕκαστον ἔτος, ἐπιτελοῦσιν λαμπρῶς, τὸ κοσμοσωτήριον γεγονός τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου.

Ἐπειδὴ ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός ἐτέλεσεν τὸ τελευταῖον Νομικὸν Πάσχα, καὶ εἴτα ἔπαθε καὶ ἀνέστη, ἡμεῖς οἱ Χριστιανοὶ διετάχθημεν νὰ ἐπιτελοῦμεν τὸ ἀληθινόν Πάσχα (τούτέστιν τὴν ἐπαλήθευσιν τοῦ παλαιοῦ), μετὰ τὴν τέλεισιν τοῦ τυπικοῦ ἐκείνου Πάσχα. Ἐπομένως, ὁ τρόπος ὑπολογισμοῦ τοῦ χρόνου τῆς ἀνεόρτου πλέον ἐορτῆς τῶν Ἑβραίων, ἀποτελεῖ τὴν βᾶσιν τῆς ἐξευρέσεως τοῦ ἡμετέρου Πάσχα.

Ἐπειδὴ δὲ ἐκ Θεοῦ εἶχεν ὀρισθῆ τὸ Πάσχα τῶν Ἑβραίων νὰ ἐορτάζεται τὴν 14ην τοῦ Νισάν, ἡ ὁποία ἐκυμαίνεται ἀπὸ 21ης Μαρτίου ἕως 18ης Ἀπριλίου, κατὰ ἀναπόδραστον ἀκολουθίαν ἡ ἐορτὴ τοῦ Νομικοῦ Πάσχα ἦτο ΚΙΝΗΤΗ.

Τὸ ἡμέτερον ἅγιον Πάσχα τελεῖται μετὰ τὴν τέλεισιν τοῦ Νομικοῦ Πάσχα τῶν Ἑβραίων· ἐπομένως θεϊκῆ κελεύσει καὶ τὸ ἡμέτερον ἐθεσπίσθη ΚΙΝΗΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΟΡΤΗ, κυμαινόμενη καὶ ἀνάγκην ἀπὸ 22 Μαρτίου ἕως 25 Ἀπριλίου, διὰ τὸν ἀκόλουθον λόγον. Ὅταν τὸ Νομικὸν Πάσχα τύχῃ τὴν 21ην Μαρτίου, δηλαδὴ, ὅταν ἡ 14η τοῦ μηνὸς Νισάν συμπεσῇ τὴν 21ην Μαρτίου μετὰ τὸ Ἰουλιανὸν ἡμερολόγιον καὶ εἶναι Σάββατον, ἡμεῖς τὴν ἀμέσως μετερχομένην Κυριακὴν 22 Μαρτίου, ἐορτάζομεν τὸ Ἅγιον Πάσχα. Ἐάν δὲ τύχῃ τὸ Νομικὸν Πάσχα τῶν Ἑβραίων τὴν 18ην Ἀπριλίου, καὶ ἡ ἡμέρα αὐτὴ εἶναι Κυριακὴ, ἡμεῖς ἐπειδὴ ἐπιτελοῦμεν Κυριακὴν Πάσχα, θά ἐορτάζωμεν τὸ κοσμοσωτήριον Πάσχα **τὴν ἐπομένην Κυριακὴν** ἤγουν μετὰ ἐπτά ἡμέρας (18+7)= 25 Ἀπριλίου. Τούτου ἕνεκα ἡ ἐορτὴ τοῦ ἡμετέρου Πάσχα κυμαίνεται ἀπὸ 22 Μαρτίου ἕως 25 Ἀπριλίου. Ὁ καθορισμὸς οὗτος, ἂν καὶ ἦτο νενομοθετημένος ὑπὸ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων εἰς τὸν 7ον Ἀποστολι-

κόν Κανόνα, καί εἰς τὰς Ἀποστολικὰς διαταγὰς, ὅμως δέν ἐπυρρήθη ἀπαρασαλεύτως ἀπό τούς πρώτους Χριστιανοί. Εἰς τήν Ἀνατολήν ὠρισμένοι ἐξ Ἰουδαίων χριστιανοί, ἐόρταζον τό ἅγιον Πάσχα, τό ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΝ, μετὰ τῶν Ἰουδαίων τήν 14ην τοῦ μηνός Νισάν «τεσσαρεσκαιδεκαπταί» ὀνομαζόμενοι· ἐπειδή τήν ἀρχήν αὐτῶν ἀπό τῶν Ἀποστολικῶν χρόνων ἀκόμη εἶλκον, δέν κατέστη δυνατή ἡ μεταστροφή των ὑπό τῶν ὀρθῶς ἐορταζόντων τό Πάσχα. Ἡ ἔρις αὕτη περὶ τοῦ διαφόρου ἐορτασμοῦ τοῦ Πάσχα ἐτάραξεν τήν εἰρήνην τῆς Ἐκκλησίας **ἐπὶ τρεῖς καί πλέον αἰῶνας**. Τήν διάσπασιν ταύτην τῆς ἐξωτερικῆς ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας, ἐθεράπευσεν ἡ ἀπόφασις τῆς Α' **Οἰκουμένης Συνόδου**, ἡ ὁποία ὥρισε **ἡ ἐορτάζεται τό ἅγιον Πάσχα τῶν Χριστιανῶν, μίαν καί τήν αὐτήν ἡμέραν, ὑφ' ὅλων τῶν κατὰ τόπους Ἐκκλησιῶν**. Οἱ ἀπειθεῖς εἰς τήν ἐν λόγῳ ἀπόφασιν τῆς Ἁγίας Συνόδου, κατεκρίθησαν ὑπό τῆς Ἐκκλησίας ὡς **Σχισματικοί καί αἰρετικοί**, ἄν καί εἰς οὐδέν ἕτερον ἔσφαλλον. Τοῦτους μετανοοῦντας, ἡ Ἐκκλησία ἐδέχετο διά λιβέλλου, ἀναθεματίζοντας τήν αἵρεσιν τῶν τεσσαρεσκαιδεκαπτῶν, καί ἔχριεν αὐτούς δι' Ἁγίου Μύρου (ὄρα 7ον Κανόνα τῆς Β' Οἰκουμένης Συνόδου).

Τοῦ Θεοῦ σαφῶς ὠρίσαντος τό ΚΙΝΗΤΟΝ τῆς ἐορτῆς τοῦ Ἁγίου Πάσχα, τίνος λογικοῦ ἀνθρώπου τό πρόσταγμα περὶ σταθερότητας θέλει ἰσχύσει; Οὐδενός!!

Ναί, πλὴν πολλοί ὡς ἀνωτέρω ἀναφέραμεν, ἀντιτίθενται καί ἀντιφέρονται εἰς τήν θεϊκὴν ἐντολήν, καί ὁμιλοῦν περὶ σταθεροποιήσεως τῆς ἐορτῆς κ.λ.π. Περὶ αὐτῶν οὐδεὶς λόγος, οἰανδήποτε θέσιν ἢ ἀξίωμα καί ἂν ἔχουσι, διότι εἶναι ἐχθροὶ καί ἀποστάται τοῦ Θεοῦ· ὁποῖος δέ ἀκολουθεῖ αὐτούς ἢ μετ' αὐτῶν φιλιώνεται **ἀπὸ Θεοῦ χωρίζεται καί ἐχθρὸς τοῦ ἁγίου Θεοῦ καθίσταται**.

Β) Διατί δέν δύναται νά γίνη ἀλλαγὴ τοῦ Πασχαλίου.

Ἡ πρώτη Οἰκουμένη Συνόδος θεοπνεύστως κινήσει ἀνέθεσεν τήν ἐκπόνησιν τοῦ Πασχαλίου Κανόνος εἰς τόν πολυμαθέστατον Ἀχιλλέα Τάτιον τόν Ἀλεξανδρινόν, ὅστις ἔλαβεν μέρος ὡς ἐπίσκοπος εἰς τήν Ἁγίαν Σύνοδον. Ὁ σοφὸς καί ἅγιος οὗτος ἱεράρχης θεοπνεύστως κινήσει καί Ἀποστολικῆ ἀπλότητι κοσμούμενος συνέθεσεν τό Πασχάλιον Κανόνιον, ὡστε κατὰ Πηγῶν καί ἄλλους Πατέρας **«Ἀδύνατον οὖν κανόνιον ἄλλο γενέσθαι»** (ὄρα ἔκθεσιν Μ. Πηγῶν, σελίς 26).

Ὁ ἅγιος ἐνώρισεν ἀπὸ τε τήν παλαιάν καί Νέαν Διαθήκην, τό Σύνταγμα τῶν θείων καί ἱερῶν Κανόνων καί τήν μακροχρόνιον Ὁρθόδοξον Ἐκκλησιαστικήν

πρακτικὴν, ὅτι τό Νομικόν Πάσχα ἦτο ἡ βῆσις τοῦ ἀπαισίου ὑπολογισμοῦ τοῦ ἡμετέρου ἁγίου Πάσχα.

Ῥωσαῦτος, ἐγνώριζεν, ὅτι πρό 1600 καί πλέον ἐτῶν, οἱ Ἑβραῖοι μετὰ πολλῆς αὐστηρότητος, ἐτήρουν ἀπαισῶς πίνακας τινὰς «δεκαεννεατηρίδων», ἀκριβεστάτου, προσδιορισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Πάσχα, καθὼς Φίλων καί Ἰώσπος ἱστοροῦσι. Τοῦς πίνακας τούτους μελετήσας πρακτικῶς καί ἐπιστημονικῶς, καθ' ὃ ἐγκρατῆς τῆς ἀστρονομικῆς ἐπιστήμης, καί διαπιστώσας ὅτι δι' αὐτῶν ἀπαισῶς ἐπὶ σειρᾶν 1600 ἐτῶν προσδιωρίζετο τό Νομικόν Πάσχα τῶν Ἑβραίων, δέν ἐδίστασε νά τούς χρησιμοποίησιν εὐρίσκων δέ δι' αὐτῶν τό Ν.Π., τό ὁποῖον προηγείται τοῦ ἡμετέρου Πάσχα ἀπὸ μίαν μέχρι 7 ἡμερῶν τό πολύ, προσδιώριζεν ἀπαισῶς τό ἡμέτερον.

Μέ τόν ἄριστον συνδιασμόν τῶν 28 κύκλων τοῦ Ἡλίου καί τῶν 19 τῆς Σελήνης, συνέταξεν τό **αἰώνιον Κανόνιον**, ἀκριβεστάτου προσδιορισμοῦ τοῦ ἡμετέρου Πάσχα, τό ὁποῖον θεθῆν εἰς ἐφαρμογὴν μετὰ εἰκοσαετίαν (345 μ.Χ) **ἀστασιάζεως καί ἀπαισῶς** τήν ἐορτήν τοῦ Πάσχα εἰς τόν αἰῶνα τόν ἅπαντα προσδιορίζει, ἀνευ τῆς τῶν πολυασχόλων ἀστρολόγων βοήθειας.

Διὰ τό ἀδύνατον τῆς ἀλλαγῆς τοῦ Κανονίου τῆς Α' Οἰκουμένης Συνόδου ὁ τῶν Ἱ. Κανόνων, ἄριστος ἐρμηνευτῆς Βλάσταρνης γράφει «... οὔτε γάρ οἶον τε συνθεῖναι ἕτερον, οὕτω σαφῶς δείκνυται τοῖς πᾶσι τοῦς εἰρημένους περὶ Πάσχα διορισμούς». Καί παρακαπιῶν «ἂν θελήσωμεν νά μεταθέσωμεν τόν κανόνα καθὼς λέγουσι πνές (ὅπως σήμερον οἱ βέβηλοι καινοτόμοι) ἡ αὐτὴ παρακολουθήσει ἁμαρτία καί δεήσει πολλάκις τοῦτο μεταποιεῖν **ὥστε βέλτιον μὴ καινοτομεῖν**· ἢ γάρ τοιαύτη καινοτομία οὐ μόνον οὐδὲν δύνηται μὴ τῇ αὐτῇ πάλιν περιπεσεῖν ἁμαρτία, ἀλλὰ καί στάσεως οὐ μετρίας τῇ Ἐκκλησίᾳ γενήσεται πρόξενος». Καί μετ' οὗ πολὺ τήν ἀπόνοιαν τῶν καινοτόμων ἐλέγχων ἐπάγει «Καί ἡ συμβεβηκυῖα περὶ τό Πάσχα διαμαρτία, ὡσπερ ἐξεπίτηδες ποιεῖ τόν τοιοῦτον ἐπὶ πλέον νόμον φυλάττεσθαι» (ὄρα Γ. Ράλλη καί Μ. Ποιτῆ ΣΤ' τόμος σελίς 424-425).

Ἡ βέβηλος χεῖρ τοῦ Πάπα Γρηγορίου τοῦ ΙΓ' ἡ ὁποία ἐτόλμησε νά διορθώσῃ διήθεν τήν «περὶ τό Πάσχα διαμαρτίαν» ριζιδόν ὅλους τοῦς περὶ τοῦ ἁγίου Πάσχα κανόνας τῶν ἁγίων Ἀποστόλων καί Πατέρων ἠθέτησεν, καί πολλάκις πρό τοῦ Νομικοῦ Πάσχα τῶν Ἑβραίων ἢ καί ταυτοχρόνως ὁ θεοκατάρατος ἐθέτισε νά ἐορτάζηται τό Πάσχα.

Μὴ πλανώμεθα ἀδελφοί, ὁ θεϊκὸς ὄρισμός, οἱ Ἀποστολικοὶ καί λοιποὶ Ἱεροὶ κανόνες, ἡ Ἱερά παράδοσις καί ἡ μακροχρόνιος Ἐκκλησιαστικὴ πρα-

κική κραυγάζει, ότι είναι **άδύνατος** και ή παραμικρά άθέτησις του αιωνίου Πασχαλίου, οϊανδήποτε δέ έθέτησις, "Αδην ευθύς ανοίγει.

δ) Διατί δέν δύναται νά γίγη παραδοχή νέου ήμερολογίου

Έξ όσων άνωτέρω εξετέθησαν ή Α' Οικουμενική Σύνοδος θεοπνεύτως κινηθείσα, εξεπόνησε τήν λειτουργίαν του αιωνίου Πασχαλίου Κανόνος μέ τό ίσχύν τότε Ίουλιανόν ήμερολόγιον, κατά τρόπον παρόμοιον μέ ένα ζωγράφον πού ζωγραφίζει τήν εικόνα του Χριστού εις έν' σανίδιον. "Όπως τόν πιστόν δέν πρέπει νά τόν προβληματίζει ή ποιότης τής σανίδος, ούτω και τό δήθεν σφάλμα του Ίουλιανού ήμερολογίου. άπαξ και δέν βλάπτει τήν ευσέβειαν, είναι άδιάφορον διά κάθε πιστόν, πολλώ δέ μάλλον όταν ή «συμβεβηκυία διαμαρτία» «ώσπερ εξεπίτηδες» τούς όρισμούς του νόμου περισσότερο διαφυλάττει.

Τούτου ένεκα, οί πρό του έτους 1924 "Αγίαι Οικουμενικαί και Τοπικαί Σύνοδοι, και τά Ίερά άθροίσματα τών άγιών Πατέρων ουδέ κατ' όναρ τήν άδιόρθωτον διόρθωσιν έφαντάστησαν άλλ' επί-

ρησαν άπαρασαλεύτως ό, τι θεοπαραδότως παρέλαβον. Ή έπενεχθείσα άδιόρθωτος διόρθωσις του έτους 1924, άπεδείχθη ότι έγένητο τή προστάξει μασόνων υπό οικουμενιστών και όσοι άκολουθούν τήν καινοτομίαν, καν τε κληρικοί, καν τε λαϊκοί, άκολουθούν μασσοοικουμενιστάς και ουχί όρθοδόξους Πατέρας.

Τό πονηρόν τέχνασμα του καινοτόμου Παπαδοπούλου τώ 1924, έτος διαχωρισμού έορτολογίου και πασχαλίου, υπήρξε αυτόχρημα σατανικόν σόφισμα, παρόμοιον, μέ εκείνο πού σήμερα ένας εικονομάχος κατασπρέφει τήν έζωγραφισμένην εικόνα του Χριστού, μέ τό πρόσχημα, ότι ή σάνις τής εικόνας μετά από 20.000 χρόνια θά σαπίση!!

Ό ίσχυρισμός του Παπαδοπούλου, ότι τό Πασχάλιον έμεινεν ώς ειχεν είναι ψευδέστατος, διότι όπως άπεδείχθη ουτε έμεινε ώς ειχεν, αλλά και πρόθεσις τελείας άνατροπής έτρέφετο, και σήμερα του άσεβους πατρός τά άσεβή τέκνα, τήν τελείαν άνατροπήν επιδιώκουν.

Εις τό έπόμενον ή συνέχεια.

ΦΙΛΗΜΑΤΑ ΙΟΥΔΑ

Τό επανεκδοθέν βιβλίον μας «ΦΙΛΗΜΑΤΑ ΙΟΥΔΑ» σελ. 368, πωλεϊται εις τήν τιμήν κόστους 1.500 δρχ. εις τά Όρθόδοξα Βιβλιοπωλεϊα:

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ «ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ»

Γερανίου 20 - Τ.Κ. 10552 ΑΘΗΝΑΙ Τηλ. 5243275

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ «ΘΕΟΤΟΚΟΣ»

Άθηνās 30 (όπισθεν Ί. Ναού Άγ. Κυριακής)
Τ.Κ. 10551 ΑΘΗΝΑΙ τηλ. 3214717

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ «Η ΒΑΣΙΛΕΥΟΥΣΑ»

Λυκούργου 9 - Τ.Κ. 10551 ΑΘΗΝΑΙ τηλ. 3244197

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΕΙΔΗ

Λευκωσίας 38 - ΑΘΗΝΑΙ τηλ. 8644996

ΕΣΩΑΓΓΙΟΡΕΙΤΙΚΑ ΝΕΑ

❖ Τόν παρελθόντα Μάϊον τό κοινοβούλιον τών Βορείων Έδαφών τής Αυστραλίας έψήφισεν διά νόμου τήν εϋθανασίαν!!
Άξιπαίνως, όμως δεκάδες οργανώσεις, ομάδες κληρικών, νομικών, ήγετικών στελεχών και αυτοκθόνων καθώς και μέλη του ιατρικού συλλόγου τής Αυστραλίας έχουν προσφύγει εις τό άνώτατον δικαστήριον καταγγέλλοντες ότι ή εϋθανασία, «αϋτή ή μορφή τής αυτοκτονίας» αντίτιθεται εις τό Αυστραλιανόν σύνταγμα και τό κοινοβούλιον δέν δύναται ν' άποφασίση διά τόν θάνατον ενός άτομου, άκόμη και άν τό ίδιο έχη δώσει τήν συγκατάθεσιν του.
Καλώς απέκρουσθη αυτός ό εκ προμελέτης φόνος! Δέν θά ήσυχάσουν αυτοί οι φονηάδες άν δέν επιτύχουν τόν άνομον σκοπόν των. Αί εισηγήσεις επί του ίδιου θέματος ... μετ' ού πολύ θά επαναληφθούν! Πρέπει νά αποκρουσθῆ δυναμικά!

❖ Φιλόλογος από τό παρελθόν έτος, έτελείωσεν επιτυχώς και τήν θεολογικήν σχολήν τής Θεσ/νίκης. Προκειμένου νά του δοθῆ τό πτυχίον, πρέπει νά δώση τόν κεκανονισμένον όρκον. Ούτος ήρνήθη (και δικαίως).
Οί όρκοι έπρεπε πρό πολλού οι Χριστιανοί νά απαιτήσουν νά καταργηθούν!
Κανένα όφελος δέν έχουν! Μόνον διά νά κολάζουν τās ψυχάς είναι!!

❖ Όπως αναφέρει ή εφημερίς «Ελεύθερος Τύπος» τής 3ης Αυγ. 1996, πρόστιμον 1 δισεκατομμυρίου δρχ. (!!) έπέβαλεν ή έβραιώπιη εις τούς Έλληνας κηνοτρόφους επειδή... έκαναν γάλα!! Δέν έχουν δικαίωμα νά παράγουν πέραν μικρού πινος όρίου! «Άν χρειάζεσθε άλλο, νά τό ΕΙΣΑΓΕΤΕ από τήν Ε.Ε.» μάς λέγουν! «Ήδη δέ, εισάγομε χιλιάδες τόννους γάλα σκόνη από τήν Ε.Ε.!! Θέλουν άφ' ενός νά φεύγη όλο τό συνάλλαγμα τής Ελλάδος, άφ' έτέρου νά μή φθηνήνῃ τό γάλα! Και μετά παραπονούνται οι γονεΐς ότι τό γάλα είναι άκριβό! Και οι πολύτεκνοι δέν μπορούν νά θρέψουν τά παιδιά τους!! Μάς έχουν διαλύσει ως έθνος! Έχουν κλείσει τīs μισές βιομηχανίες μας!

Έκλεισαν και τήν μεγάλην βιομηχανίαν έλαστικών αυτοκινήτων «GOOD YEAR» ή όποία άποστέλλεται ... εις τήν παπικήν Σλοβενίαν και φεύγει από έδω, τῆ έντολή των μεγάλων αυτών έχθρων μας, πού θέλουν ή Έλλάς νά εισάγη τά πάντα μέ χρήματα τής Ε.Ε. (των διαφόρων πακέτων Ντελόρ) ώστε νά μάς έχουν δούλους χωρίς ιδικά μας εισοδήματα και νά μάς διατάζουν ό,τι θέλουν!!

❖ Πρό δεκαετίας είχε τελειώσει ό «διάλογος» όρθοδόξων και παλαιοκαθολικών και ή αισιοδοξία προς ένωση των οικουμενιστών «όρθοδόξων» ήτο δεδομένη. Έσχάτως, όμως ή παρασυναγωγή αυτή προέβη διά του παλαιοκαθολικού «επισκόπου» Γερμανίας Ίωακείμ Vobbe εις τήν χειροτονίαν δύο γυναικών παπαδίνων, τής Angela Berlis 33 έτών και τής Regina Pickel-Bossan 48 έτών. Ό «χειροτονήσας» αυτός έδήλωσεν ότι «ήτο πλάνη πού δέν έχειροτονούσαμε γυναΐκες ιερείς». Ίδου τό αποτέλεσμα των «διαλόγων» και των έξόδων πού κατεβλήθησαν εις τās εκάστοτε επιτροπές!!

*Αν υπήρχον Πατριάρχαι Όρθόδοξοι, θά άπεδοκίμαζαν τήν άσεβῆ αυτών πράξιν τής άνατροπής τής Ί. Παραδόσεως.

❖ 'Η Η' Συνέλευσις τής όλομέλειας τής μικτής επιτροπής, όρθοδόξων και παπικών, ή όποία ήτο προγραμματισμένη νά συγκροτηθῆ εις τήν Ρώμην από 14-19 Ίουνίου έ. έ., άνεβλήθη κατόπι παρεμβάσεως Πατριαρχείων και όρθοδόξων αυτοκεφάλων Έκκλησιών, αίτινες δέν έγκρίνουν τήν κακόδοξον άπόφασιν και τής Μπελεμεντίου Σχολής του Λιβάνου. Τό όρθόν ήτο νά άποφασίσουν τήν διακοπήν των «διαλόγων» και τήν έπιβολήν κυρώσεων εις όσους συμπροσεύχονται μετά των αίρειτικών αυτών.

❖ 'Η ύφυπουργός ΠΕΧΩΔΕ Έλισάβετ Παπαζών έχορήγησεν 30.000.000 διά τήν διαμόρφωση του ... ποιμαντικού έργου τής παπικής παρασυναγωγής εις τήν Ξυνάρα τής Τήνου!! (Βλ. «Καθολική» 16-7-1996) Οι πράκτορες του αίμοσταγούς πάπα πού πρώτος άνεγνώρισε τό κρατίδιον των Σκοπίων ως «Μακεδονίαν», πρέπει

νά ... έπιχορηγούνται από τήν φορολογίαν του
"Έλληνας πολίτου, καί οι πολύτεκνοι τής 'Ελλάδος
νά λιμοκτονούν!

✦ 'Ο πάπας Βούτιλας άνύψωσεν τήν
έκκλησιαστικήν έπαρχίαν τών ουνιτών του
Πρεμούσλ τής Πολωνίας εις «μπρόπολιν» υπό τόν
τίτλον Πρεμούσλ-Βαρσοβίας. Συνέσπασε δέ
έκκλησιαστικήν έπαρχίαν Βροκλάβ-Γκντάνσκ, εις
τήν ιδίαν χώραν, διά τούς ουνίτας. Τήν ουνίαν, όχι
μόνον δέν τήν καταργεί, αλλά καί τήν έξυψώνει!
καί έγκαθιστά έξ ύπαρχής, **NEAS** επισκοπάς
ουνιτών! Διά του τρόπου αυτού έπιθυμεί τήν
ένωσιν μέ τούς «όρθοδόξους», διατηρώντας όλα τά
έξωτερικά τυπικά αυτών, προς έξαπάτησιν του λαου
τών 'Ορθοδόξων.

✦ Εις τό 'Ηράκλειον 'Αττικής τήν 19ην
'Ιουνίου 1996 έγένετο από τούς έν 'Ελλάδι
παπικούς ή έορτή τής «'Αγίας Δωρεάς»
(παπική ψευδοεορτή). Εις τήν λαπαείαν
όπου προεξήρχε ό παπικός «άρχιεπίσκοπος»
συμμετείχον 2 νεομερολογίται «ιερείς» τής
ένορίας του 'Αγίου Γεωργίου, ή
άντιδήμαρχος καί δημοτικοί σύμβουλοι. 'Η
άντιδήμαρχος καί οι δημοτικοί σύμβουλοι
μετέβησαν διά λόγους ψηφοθηρίας
άδιαφορώντας ότι συμμετέχον εις
αίρετικήν συμπροσευχήν, πού ίσως δέν
έγνωρίζον ότι είναι άμάρτημα έκπτώσεως
από τής 'Ορθοδόξου Πίστεως. Οι
νεομερολογίται «ιερείς» δέν γνωρίζουν τό
άμάρτημα τουτο; 'Ασφαλώς τό γνωρίζουν,
άλλά ύπηρετούν τήν παύαίρεισιν του
οικουμενισμού, μέ τās «εύλογίας» τών
ποιμένων των!
(Βλ. «Καθολική» 16-7-1996 σελ. 7).

✦ Εις τήν Μοσχόπολιν τής Κορυτσάς 'Αλβανοί
εισέβαλον εις τήν 'Εκκλησίαν του 'Αρχαγγέλου
Μιχαήλ καί κατέστρεψαν 23 τοιογραφίας πού
είκότιζον τόν Χριστόν, τήν Παναγίαν καί τούς
'Αγίους. Αυτά γίνονται εις τό πλαίσιον
κατευθύνσεων παρεχομένων υπό
έβραϊοσατανιστών καί ήλομιστών, διά νά
έξάλειφθῃ πάν τό 'Ορθόδοξον καί 'Ελληνικόν. 'Η
«νά έποχή» εκεί στοχεύει. Διά τουτο μάς
όμιλούν συνεχώς οι πολιτικοί περί «νάας
έποχής» καί ... άμιλλώνται, οι έβραϊόδοουλοι,
ποιος πρώτος θ' αναφερθῃ εις αυτήν!! 'Ο
'Εβερι παρεπονέθη διότι, ένώ αυτός πρώτος
ώνόμασε τήν δημοτικήν του παράταξιν «νά
έποχή», τώρα χρησιμοποiei τόν όρον καί ό Σημίτης
καί ό Κωνσταντιόπουλος του Συνασπισμου
κ.λπ.!!!
'Οποία άμλλα «έλλήνων» πολιτικών!...

Οί όποιοι, **ούτε μίαν** Εικόνα έχον εις τήν
Βουλήν, άλλ' ούτε αναφέρονται εις τήν βοήθειαν
του Θεου κατά τās δυσκόλους στιγμάς του
'Εθνους. "Όλα θά τά επιλύσουν λέγουν, μέ τήν
δεξιοτεχίαν τους καί τήν διπλωματίαν καί τόν
διάλογον.

✦ 'Ο νεομερολογίτης μπροπολίτης Κονίτης
'Ανδρέας, συνεχίζων τό έργον του προκατόχου του
Σεβασπιανου, άνεφέρθη εις τήν αυτονομίαν τών
Βορειοηπειρωτών. **Έσπευσε** δέ ό 'Αλβανίας
'Αναστάσιος νά του συσπίση εις δριμύτατον ύφος
νά μή αναμειγνύεται εις ζένην 'Επισκοπήν!! 'Ο έν
λόγω μπροπολίτης δέν άνεμείχθη εις τήν
έκκλησιαστικήν διοίκησιν του 'Αναστασιου, αλλά
ώς "Έλλην, ύπεστίρηξεν τό δίκαιον τών 'Ελλήνων,
τούς όποίους καταπίεζον οι 'Αλβανοί, μή
έπιτρέποντας τό άνοιγμα σχολείων καί τήν είσοδον
τών έψηφισμένων μπροπολιτών.
'Η δέ αυτονομία τής Βορείου 'Ηπειρου έχει ήδη
από πολλών έτών ύπογραφή! "Όταν ό έκθροός
τών 'Ελλήνων είναι έντός τών τειχών, δέν ύπάρχει
καμία έλπίς...

✦ Γράφει τό περιοδικόν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» 13-6-
1996 άριθ. 10: «'Ο Καρδινάλιος Edward Cassidy
πρόεδρος του παπικού συμβουλίου διά τήν
προώθησιν τής ένότητος τών χριστιανών, έξ
άφορμής τών **ουνιτικών έορτασμών** διά τά 400
χρόνια τής «Ένώσεως του Brest» καί διά τά 350
έτη τής «Ένώσεως Uzhorod» μετέβη ως ιδιαίτερος
άντιπρόσωπος του πάπα εις Ουκρανίαν. Τήν 7ην
'Ιουλίου, εκ τής άφορμής ταύτης, ό Πάπας θά
τελέσει πανηγυρικήν 'Ε. Λειτουργίαν έν τῷ Ναῶ
του 'Αγίου Πέτρου έν Ρώμη». Καταχωρούν τήν
εΐδησιν **χωρίς σχολιασμούς**
άποκαλούντες τήν ψευδολειτουργίαν του πάπα 'Θ.
Λειτουργίαν! 'Ο πάπας, όχι μόνον δέν καταργεί τήν
ουνίαν, αλλά πανηγυρίζει καί έπετείους αυτής!! Οι
δέ μέχρι τουδε «διάλογοι», συμπροσευχαί καί
συλλειτουργία νεομερολογιτών-παπικών είναι
άκριβώς ουνιτικού τύπου! "Ας άρνούνται
θεωρητικώς ότι δήθεν δέν θέλουν ένωσιν μέ
πρότυπον τήν ουνίαν καί άς τό τονίζουν εις τούς
«διαλόγους», διά νά πλανοούν τούς όπαδούς των!!

✦ Τό κοινοβούλιον τής Ρωσσίας
άπέριψε προσφάτως τήν πρότασιν τής
'Εκκλησίας τής Ρωσσίας νά άπαγορευθῃ
κάθε προσπληντιστική δράσις ζένων προς
τήν 'Ορθοδοξίαν παρα-έκκλησιαστικών
σωμάτων ή θρησκευτικών οργανισμών.
Είναι δοϋλοι τών έβραίων μασόνιοι, οι
κυβερνώντες τήν Ρωσίαν. Διά τουτο έγέμισε
κυριολεκτικώς από λαπνική καί γκουρουιτική
προπαγάνδα βουδδισμού καί μετεμψυχώσεως, ή

δύστυχος αγία κάποτε, Ρωσία. Μόνον διά θαύματος θά περιέλθῃ ἐκεῖ ἡ ἐξουσία εἰς Ὁρθοδόξους. **Πρέπει νά προσευχώμεθα μετὰ δακρῶν νά συμβῆ τοῦτο.**

Οἱ ἔβραῖοι κατήγγησαν τὴν κομμουνιστικὴν λαίλαπα ἀφοῦ πρῶτα περιήλθεν εἰς χεῖρας τῶν ἡ ἐκκλησιαστικὴ καὶ πολιτικὴ διοικήσεις, ὥστε νά «δημοκρατικοποιήσουν» τὴν χράν, νά τὴν ἀποδυναμώσουν πολιτικῶς διὰ τῆς κατατιμῆσεως τῆς εἰς κρατίδια, καὶ νά ἐγείρουν καὶ ἐπαναστάσεις ὑπὸ ἐπισκόπων οἱ ὁποῖοι ἐπιθυμοῦν νά ἀπαγγιστῶθουν ἀπὸ τὸ Πατριαρχεῖον τῆς Ρωσίας, ὥστε νά ἀποδυναμωθῇ καὶ τοῦτο, διὰ νά συντελέσουν ὅλοι εἰς τὴν νέαν ἐποχὴν τοῦ ἀντιχρίστου.

❖ **Μέ τὴν καθιέρωσιν τοῦ Ἐθνικοῦ ἀπολυτηρίου σχεδιάζεται ἡ μεταφορὰ τοῦ μαθήματος τῶν θρησκευτικῶν ἀπὸ τῆν Γ' τάξιν Λυκείου εἰς τὴν Β' Λυκείου. Ἡ μεταρρυθμίσις αὕτη ἔχει σκοπὸν τὴν σταδιακὴν ἐξάλειψιν τοῦ μαθήματος αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον συχνά ὑποβαθμίζουν, αἱ τελευταῖαι κυβερνήσεις τῆς Ἑλλάδος. Ἐάν θέλωμεν νά ἔχωμε ὀλοκληρωμένην παιδείαν, πρέπει τὸ μάθημα τοῦτο νά γίνῃ πρωτεύον, ὄχι ἀπὸ θεολόγους τοῦ κομποῦτερ, ἀλλὰ ἀπὸ πιστοὺς Ὁρθοδόξους Θεολόγους διὰ νά διαδεχθοῦν τὴν Ἑλλάδα, Ἕλληνας μετ' ὑψηλὸν φρόνημα καὶ ιδεώδη! Διότι ἡ Ὁρθοδοξία εἶναι ἡ Ἀληθινή, μόνη Ἀποστολικὴ καὶ χαρισματικὴ θρησκεία, καὶ οἱ βιοῦντες αὐτὴν εἶναι οἱ ἐντιμοὶ καὶ ἅγιοι πολῖται πού θά προάγουν τὴν Ἑλλάδα εἰς ἀξιοζήλευτον θέσιν.**

❖ Οἰκουμενιστῆς καὶ ὁ «πατριάρχης» τοῦ νεοσυστάτου «πατριαρχείου» Γεωργίας Ἰλίας. Ἦδῃ, ἀπὸ 13 ἕως 15 Μαΐου, ἐπεσκέφθη ἐπισήμως τὴν ἔδρα τοῦ Π.Σ.Ε. εἰς Γενεύην. Εἶχεν σύσκεψιν ἐργασίας μετ' ὁν γενικὸν γραμματέα τοῦ Π.Σ.Ε. Raiser, ὡς καὶ μετ' ὁν ἐνόπτια «διακονία καὶ ἀλληλοβοήθεια» διὰ τῆς προοπτικῆς ἐπεκτάσεως τοῦ προγράμματος βονθείας τοῦ Π.Σ.Ε. πρὸς τὴν Γεωργίαν. Ὄταν πωλήσῃ τὸν ἀτίμητον θησαυρὸν τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ ἐξισωθῆς μετ' ὁν ἔβραιοδούλους «ἐκκλησίας» τῶν Π.Σ.Ε., θά εἰσπράξῃ καὶ ἐν... εὐτελεῆς ποσὸν χρημάτων, ἓνα πινάκιον φακῆς... Ἡ Πρόνοια τοῦ Θεοῦ εἶναι μεγάλη! δὲν χρειάζεται ὁ πιστὸς νά προσφεύγῃ εἰς τοὺς ἔχθρους τοῦ Θεοῦ. Τοιαύτην βοήθειαν ἔλαβεν ἀπὸ τοὺς παπικούς καὶ τὸ πατριαρχεῖον τῆς Ρωσίας! Ἕλαιον ἀμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου.

❖ Κοινὰ στρατιωτικὰ γυμνάσια τῶν Η.Π.Α., Ἀλβανίας Ἰταλίας, Τουρκίας, Βουλγαρίας, Ρουμανίας, Σκοπιῶν καὶ Σλοβενίας. Ἔσκησις ὑπὸ τὴν κωδικὴν ὀνομασίαν «οἱ ἀετοὶ προστάτες τῆς εἰρήνης-1996» εἶναι ἡ τέταρτη πολυεθνικὴ ἔσκησις μετ' ὁν στρατιωτικὰ γυμνάσια εἰς Ἀλβανίαν. (ἔφ. «Ἐξπρές» 16-7-1996 σελ. 4). Κύκλω τῆς Ἑλλάδος περιπατοῦσιν οἱ ἀνθέλληνες ἐχθροὶ αὐτῆς!

❖ Γράφει ἡ «Ναυτεμπορικὴ» (18-7-1996, σελ. 56): «Τὸ Ἰσραὴλ θά διαθέσῃ 650 ἑκατομμύρια δολλάρια ὡς πίσωσιν διὰ τὴν κατασκευὴν βομβαρδιστικῶν ἀεροσκαφῶν τύπου F4 διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς τουρκικῆς πολεμικῆς ἀεροπορίας, σύμφωνα μετ' ὁν χθεσινὸν δημοσίευσμα τῆς τουρκικῆς ἐφημερίδος «Τζουμκουριέτ». Μυστικὴ καὶ φανερά ὑποστήριξις τῶν τούρκων ἀπὸ τοὺς ἔβραίους ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος, τὴν ὁποῖαν ἐπιθυμοῦν νά ἐξαλείψουν διότι εἶναι χώρα Ὁρθόδοξος εἰς τὸ ἥρσκειμα.

❖ Τὸ ΥΠΕΧΩΔΕ μετ' 640 ἑκατ. δραχ. ἀπὸ τὴν εὐρωπαϊκὴν ἔνωσιν χρηματοδοτεῖ ἔργον τοποθετήσεως ἠλεκτρονικῶν ἐμποδίων καὶ ἠλεκτρονικῆς μπάρας καὶ κάμερες εἰς τὸ ἐμπορικὸν τρίγωνον Ἀθηνῶν. Διὰ νά ἀνοίξουν οἱ μπάρες θά χρειάζονται ἠλεκτρονικὴν κάρτα! Οἱ ἔμποροι ἔχουν ἀνησυχίει καὶ διαμαρτύρονται! Διὰ τῆς κάμερας ὁ πρόεδρος τῶν ἐμπόρων - χονδρεμπόρων τοῦ ἐμπορικοῦ Τριγώνου τῆς Ἀθήνας κ. Χ. Βασιλόπουλος ἐτόνισε ὅτι **ἡ λειτουργία τους παραβιάζει βασικὰς ἀρχὰς τοῦ συντάγματος** πού εἶναι ἡ ἐλευθερία τῶν κινήσεων τοῦ ἀτόμου καὶ, ἐν συναρτήσει μετ' ὁν μπάρας, τὴν ἐλευθερίαν πού ἔχει κάθε ἄτομον νά ἀσκή τὸ ἐπάγγελμά του. Οἱ ἔμποροι θά προσφύγουν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν Εὐρωπαϊκὴν Ἐνωσιν. Νά σημειωθῇ ὅτι οἱ μπάρες κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὄρραριου τροφοδοσίας τῶν καταστημάτων θά παραμένουν κατεβασμένες, ἐνῶ μετὰ τὸ πέρασ θά ἀνεβαίνουν, κλείνοντες μέσα στοὺς πεζοδρόμους τοὺς «παραβάτες» ἐμπόρους, τοὺς πελάτες τους καὶ τοὺς προμηθευτάς τους! (Βλ. «Ἐλεύθερος Τύπος» 18-7-1996 σελ. 16). Πρόκειται διὰ δοκιμαστικὰ παιχνίδια: Ὑποχρέωσις λήψεως ἠλεκτρονικῶν καρτῶν σφραγίσεως, ἄνευ τῶν ὁποίων δὲν θά δύναται ὁ ἄνθρωπος οὔτε νά ἀγοράσῃ καὶ πωλήσῃ, ἀλλὰ οὔτε καὶ νά μετακινήθῃ! Οἱ δὲ κάμερες εἶναι ἡ παρακολούθησις τῶν πολιτῶν καὶ ἄς ... κόπινται ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας καὶ κατὰ τῆς δικτατορίας!! Τοιαύτην ἀτυνόμευσιν οὐδὲν δικτατορικὸν καθεστὼς εἶχεν ἕως τώρα! Καὶ μάλιστα νά ἐπαγγέλλονται καὶ τὸν **δημοκράτην** πρὸς ἐξαπάτησιν τοῦ λαοῦ!...

ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟΣ Η ΝΗΣΤΕΙΑ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΝΙΚ «ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΑ»

*«Ὁ τρώγων μου τήν σάρκα
καί πίνων μου τό αἷμα ἐν ἐμοί
μένει καὶ γώ ἐν αὐτῷ»*

(Ἰωάν. 6,56).

Ὁ νεοημερολογίτης «μητροπολίτης» Πειραιῶς Καλλίνικος Καροῦσος εἰς ἄρθρον του δημοσιευθέν εἰς τό περιοδικόν τῆς Μητροπόλεως Πειραιῶς «Πειραιϊκή Ἐκκλησία» Ἀπρίλιος 1996, περί τῆς συνεχοῦς Θ. Μετάληψως, ὄχι μόνον καταφρονεῖ τήν διά νηστείας προετοιμασίαν πρὸς Θ. Μετάληψιν, ἀλλά καί προτρέπει καί εἰς ... ἐσπερινάς (!) «λειτουργίας» νά προσέρχωνται οἱ πιστοί καί νά μεταλαμβάνουν, ἀρκεῖ νά ἀπέχουν ἀπό τροφῆς ἕξι ὥρα! Δηλαδή ὅταν ἐμπλησθῆ τις τροφῆς τήν 1 μ.μ. ὥραν τῆς ἡμέρας, ἀδιακρίτως μέ κρέας, ὡά καί ποτά, μετά ἕξι ὥρας ὅπου γίνεται **παράνομος** κατ' ἀπομίμησιν τῶν φράγκων... ἐσπερινή λειτουργία ἢ προηγιασμένη, δύναται ὁ πιστός, κατά τόν μακραικιστήν Καροῦσον, νά προσέλθῃ καί νά μεταλάβῃ τῶν «μνησθίων»! "Ὁ,τι ἀνάλογον πράττουν οἱ παπικοί καί προτεστάνται! Μόνον πού αὐτοί ἀπέχουν μόνον μίαν ὥραν πρὸ τῆς «κοινωνίας» των. Θά φθάσῃ καί εἰς τό σημεῖον αὐτό ὁ κ. Καλλίνικος...

Ἐσπερινάς λειτουργίας εἶχεν καθιερώσει καί ὁ ἄλλος ὁμοίος του οὐνίτης «ἀρχιεπίσκοπος» Ἰερώνυμος (πνευματικόν ἀνάστημα τῆς ὀργανώσεως «Ζωῆς»). Εἰς ἐσπερινήν «λειτουργίαν» ὁ «ἀρχιεπίσκοπος» Ἰερώνυμος εἶχεν τελέσει καί χειροτονίας! Ὁ κ. Καροῦσος φθάνει εἰς τό σημεῖον νά γράφῃ προτεστάντικῶς (ἀγνοῶν τήν Ἱ. Παράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας) ὅτι τό Μυστήριον τῆς Θ. Εὐχαριστίας παρεδόθη εἰς τό «μέσον τοῦ γεύματος τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου».

Κατά τήν Ἀποστολικήν περίοδον ἡ Θ. Εὐχαριστία ἐγίνετο μετά τό δεῖπνον. Καθαρά προτεστάντικά κηρύγματα τῆς νέας ἐποχῆς. Διά τοῦτο καί πιστεῦει ὅτι ὄχι μόνον σώζονται οἱ αἰρετικοί παπικοί, ἀλλά καί ἀγιάζουν!... Διά τοῦτο καί ὁ Ἰερώνυμος ἐκρήμνισεν τά

Ἱ. τέμπλα τῶν Ἱ. Ναῶν ἐπειδή ἤθελε νά ἐνωθῆ μέ τοὺς παπικούς πού δέν ἔχουν τέμπλα, ἀλλά ἐρωτώμενος εὗρισκεν ἄλλας ὀρθολογιστικάς προφάσεις, καί δέν ὠμολογεῖ τήν **πραγματικὴν αἰτίαν!**

Ἀποτέλεσμα τῆς ἀσεβείας εἶναι ὁ ὀρθολογισμὸς τους. Νομίζουν ὅτι μέ μόνην τήν μόρφωσιν τους, ἀνευ θείας εὐσεβείας καί ταπεινώσεως, θά πλησιάσουν τόν Θεόν μέ ... **νέον (!)** ἰδικόν των τρόπον.

Ἀπαραίτητος ἡ Θεία Κοινωνία διά τόν πραγματικόν Χριστιανόν.

Δέν δύναται νά ὑπάρξῃ χριστιανικὴ ζωή, χωρὶς τήν προσέλευσιν τοῦ χριστιανοῦ εἰς τήν μετάληψιν τοῦ Παναχράντου Σώματος καί τοῦ Πανακηράτου Αἵματος τοῦ Σωτῆρος. Ὁ ἴδιος ὁ Κύριος τονίζει **«ὁ τρώγων μου τήν Σάρκα καί πίνων μου τό Αἷμα ἐν ἐμοί μένει καὶ γώ ἐν αὐτῷ».**

Ἡ Μετάληψις τοῦ Σώματος καί Αἵματος τοῦ Κυρίου, λέγεται καί Θεία Κοινωνία, ἐπειδή, ἀκριβῶς πραγματοποιεῖται ἐπικοινωνία τοῦ ἀνθρώπου μέ τόν Θεόν, δηλαδή ἔνωσις.

Διά τῆς Θείας Μετάληψως ἡ Κοινωνίας «ζωοῦται καί θεοῦται» ὁ χριστιανός.

Χαρακτηριστικῶς ὁ Θεόπνευστος Στιχοουργός τῆς Ἐκκλησίας μας λέγει: «Θεουργόν Αἷμα φοῖξον, ἄνθρωπε, βλέπων, Ἄνθραξ γάρ ἐστί τούς ἀναξίους φλέγων Θεοῦ τό Σῶμα καί θεοῖ με, καί τρέφει τό πνεῦμα, τόν δέ νοῦν τρέφει ξένως».

Ὅλα τά καλά ἔργα καί ἂν ἐπιτελέσῃ ὁ ἄνθρωπος ἐφ' ὅσον δέν μεταλαμβάνει, πρὸ παντός κατά τάς τελευταίας του στιγμάς, δέν θά εἰσέλθῃ εἰς τόν παράδεισον. Διότι μόνον ἡ Θεία Μετάληψις ἀγιάζει τόν ἄνθρωπον, ὥστε νά ἤμπορῇ πλέον νά ἐνωθῆ μέ τόν Ἅγιον Θεόν! Παράδειγμα ἡ Ἁγία Μαρία ἡ Αἰγυπτία. Δέν ἔπαυρε ὁ Θεός τήν ψυχὴν τῆς ἐφ' ὅσον δέν εἶχε μεταλάβει. Καί μόνον ἐφ' ὅσον μετέλαβε τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων, διά τοῦ Ἁγίου Ζωσιμᾶ, τότε μόνον «ἀνεπαύθη ἐν Κυρίῳ» καί ἐκληρονόμησεν τόν Παράδεισον!

Ὁ ΧΡΟΝΟΣ τῆς προσελεύσεως εἰς τήν Θείαν Μετάληψιν, προσδιορίζεται ἀπό τόν πνευματικόν πατέρα τοῦ χριστιανοῦ. Ὁ πνευματικὸς πατήρ (Ἐξομολόγος) κατά

ΠΡΟ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΕΚΑΡΟΥΣΕ ΕΙΡΑΙΩΣ ΤΟΥ Ν.Η.

τήν ἔξουσίαν πού τοῦ ἔδωκεν ὁ Κύριος, δύναται νά καθορίζη εἰς τόν ἔξομολογούμενον ἄν θά προσέρχεται τακτικά, ἢ ἄν θά προσέρχεται κατ' ἀραιά διαστήματα. Διότι ὁ «πνευματικός τούς πάντας ἀνακρίνει καί ὑπό οὐδενός ἀνακρίνεται».

Πρέπει ὁμοῦς ὁ χριστιανός νά ἐκλέξη τόν πνευματικόν, ὅστις νά εἶναι ἀνεπηρέαστος ἀπό τάς θρησκευτικές ὀργανώσεις καί τόν αἰρετικόν Μακράκη. Διότι αὐτοί οἱ πνευματικοί κηρύττουν «Θεῖαν Κοινωνίαν ἄνευ νηστείας».

Δέν εἶναι πρόβλημα ἡ τακτική ἢ ἡ ἀραιά προσέλευσις. Ἄπ' ἐναντίας σοδαρώτατον πρόβλημα εἶναι ἄν πρέπει νά νηστεύῃ ὁ χριστιανός (ἐφ' ὅσον δέν εἶναι ἀσθενής) πρὶν ἀπό τήν Θεῖαν Μετάληψιν.

Ἐπάρχουν μερικοί, πού ὑποστηρίζουν, ὅτι δέν χρειάζεται νηστεία πρὶν ἀπό τήν Θεῖαν Μετάληψιν, ὅπως καί ὁ Καλλίνικος Καρούσος.

Ἄρκεῖ - ἰσχυρίζονται - ἡ ψυχική προπαρασκευή· «πού τήν εὐρήκατε τήν νηστείαν»;

Καί ὁμοῦς, ἡ νηστεία ἀποτελεῖ μίαν Ἱεράν Παράδοσιν τοῦ εὐσεβοῦς Λαοῦ μας. Ἡ Ἑλληνίς Μητέρα προητοίμαζεν διά νηστείας τά παιδιά της προκειμένου νά μεταλάβουν. Ἄλλά καί Μοναχοί προητοίμαζοντο, διά νηστείας καί ἀσκηρᾶς ἀσκήσεως νά μεταλάβουν. Διά νά μὴ ἀναφερθῶμεν εἰς περιπτώσεις ἀσθηρᾶς ἐγκρατείας, κατὰ τήν ὁποίαν ἡ μοναδική τροφή ἐναρέτων καί ἁγίων Ἀσκητῶν ἦτο μόνον «ὁ Οὐράνιος Ἄρτος» καί ἐν συνεχείᾳ, ὑποτυπώδης διατροφή διά τήν συντήρησιν τοῦ σαρκίου. Καί ἡ παράδοσις αὕτη, ἡ ὁποία ἐξέθρεψεν πολλές γενεάς εὐσεβῶν Ἑλλήνων ἔχει τήν ἀφετηρίαν της καί τήν δικαιοσίαν της ἐπάνω εἰς τήν Ἁγίαν Γραφήν. Εἰς τό 19ον κεφάλαιον τῆς «Ἐξόδου» ἀναγιγνώσκομεν τά ἔξης: «Καί ἄγγισον αὐτούς σήμερον καί αὔριον... γίνεσθε ἔτοιμοι τρεῖς ἡμέρας, μὴ προσέλθητε γυναικί» (στ. 10 καί 15).

Ὁ Μωϋσῆς κατ' ἐντολήν τοῦ Θεοῦ ὑπέβαλεν εἰς **τριήμερον ἀγνισμόν** (εἰς τόν ὁποῖον ἐκτός ἀπό τήν συζυγικήν ἀποχήν, θά πρέπει νά ὑπονοηθῇ καί ἡ **νηστεία**) προκειμένου οἱ Ἑβραῖοι νά λάβουν τόν Νόμον!

Ἄν ὁμοῦς ἀπαιτεῖτο ἀσθηρᾶς ἀγνισμός, διά νά δεχθῇ ὁ Λαός τοῦ Θεοῦ τόν Νόμον, δέν χρειάζεται οὐδεμία

ἐγκράτεια, διά νά δεχθῶμεν εἰς τάς ψυχάς μας τόν ἴδιον τόν Νομοθέτην»;

Ἴδου πῶς καθιερώθη ἡ Ἱερά Παράδοσις τῆς πρό τῆς Θεῖας Μετάληψεως Νηστείας!

ΕΚΤΟΣ ὁμοῦς τῆς εὐσεβοῦς παραδόσεως, τόν ἀγνισμόν καί τήν νηστείαν πρό τῆς Θεῖας Μετάληψεως, ἐπιβάλλει καί ἡ συνείδησις τῆς ἱεράς φρίκης τῆς στιγμῆς.

Ὅταν ὁ Μ. Βασιλείος καί ἐν συνεχείᾳ ὁ Ἱερός Χρυσόστομος ὑπογραμμίζουν: «Οὐδεὶς ἄξιος τῶν συνδεδεμένων ταῖς σαρκιαῖς ἐπιθυμίαις προσέρχεσθαι...» πρὸς ἀπλήν διακονίαν, κατὰ μείζονα λόγον πρέπει ἡ συνείδησις τῆς φρίκης νά συνοδεύῃ τόν προσερχόμενον εἰς Μετάληψιν. Ἄλλως κινδυνεύει τό φρικτόν Μυστήριον νά καταπέσῃ εἰς μίαν ἀπλήν συνήθειαν, ἀνάλογον μέ τό ἀντίδωρον!

Δι' αὐτούς καί ἄλλους πολλούς λόγους ἐπιβάλλεται τριήμερος τουλάχιστον ἀνέλαιος νηστεία πρό τῆς Θεῖας Μετάληψεως.

Τό ἀσεβές κήρυγμα τοῦ «μητροπολίτου» Πειραιῶς Καλλίνικου Καρούσου ἀναφορικῶς μέ τήν νηστείαν πρό τῆς Θ. Κοινωνίας

Γράφει ὁ Καλλίνικος: «Ἰδιαίτερη νηστεία πρό τῆς Θ. Κοινωνίας, οὔτε ὑπάρχει ἀπολύτως κανένας κανόνας πού νά τήν ὀρίζει, οὔτε ἐπιβάλλεται.

Ὁ χριστιανός πού τηρεῖ, ὅσο τοῦ εἶναι δυνατόν καί τοῦ ἐπιτρέπει ἡ ὑγεία του, τήν νηστεία τῆς Τετάρτης καί Παρασκευῆς καί τίς κεκανονισμένες νηστείες, δύναται νά κοινωνῇ ἐλευθέρως κάθε Κυριακή καί σέ κάθε Θ. Λειτουργία χωρίς καμμία, καμμία ἀπολύτως ἄλλη νηστεία.

Οἱ πρῶτοι χριστιανοί κοινωνοῦσαν, ἀφοῦ προηγουμένως εἶχαν φάει στά λεγόμενα δείπνα τῆς ἀγάπης. Καί ὁ Κύριος παρέδωσε τό μυστήριον τῆς Θ. Εὐχαριστίας καί ἔδωσε νά κοινωνήσουν οἱ μαθητές Του στό μέσον τοῦ γεύματος τοῦ μυστικοῦ δείπνου. Ἡ Ἐκκλησία καθιέρωσε γιά λόγους πρακτικούς μεταγενεστέρως τῆ Θ. Κοινωνία μέ ἀδειανό ἄλλως τό

στομάχι, χωρίς να επιβάλλη νηστεία προηγούμενων ημερών. Και στην πράξη η Ἐκκλησία πάντοτε είχε δραδυνές Θ. Λειτουργίες μαζί με τόν ἔσπερινό τῆς ἐπομένης ἡμέρας, στίς ὁποῖες Θ. Λειτουργίες δύνανται οἱ πιστοί νά προσέρχονται νά κοινωνοῦν ἐλευθέρως, ἐφ' ὅσον ἔχουν πλήρη ἀποχή ἀπό τροφές τουλάχιστον ἕξι μέ ἑπτὰ ὥρες. Ἀπλῶς ἔχει καθιερωθῆ, γιά λόγους εὐλαθείας πρὸς τό μυστήριο, οἱ κοινωνοῦντες συχνά, νά ἀπέχουν ἀπό ἀρτύσιμες τροφές ἀφ' ἑσπέρας» Καί καταλήγει:

«Αποτελεῖ μέγα σφάλμα ἡ ἀντίληψη μερικῶν πού δέν κοινωνοῦν στή θεία Λειτουργία τῆς Κυριακῆς, ἀλλά κοινωνοῦν στή Θ. Λειτουργία τοῦ Σαββάτου (σ.σ. Ἡ Θ. Κοινωνία εἶναι ἡ ἰδία οἰανδήποτε ἡμέραν καί ἂν μεταλάβῃς καί κατά τόν Ἱ. Χρυσόστομον «Πάσχα ἐπιτελεῖς»), ἐπειδή τό Σάββατον δέν ἐπιτρέπεται νηστεία. Μία τέτοια συνήθεια καί ἀντίληψη εἶναι πλάνη καί ἀποτελεῖ περιφρόνηση πρὸς τῆ Θ. Λειτουργία τῆς Κυριακῆς» («Πειραϊκή Ἐκκλησία» Ἀπρίλιος 1996 σελ. 21).

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ «Πειραιῶς» Καλλινίκου καί ὄλων τῶν ὁμοίων του, θά παραθέσωμεν ἐν συνεχείᾳ τήν Ὁρθόδοξον καί Πατερικὴν μαρτυρίαν ἐπὶ τοῦ σοβαροῦ τούτου θέματος, ἐνός λογίου καί ἐναρέτου, διαπρεποῦς Ἀγιορείτου καί ἐρημίτου, τοῦ Γέροντος Δανιὴλ Κατουνακιώτου, τὴν ὁποῖαν ἔγραψεν πρὸ ἑκατὸν περίπου ἐτῶν. Τότε πού ὑπῆρχεν θεοσεβεία καί Πίστις! Τότε πού δέν ὑπῆρχεν ὁ σημερινὸς καταναλωτισμὸς μέ τὰ ἐμπεπλησμένα ψυγεῖα! Τότε πού ὑπῆρχεν ἡ πολυτεχνία εἰς τὴν Ἑλλάδα καί οἱ Ἕλληνες ἔξων λιτά καί πτωχικά καί οὐχί ὅπως σήμερον πού ὑπάρχουν ἀφθονα ἀγαθὰ καί **πολλὰ νησισίμα φαγητά καί φροῦτα** καί πολλοὶ Ἕλληνες ἀκολουθοῦν τὰς συνταγὰς διαιτολόγων, οἱ ὅποιοι **τούς ἐπιβάλλουν πολλὰκις ἀνέλαιον τροφήν** χάριν τοῦ ἀδυνατίσματος καί διὰ λόγους ὑγείας! Τότε πού δέν ὑπῆρχον τηλεοράσεις καί αἰσχρὸς τύπος διὰ νά **μολύνουν** τό πνεῦμα τῶν πιστῶν!

Σήμερον, λοιπόν, οἱ ὁμιλοῦντες διὰ κοινωνίαν ἄνευ νηστείας εἶναι **οἱ καταφρονηταὶ τοῦ Θ. Μυστηρίου** καί εἴμεθα βέδαιοι ὅτι ἀψηφοῦν καί ἄλλας ἁμαρτίας, καί δὴ θανασίμους, **προκειμένου νά μὴ ἀπωλέσουν τὴν πελατεῖαν.** Ἄλλωστε, πόσους Ἱ. Κανόνας δέν καταφρονοῦν εἰς θέματα Ὁρθοδόξου Πίστεως;

Ὁ Καλλινίκος Καροῦσος ἔστειλεν καί ἀντιπρόσωπόν του εἰς τὴν τράπεζαν τῶν δαμονίων (=ροταριανὴν συνεστίασιν).

Ἀδιαφοροῦν ἂν αὐτὰ εἶναι εὐάρεστα εἰς τὸν Θεόν ἢ ὄχι. Διὰτὶ νά ἐνδιαφεροῦν καί διὰ τὰ ὑπόλοιπα,

ὅσα ἀφοροῦν τὰς ψυχὰς ἐξίσου;...

Ἄς ἴδωμεν πὼς ἀποφαίνεται ἐξ ὀνόματος τοῦ Ἁγ. Ὅρους καί κατά τὴν ἐπικρατοῦσαν τάξιν τοῦ Ἁγ. Ὅρους τὰ ἔτη ἐκεῖνα, πρὸ τῆς ἐπανδρώσεως αὐτοῦ ὑπὸ τῶν ὀργανωσιακῶν, ὁ σεβάσιμος ἐκεῖνος ἀσκητής:

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΔΑΝΙΗΛ ΚΑΤΟΥΝΑΚΙΩΤΟΥ ΠΡΟΣ ΙΩΑΝΝΗΝ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΝ ΠΕΡΙ ΝΗΣΤΕΙΑΣ ΠΡΟ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

*Τῷ ἀγαπητῷ μοι κ. Ἰωάννη εἰς
Αἴγιον χαιρεῖν, ὑγιαίνειν!*

(Ἐκ τοῦ Νέου Μαρτυρολογίου Ἁγ. Νικοδήμου).

Ἀποδεξάμενος μετὰ πλήρους ψυχικῆς ἀγαλλιάσεως τὴν ἀπὸ πολλοῦ ἀναφαινομένην ἐπιστολήν σου καί ἀναλεξάμενος ἰτά ἐν αὐτῇ ἠὺχαρίστησα τῷ πανυπεραγάθῳ Κυρίῳ ἔνθεν μὲν ἐπὶ τῇ ἀναρρώσει τῆς ἀγαθῆς μοι ὑμετέρας ὑγείας, ἔνθεν δέ καί ἀπὶ τῇ ἀγαθῇ διαλήψει τῶν ἐν τῇ ἐπιστολῇ ὑμῶν γεγραμμένων, ἅτινα διακυρῦπτουσι τὴν ἐπ' ἐλπίδι ὑμῶν προκοπὴν, ἥτις ὅσον οὕτω προφρονοῦς ἐπιτευχθήσεται.

Εἰς ἀπάντησιν τῆς περὶ προετοιμασίας ἐπὶ τῇ Μεταλήψει τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων ὑμετέρας ἐρωτήσεως, καθήκον ἱερώτατον ἐθεώρησα ὅπως διαφωτίσω τὴν Σὴν μοι ἀγάπην ὡς ἔπεται. Καί ἐπειδή, ὡς γράφετε οἱ αὐτόθι πνευματικοὶ ἔχουν κανονίσει μερικοὺς ἀδελφούς νά μεταλαμβάνωσι καθ' ἑκάστην Κυριακὴν ἄνευ προηγούμενης νηστείας καί ἂν τοῦτο χαρακτηρίζεται καί θέλετε νά μάθετε ὑφ' ἡμῶν καλόν, διὰ τοῦτο ἀπαντῶμεν ὡς ἐφεξῆς:

Οἱ αὐτόθι πνευματικοὶ στενωρείως κηρύττουσιν ὅτι εἰς τοὺς προσέχοντας χριστιανοὺς δέν πρέπει νά προηγηταὶ ἡ νηστεία, ἀλλ' ἡ ἐγκράτεια.

Ἄν μοι ἐπετρέπετο, ἠθελον ἐρωτήσει τοὺς ρηθέντας πνευματικούς νά μοι εἰπωσι, ποῖαν ἐννοῶσι προσοχὴν καί ἐγκράτειαν ἄνευ προηγούμενης νηστείας;

Οἱ πνευματικοὶ διὰ νά ἐπιδάλωσι τὴν ἐνάρετον διότην εἰς τοὺς προσέχοντας ἐν τῷ κόσμῳ χριστιανοὺς, ὀφείλουσιν ἐκ καθήκοντος νά παροτρύνωσιν αὐτοὺς εἰς τὴν ἐξάσκησιν τῆς νηστείας, ἥτις ἐστὶν ὁ κυρίως χαλινὸς τῆς σαρκός

καί ἤτις ἐνομοθετήθη παρά τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας νά διατηρῆται κατά Τετάρτην καί Παρασκευὴν καί καθ' ὅλας τὰς διορισμένας Ἁγίας Τεσσαρακοσθὰς καί λοιπὰς νηστισίμους ἡμέρας.

Ἐπειδὴ οἱ ἐπιμελούμενοι τῆς σωτηρίας αὐτῶν εὐλαβεῖς χριστιανοὶ διδάσκονται παρά τῶν πνευματικῶν αὐτῶν ἢ τῶν λοιπῶν εὐσεβῶν Ἱεροκηρῦκων νά διατηρῶσι **τὴν παθοκτόνον νηστείαν ἐν τε τῇ Ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ** καθὼς καὶ τὰς ἀνωτέρω ἢ παρορῶντες τὴν ἐντολὴν ταύτην διδάσκονται ἐπὶ τὸ παρεκδρατικώτερον ἁπλῶς τὴν ἐγκράτειαν;

Τὸ γε ἐπ' ἐμοί, φόβος ἐπίκειται, μήπως ὑπὸ τὸν πέπλον τῆς φαινομένης ἐγκρατείας ὑποκρύπτεται ἢ παραμαρτοῦσα καινοφανὴς καταφρόνησις τῆς νηστείας, τὴν ὁποίαν δυστυχῶς καταπολεμοῦσι σήμερον οὐχὶ πλέον ἀσεβεῖς καὶ κακόδοξοι (ὧν θεὸς ἢ κοιλία) οὐχὶ ἐπάρατοι Μασῶνοι καὶ Διαμαρτυρούμενοι καὶ ὁ ἀλλόκοτος ἐσμός τῆς Μακρραζίου μοίρας, ἀλλὰ καὶ εὐσεβεῖς διδάσκαλοι, οἵτινες **συδόλως λόγον ποιοῦσι περὶ αὐτῆς** καὶ οὐ μόνον τόσον, ἀλλὰ καὶ **διὰ τῆς ἐπισήμου αὐτῶν καταλύσεως τῆς νηστείας γίνονται ἀνατροπῆς** τῆς ὑψίστης ταύτης νομοθεσίας.

Ἐάν τοίνυν οἱ πνευματικοὶ ἐνστερνιζόμενοι τὴν, ὡς μὴ ὄφειλον καινοφανῆ ταύτην ἰδέαν παροτρύνωσι τοὺς εὐλαβεῖς χριστιανούς, ἵνα μὴ νηστεύωσι πρὸ τῆς Ἱερᾶς Μεταλήψεως, ἃς ἠξεύρωσιν ὅτι **μεγάλως ἀμαρτάνουσι τὰς Ἀποστολικὰς καὶ συνοδικὰς καὶ τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας ἱερὰς παραδόσεις, ἀλλὰ καὶ ἀπαλλοτριῶσι** τοὺς εὐλαβεῖς χριστιανούς τῶν εὐσεβῶν καὶ πνευματικῶν αἰσθημάτων, ἅτινα ἀνασφωπεύονται **διὰ τῆς νηστείας, ἣτις εἶωθεν ἀγνίζειν τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν.**

Ἐάν δ' αὖ πάλιν διατείνονται ὅτι τοῦτο ποιοῦσιν οὐχὶ πρὸς κατάργησιν τῆς νομίμου νηστείας, ἀλλ' ἐπειδὴ οὐδαμοῦ γέγραπται πρὸ τῆς Ἱερᾶς Μεταλήψεως νηστεύειν καὶ ὅτι οἱ παλαιοὶ Χριστιανοὶ συνεχῶς ἐκοινωνοῦν κατά τὰς Δεσποτικὰς ἑορτὰς τῶν Ἱερῶν τοῦ Χριστοῦ Ἁγιασμάτων, διὰ τοῦτο θερμῶς θά παρακαλέσω τοὺς ἀκριβεῖς τούτους Πνευματικούς Πατέρας, ὅπως ἐγκύψωσι μετ' ἐπιστασίας πολλῆς εἰς τὴν ἱστορικὴν ἐκείνην ἐποχὴν καί, ἀφοῦ παραλλήλως τὰ διακομοῦντα τὰς ψυχὰς ἐκείνων τῶν Ἁγίων Χριστιανῶν, ὑψηλὰ προσόντα μέ τὴν παρομαρτοῦσαν κατάστασιν τῶν σημερινῶν χριστιανῶν, τότε ἀφορῶντες εἰς τὴν τελειοποιὸν τούτων ἁγίαν βιοτήν καὶ κατάστασιν, ἃς ἐφαρμοζῶσιν ἐσθ' ὅτε καὶ τὴν ρηθεῖσαν οἰκονομίαν.

Φέρε δὲ ἴδωμεν ἐν ὀλίγοις περὶ τῆς ἐν γένει ἀγιότητος καὶ ὑποποιοῦ καταστάσεως ἐκείνων τῶν εὐλογημένων ἀρχαίων Χριστιανῶν: «Τοῦ δὲ πλήθους τῶν πιστευσάντων (λέγουσιν αἱ Πράξεις τῶν Ἀποστόλων) ἦν ἡ καρδιά καὶ ἡ ψυχὴ μία, καὶ οὐδέ τις τῶν ὑπαρχόντων αὐτῶ, ἔλεγεν ἴδιον εἶναι, ἀλλ' ἦν αὐτοῖς ἅπαντα κοινὰ... Οὐδέ γὰρ ἐνδεῆς τις ὑπῆρχεν ἐν αὐτοῖς: ὅσοι γὰρ κτήτορες χωρίων ἢ οἰκιῶν ὑπῆρχον, πωλοῦντες ἔφερον τὰς τιμὰς τῶν πωρασκομένων καὶ ἐτίθουν παρά τοὺς πόδας τῶν Ἀποστόλων διεδίδετο δὲ ἐκάστῳ καθότι ἂν τις χρεῖαν εἶχεν».

Ποία λοιπὸν σύγκρισις τῶν τότε Χριστιανῶν μετὰ τῶν σημερινῶν; Τίς, παρακαλῶ, Πνευματικὸς Πατὴρ δύναται σήμερον νά πείσῃ ἕνα τουλάχιστον ἐκ τῶν εὐλαβῶν χριστιανῶν νά πωλήσῃ οὐχὶ οἰκίαν ἢ χωράφιον ἀλλὰ νά δίδῃ ἐτησίως τὸ τρίτον μέρος ἐκ τῆς ἐργασίας του τοῖς πτωχοῖς; Πόσοι, παρακαλῶ, ἐνδεεῖς καὶ ἄποροι ὑστεροῦνται τοῦ ἐπιουσίου ἄρτου σήμερον καὶ δυνάμενοι, ὡς διακελεύονται, οἱ ἐναρτέως βιοῦντες νά τοῖς ἐπιχορηγῶσι τὴν περίσσειαν καὶ αὐτοὶ σκληρυνόμενοι ἀποπέμπουσι τούτους λυγρῶς; Οἱ τοιοῦτοι παλαιοὶ χριστιανοὶ ἀποκαλούμενοι παρά τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Ἅγιοι, ἦσαν κατά πάντα τέλει χριστιανοὶ καὶ γνήσιοι ἰχνηλάται τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ δόκιμοι ἐργάται. Οἱ τοιοῦτοι δὲν παρέβαινον οὔτε τὴν ἐλαχίστην ἐντολὴν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ, εἰδότες ὅτι ὁ λύων μίαν τὴν ἐντολὴν αὐτοῦ τῶν ἐλαχίστων ἐλάχιος θέλει κληθῆν ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν. Ἐχοντες δὲ ὑπ' ὄψιν καὶ τὴν τοῦ Ἀποστόλου Ἰακώβου περιεκτικὴν τὴν λέγουσαν: «ὄστις ὅλον τὸν νόμον τηρήσει, πταίσει δὲ ἐν ἐνί, γέγονε πάντων ἔνοχος», προσεῖχον ὅπως ἐν μηδενὶ μηδαμῶς κατὰ τὸν νόμον ὀλισθήσῃσι. Καὶ πῶς ἦτο δυνατόν νά μὴ γίνωσι. Ἅγιοι καὶ τέλει, ἐνῶ λίαν προθύμως ἐπώλουν τὰς περιουσίας αὐτῶν καὶ διεμοίραζον μάλα γηθοσύνως τὸν πλοῦτον αὐτῶν τοῖς πτωχοῖς; Ὅτι δὲ οὗτοι δὲν ἦσαν μόνον Ἀπόστολοι καὶ κληρικοὶ, ἀλλὰ λαϊκοὶ καὶ γυναικες, φανερόν ἀπὸ τὰς ἐπιστολάς τοῦ θεοκήρυκος Παύλου, ἀποκαλοῦντος Ἁγίους τοὺς χριστιανούς εἰς οὓς ἔγραφεν «Ἀσπάσασθε Φιλόλογον καὶ Ἰουλιαν, Νηρέα καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς πάντας Ἁγίους». Καὶ πάλιν: «Νυνὶ δὲ πορεύομαι εἰς Ἱερουσαλὴμ διακονῶν τοῖς Ἁγίοις». Καὶ ἀλλαχοῦ: «Ἀσπάζονται ὑμᾶς πάντες οἱ Ἅγιοι, μάλιστα δὲ οἱ ἐκ τῆς Καίσαρος οἰκίας». Καὶ εἰς τὴν πρὸς Θεσσαλονικεῖς «Ὁρκίζω ὑμᾶς τὸν Κύριον ἀναγνωσθῆναι τὴν ἐπιστολήν πᾶσι τοῖς

Ἁγίοις ἀδελφοίς».

Ἐφάμιλλα τούτοις ἀναφέρει καί ὁ πρωτοκορυφαῖος τῶν Ἀποστόλων Πέτρος «Κατά τόν καλέσαντα ὑμᾶς Ἁγίον καί αὐτοί Ἁγιοί ἐν πᾶσι ἀναστροφή γίνεσθε, διότι γέγραπται Ἁγιοί γίνεσθε ὅτι ἐγώ Ἁγίος εἰμι». Ὁμολογουμένως ἐνήστευον φυλάττοντες ἀπρίξ καί τās περί νηστείας Ἀποστολικᾶς παραδόσεις καί πρώτην γε τήν τοῦ Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου, ὅστις ἐν τῇ πρὸς Φιλίππησιους αὐτοῦ ἐπιστολῇ τοιαῦτα ἐκτίθησι: «Τεσσαρακοστὴν μὴ ἐξουθενεῖτε, μίμησιν γάρ παρέχει τῆς τοῦ Κυρίου πολιτείας. Μετά τήν τοῦ Πάθους ἐβδομάδα μὴ παροράτε Τετράδα καί Παρασκευὴν νηστεύοντες, πένθῃσιν ἐπιχορηγοῦντες τήν περίσσειαν». Ἐπίσης καί οἱ λοιποὶ Ἀπόστολοι εἰς τās διαταγὰς αὐτῶν νομοθετοῦσι περί ταύτης ὡς ἐξῆς: «Χρὴ νηστεύειν Μεγάλην Ἑβδομάδα καί Τετράδα καί Παρασκευὴν». Ὅτι δέ ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς τήν νηστείαν τῶν δύο ἡμερῶν τούτων ἐνομοθέτησεν, ἅς ἀκούσωμεν τί λέγουσιν οἱ θεοὶ Ἀπόστολοι ἐν ταῖς διαταγαῖς αὐτῶν, βιβλ. ε' κεφ. ιδ'. «Παρήγγειλεν ἡμῖν αὐτός (σ.σ. ὁ Κύριος) νηστεύειν Τετράδα καί Παρασκευὴν».

Καί οὐχὶ μόνον ἐκ τούτων καταδεικνύεται νομοθέτης τῆς νηστείας αὐτός ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἀλλὰ καί διὰ τῆς Τεσσαρακονθήμερου Αὐτοῦ νηστείας παραινεῖ ἡμᾶς εἰς τήν κατόρθωσιν τῆς ἀρετῆς ταύτης, ἵνα δέ καταδείξῃ ἡμῖν διὰ τοῦ παραδείγματός Του τήν νομοθεσίαν Του ταύτην, αὐτός ὁ ἴδιος μετὰ τό βαπτισθῆναι ἐνήστευσε τεσσαράκοντα ἡμέρας καί τεσσαράκοντα νύκτας· λόγον δέ ποιούμενος εἰς τήν περικοπήν ταύτην ὁ θεὸς Χρυσόστομος καί παροτρύνων ἡμᾶς εἰς τήν διατήρησιν ταύτης, ἰδοὺ τί φησι: «Διὰ γάρ τοῦτο καί αὐτὸς ἐνήστευσεν, οὐκ αὐτὸς ταύτης δεόμενος, ἀλλ' ἡμᾶς παιδεύων». Καί πάλιν: «Οὐ δὴ νηστεύοντι, ἀλλὰ πεινῶντι προσέρχεται (δηλ. ὁ διάβολος), ἵνα σὺ μάθῃς ἡλίκων ἢ νηστεία καλόν, καί πῶς ὄπλον ἐστὶ κατά τοῦ διαδόλου μέγιστον καί ὅτι μετὰ τό λουτρόν, οὐ τρυφῇ καί μέθῃ καί τραπέξῃ πληθούσῃ, ἀλλὰ νηστεία δεῖ προσέχειν».

Παρατρέχων δέ πλείστας ἄλλας μαρτυρίας καταδεικνύσας τήν ὑψηλὴν τῶν ἀρχαίων χριστιανῶν πολιτείαν, φέρω μόνον εἰς πίστωσιν τόν αὐτόν χρυσορρήμονα Χρυσόστομον, ὅστις ἐκθειάζων καί οἰοεὶ ὑπερεπαινῶν τούς εὐλογημένους τῆς ἐποχῆς του χριστιανούς, ἰδοὺ τί περί αὐτῶν διαγορεύει: «Εἰσὶ τινες οἱ πρὸς ἀλλήλους φιλοτιμούμενοι καί θαυμασίαν ἀμίλλαν ποιούμενοι, οἱ μὲν ὀλοκλήρους ἡμέρας ἄσιτοι διατελοῦσι, οἱ δέ οὐκ οἴνου μόνον, οὐδὲ ἐλαίου, ἀλλὰ παντός

ἐδέσματος χορῆσιν τῆς ἐαυτῶν ἐκβάλλοντες τραπέξης, ἄρτω καί ὕδατι χρώμενοι, τὴν Τεσσαρακοστὴν διανύουσιν ἅπασαν».

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀριδήλως καταδεικνύεται ἡ κανονικὴ κατάστασις τῶν τότε χριστιανῶν, ὧν Πνευματικὸς Πατὴρ ἐτύγγανεν ἀνενδοίαστος αὐτὸς ὁ Χρυσὸς Διδάσκαλος.

Φέρε ὅθεν ἐξετάσωμεν καί τούς καθ' ἡμᾶς ἐγκρατεῖς χριστιανούς, ἂν καί οὗτοι, ὅπως οἱ προγενέστεροί των, ἐν τῇ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ καθὼς καί ἐν ταῖς λοιπαῖς, συναμλλῶνται εἰς τό νά ἐξασκήσωσι τοιαύτην ἐνθεον ζωὴν καί συγχρόνως ἂν διαφυλάττωσιν ἀκριβῶς καί τās λοιπὰς σωτηριῶν ἐντολάς τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν διὰ **νά ὀνομασθῶσιν ὄντως ἐνάρετοι καί ἄξιοι τῆς συνεχούς Ἱερᾶς Μεταλήψεως.**

Ἡμεῖς οἶδαμεν πάνυ καλῶς ὅτι τό στάδιον τῆς χριστιανικῆς πολιτείας ἀπαιτεῖ νηστείας, προσευχάς, ἀγρυπνίας, ἀπαιτεῖ τήν διόδευσιν τῆς στενῆς καί τεθλιμμένης ὁδοῦ καί **οὐχὶ τὴν ραστώνην, τὴν ἀνεσιν καί τὴν σατάλην. Οἱ παραιτούμενοι τῆς νηστείας καί εὐρισκόμενοι ἐντὸς τῶν ἐφαμάρτων τοῦ κόσμου αἰτιῶν πῶς παρακαλῶ θά ἀνθέξωσιν** εἰς τās προσγινομένας προσβολὰς τοῦ δολομήτου Σατάν, ὅστις διὰ τῶν πολυπλόκων δικτύων αὐτοῦ νύκτωρ καί κατ' ἡμέραν ἀποπειροῦται τήν ἐξαπάτησιν τῶν νέων, τοῦτο μὲν διὰ τῶν ἀσέμνων ἁσιμάτων καί θεαμάτων, τοῦτο δέ διὰ τῆς ὄψεως τῶν γυναικῶν καί συμπαθητικῶν ὀμιλιῶν αὐτῶν καί διὰ πολλῶν ἄλλων ἀντιξῶν προσβολῶν, ἅς μόνον ὁ Πνευματικὸς Πατὴρ δύναται νά ἐξακριβώσῃ;

Καί ἂν οἱ ἐν τῷ κόσμῳ εὐλαβεῖς χριστιανοὶ **προσέρχονται συνεχῶς εἰς τὴν Ἱερὰν Μετάληψιν, ἄνευ προηγουμένης νηστείας, πῶς παρακαλῶ οὗτοι θά ἀντεπεξέλθωσι τούς κατά καιρὸν πολυειδεῖς πειρασμούς τῆς σαρκὸς καί πῶς θά μάθωσι νά προσεύχονται καί ν' ἀγρυπνώσιν, ἐνφ' ἢ νηστεία ἀπ' αὐτῶν ἀτελήλατο¹⁰ ἥτις συνοδεύει τὴν προσευχὴν, τὴν μετάνοιαν, τὴν ἀγρυπνίαν καί τās ὀφειλομένας μετανοίας;**

Εἰς ταῦτα πολὺ πιθανόν νά ἀποκριθῶσιν ἡμῖν οἱ διαληφθέντες εὐλαβεῖς ἀδελφοί ὅτι ἡμεῖς οὐχὶ καταφρονητικῶς ἀποφεύγομεν τὴν νηστείαν, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐν τῷ Σαββάτῳ νηστεία οὐ γίνεται διὰ τοῦτο καταλύομεν τὴν προῖαν πρὸς διατήρησιν τοῦ Κανόνος τούτου καί πρὸς ἄρσιν τῆς αἵρέσεως τοῦ Μαρκιωνος. Εἰς ἀπάντησιν δέ τῆς, ὡς φέρεται δικαιολογίας των ταῦτα ἀποκρινόμεθα:

Εἶναι ὁμολογούμενον ὅτι ὁ παλαμναῖος¹⁰ ἐχθρὸς καί ἐπίβουλος τῶν ψυχῶν ἡμῶν διάβολος μεταξὺ τῶν πολυειδῶν ἐλατηρίων ἅτινα μετέρχεται πρὸς

ἐξαπάτησιν τοῦ ἀνθρώπου κέκτηται καί ἐν ἰσχυρότατον ἐλατήριον δι' οὗ ἐξηπάτησε καί ἀσαπατᾷ οὐχί μόνον τὰ πλήθη τῶν αἰρετικῶν καί τῶν δυσσεβῶν, ἀλλά διασύρων ἐξαπατᾷ καί πολλούς εὐσεβεῖς καί ἐναρέτους χριστιανούς ὑποβάλλων αὐτοῖς μίαν περικοπήν χωρίου τινός τῆς Ἱερᾶς Γραφῆς ἢ Κανόνα τινά τῶν Ἱερῶν Συνόδων, ὡς ἐτέθη ὑπό τῶν Ἁγίων Συνόδων πρὸς σπηλιτεύσιν κακοδόξου τινός φρονήματος καί δι' αὐτοῦ ἐπιρρίπτει τὸν ἐναρέτως βιοῦντα εἰς ἄλλην πλεκτάνην.

Μίαν τοιαύτην πλεκτάνην μεταχειρίζεται καί ἡδη ὁ τῆς εὐσεβείας ἀντίπαλος καί εἰς τοὺς ἄνω εἰρημένους χριστιανούς. **Διὰ τὴν κάμη αὐτοῦς εὐαγώγους τῆς σαρκὸς καί ἀφαιρέση τὴν παθοκτόνον νηστείαν**, φέρει ὑπ' ὄφιν αὐτῶν μίαν μόνον ἐντολήν ἢ διαταγὴν τῶν Ἁγίων Πατέρων καί δι' αὐτῆς ἀποπειράται νὰ χαλάσῃ πλείστας ἄλλας. Οὕτω καί τανῦν, ὑποβάλλει ὅτι νηστεία ἐν τῷ Σαββάτῳ οὐ γίνεται καί διὰ τῆς νομοθεσίας ταύτης **παράλειπεν τὸν χαλινὸν τῆς νηστείας, ἧτις πολλῶν ἕνεκα λόγων ὀφείλει νὰ προηγηθῆται τῆς Ἱερᾶς Μεταλήψεως**. Διὰ τὴν διατηρῶσιν ὅθεν καί τὴν κατάλυσιν τοῦ Σαββάτου οἱ τοιοῦτοι καί νὰ νηστεύσωσιν ἐπαξίως τρεῖς ἡμέρας πρὸ τῆς Μεταλήψεως, **ἅς μεταλαμβάνωσι τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου** καθὼς ποιούμεν καί ἡμεῖς οἱ Μοναχοί, διότι, ὅταν προηγηθῆται ἡ τοιαύτη δίαιτα καί νηστεία, τότε **θὰ δύναται εὐχερέστερον οἱ εὐλαβεῖς οὗτοι χριστιανοὶ νὰ ἐκκληθῶσι καί τὰς ὀφειλομένας αὐτῶν νυκτερινὰς προσευχὰς καί τὴν παραμονὴν τῆς Ἱερᾶς Μεταλήψεως θὰ τὴν διακοσμῶσι μὲ περισσότεραν νῆψιν καί προσοχὴν οὐ μὴν δὲ καί ἀγρυπνίαν**, καθὼς καί μετὰ εἰσθυίας γονυκλισίας. Ὅταν ὁμοῦς ἄπεστιν¹¹ ἡ νηστεία, τότε ἅπαντα τὰ ρηθέντα ἐλείπουσι καί οὕτως ἀπαρασκευάστοι καί οἰνοὶ νοθροὶ καί ἀμελεῖς δὲν θὰ δυνήθωσι ποτὲ νὰ ἀναπτυχθῶσιν ἐπὶ τὸ πνευματικώτερον καί γίνωσι κεχαριτωμένοι χριστιανοί. Ἐάν δὲ πάλιν μὴ δυνάμενοι ἕνεκα τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν νὰ προσέρχωνται τὸ Σάββατον εἰς τὴν Ἱεράν λειτουργίαν, τότε ἅς νηστεύοσι καί τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου καί οὕτω κατὰ δεκαπενθημερίαν ἅς μεταλαμβάνωσι τὴν Κυριακὴν. Τὴν τοιαύτην νηστείαν τοῦ Σαββάτου, **τὴν διὰ θεοσέβειαν καί ἀληθινὴν ἄσκησιν γινομένην, ἐπιθεδαῖοι οὐ μόνον ὁ Ζωναρᾶς καί ὁ Βαλαμῶν ἐν τῇ ἐριμνεΐᾳ τοῦ γγ' καί ξδ' Ἀποστολικοῦ Κανόνος, ἀλλὰ καί ὁ Θεῖος Ἱερώνυμος**. Πρὸς γάρ τὸν ἐρωτήσαντα Λιζίνιον ἂν πρέπει τις νὰ νηστεύῃ τὸ Σάββατον ἀπεκρίθη: «Ὡς ὀφελὸς γε ἐδίδου Θεὸς δύνασθαι ἡμᾶς

νηστεύειν καθ' ἡμέραν».

«Οὐ διὰ βδελυρίαν δηλαδὴ τῶν βρωμάτων, ὡς ἐξηγεῖ ὁ θεὸς καί ἄριστος τῶν θείων Κανόνων ἐριμνητεὺς ὑψίνους Ἀγιορείτης Νικόδημος, οὐ διὰ νομιζομένην καί ἐπίπλαστον ἄσκησιν, οὐ διὰ καταφρόνησιν τῶν Ἱερῶν Κανόνων, οὐ διὰ τινα νομικὴν τήρησιν, **ἀλλὰ δι' ἐγκράτειαν**, ὡς εἶπομεν, ἀληθῆ καί εὐλαβεῖαν, **εἰ γε ὁ ἀγωνιζόμενος πάντα ἐγκρατεύεται**».

Εἰ δὲ καί αὐτὸς ὁ Ἱερός Νικόδημος ἐν τῷ περὶ συνεχῶς Μεταλήψεως βιβλιαρίῳ Αὐτοῦ παροτρύνει τοὺς εὐσεβεῖς χριστιανούς εἰς τὴν συνεχῆ Μετάληψιν, ὁ αὐτὸς ὁμοῦ ἐκδιδάσκει πολλαχοῦ **καί πῶς δεῖ τὸν χριστιανὸν προσέρχεσθαι καί μετὰ εὐίας δοκιμασίας καί συντριβῆς**.

Ὅταν ὁμοῦς ἡ νηστεία δὲν ἐξασκεῖται ἐπαξίως, ἢ ἡμερονύκτιος Ἀκολουθία ἐκλείπει, ὁ θυμὸς, ἢ ἐπιθυμία καί ἡ φιλαυτία ἐκ περιουσίας ἐνεργοῦνται, τὰ πάθη τῆς σαρκὸς πρῦμαν φρενὸς ὀδεύουσι, τὰ κερδοσκοπικὰ τέλη μετὰ ψευδῶν καί ἐπανειλημμένων τόκων ἐκπληροῦνται, ὁ ὕπνος, ἢ ἄνεσις, ἢ ραθυμία καί ἡ φιλαργυρία προτιμῶνται, **τότε ποία παρακαλῶ ἢ προετοιμασία** ἢ ὀφειλομέν ἐνεργεῖν πρὸ τῆς Ἱερᾶς Μεταλήψεως καθὼς καί μετὰ τὴν Ἱεράν Μετάληψιν;

Ἐάν ἄνευ τῶν ἄνω εἰρημένων καθηκόντων προστρέχωμεν, ὡς ἀπὸ συνηθείας, εἰς τὴν ὑπερφυᾶ Μετάληψιν τῶν Ἀρχόντων Μυστηρίων, τότε ποίαν ἱκανοποίησιν θὰ δεῖξωμεν εἰς τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν ἢ ποῖον σταυρὸν θέλομεν ἄρει διατελοῦντες ἐν ἀνέσει, ἐν τρυφῇ καί ἀναπαύσει;

Ταῦτα σοι ἔγραψα, φίλτατέ μοι κ. Ἰωάννη, οὐχί πρὸς σπηλιτεύσιν μόνον τῆς εἰρημένης προφάσεως τῶν μὴ νηστεούντων πρὸ τῆς Μεταλήψεως ἀλλὰ κυρίως καί οὐσιωδῶς **διὰ τοὺς ἀποστρέγοντος τὴν νομοθεσίαν τῆς νηστείας καί ἀποπειρομένους ἐξαλεῖψαι αὐτὴν** ὡς μὴ συνάδουσαν δῆθεν πρὸς τὴν τελειοποιητικὴν πνευματικὴν ἀποκατάστασιν τοῦ ἀληθοῦς Χριστιανοῦ.

Τὴν καινὴν ταύτην διδασκαλίαν βλέπω μετὰ βαθείας μου λύπης διὰ τῶν πραγμάτων ἐνεργουμένην, οὐχί μόνον ἐν ταῖς Ἱεραῖς καί Θεολογικαῖς Σχολαῖς, ἐν αἷς διδάσκαται ἡ Θεολογία καί ἡ Δογματικὴ ἀκριβεία τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Πίστεως, ἀλλὰ καί ἀπὸ πολλῶν εὐσεβῶν Ἱεροκηρύκων καί Διδασκάλων, οἵτινες, ἐνῶ διακηρύττουσι στεντορείως τὸ ἀλάνθαστον τῆς εὐσεβοῦς ἡμῶν πίστεως διδάγμα καί ἐνῶ σπηλιτεύουσι τὰς κακοδοξίας τῶν ἀντιφρονούντων αἰρετικῶν, ἀπ' ἐναντίας ὁμοῦ τὸ περὶ νηστείας διδάγμα οὐχί μόνον δὲν τὸ διδάσκουσιν, ἀλλὰ καί

υποκούφως πως τό άπορρίπτουσιν.

Οί τοιοῦτοι καλοί καί αγαθοί Διδάσκαλοι μελετώντες έπισταμένως άπασαν τήν θείαν Γραφήν, οὔ μήν δέ καί τό πρακτικόν μέρος τών Ἁγίων Πατέρων, καί ερασιζόμενοι καθ' έκάστην διάφορα χωρία άπό τών συγγραμμάτων αυτών, **διατί δέν λαμβάνουσιν ὑπ' ὄψιν καί τάς περί νηστείας διαταγάς αυτών;** Μήπως άπαντες οί θεοφόροι Πατέρες, οί διαλάμπαντες έν σημείοις καί θαύμασι καί στηριζάντες τήν Ὁρθοδοξίαν δέν είχαν ὡς σωτήριον ὄπλον τήν νηστείαν καί δι' αυτής τῷ Θεῷ δέν ὠκειώθησαν;

Παραλείπων Προφήτας, Ἀποστόλους καί άπασαν τήν χορείαν τών Ὁσίων καί Θεοφόρων Πατέρων ήμῶν, ὧν ὁ βίος άπας διεκοσμεῖτο μέ τήν άρετήν τῆς νηστείας, φέρω μόνον εἰς μέσον τούς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας καί διδασκάλους, τόν Οὐρανοφάντορα λέγω, Μέγαν Βασίλειον, τόν θεῖον Χρυσόστομον καί τόν Γρηγόριον τόν Θεολόγον, ὧν τό κλέος μέγα έν τῇ καθ' ήμᾶς Ἐκκλησίᾳ καί ὧν ή φήμη καί Ἀγίότης έκθειάζεται καθ' έκάστην ὑπό τών παλαιῶν καί σημερινῶν Διδασκάλων.

Μήπως καί οὔτοι δέν ὑπέδειξαν ήμῖν διά τῆς έμπράκτου αυτών άγωγῆς καί ὑψηλῆς διοτῆς, τό ὕψος τῆς άμώμου νηστείας;

Μήπως άπαξ ὁ διάυλος αυτών δέν διήλθεν έν άκροτάτῃ νηστείᾳ καί σκληραγωγίᾳ; Πῶς λοιπόν οὔτοι κατηνάλωσαν τά σώματα αυτών εἰς τοιαύτην σκληραγωγίαν, εάν δέν εγνώριζον **τό χρησίμον τῆς ὑποποιῦ νηστείας;**

Ὁ Οὐρανοδόμων Παῦλος, ὁ ἔως Τρίτου Οὐρανοῦ ἀναβάς δέν ἔλεγεν «**ὑποπιάζω μου τό σῶμα καί δουλαγωγῶ, ἵνα μή τοῖς ἄλλοις κηρύξας αὐτός ἀδόκιμος γένωμαι;**» Καί πάλιν: «Οἱ δέ τοῦ Χριστοῦ τήν σάρκα ἔσταύρωσαν σύν τοῖς παθήμασι καί ταῖς ἐπιθυμίαις;» Καί ἀλλαγῶ **«έν νηστείαις πολλάκις;»**

Εἶδεν τοίνυν, αγαπητέ μοι Ἰωάννη πῶς ὁ τοιοῦτος καί τηλικούτος Ἀπόστολος ὑποπιάζει¹³ τό σῶμα καί ἐδουλαγώγει¹³ αὐτό, ἵνα μή τοῖς ἄλλοις κηρύξας, αὐτός ἀδόκιμος γένηται! Αὐτήν ταύτην **τήν διά νηστείας δουλαγωγίαν** ἔχοντες άπαντες οί τῆς Ἐκκλησίας Διδάσκαλοι ἐγένοντο ἀληθεῖς κήρυκες καί ἐπέστρεψαν τά πεπλανημένα Ἔθνη, εἰς τήν τῆς ἀληθείας ἐπίγνωσιν. Εἰς αὐτούς ἐφαρμόζεται ή έντολή τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ: «Οὕτω λαμψάτω τό φῶς ὑμῶν ἐμπροσθεν τών ἀνθρώπων κ.λ.π.»

Οί σημερινοί ὁμοῦ Διδάσκαλοι καί Πνευματικοί **παραβαίνοντες ἐκ συστήματος τήν έντολήν ταύτην,**

διά τοῦτο καί δέν καρποφοροῦσιν. «Όταν ὁμοῦ ἐνδείξωσι καί οὔτοι τό κανονικόν **παράδειγμα τῆς νηστείας, τότε θά ἴδωσι τήν καρποφορίαν τῆς διδασκαλίας των.**

Οἱ παλαιοί Διδάσκαλοι ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τάς έντολάς τοῦ ἀρχηγοῦ αυτών Ἰησοῦ Χριστοῦ καί μή θέλοντες καταλύσαι οὔτε τήν ἐλάχιστην έντολήν, ἵνα μή ἐλάχιστοι καί ἀδόκιμοι κληθῶσι, προσεπάθουν ἵνα τηρῶσιν αὐτοί άπάσας τάς τοῦ Κυρίου έντολάς καί οὔτως ἀνήρχοντο εἰς τήν ἔδραν τοῦ Εὐαγγελικοῦ κηρύγματος.

Ὁ ἱερός Νικηφόρος ὁ Θεοτόκης, ὁ διά τῶν Κυριακοδρομιῶν του άπασαν τήν ὑφήλιον ἐκδιδάσκων καί ὠφελῶν, ἐπειδή ἦτο κατά πάντα τέλειος Ἱεράρχης έν ἔργῳ τε καί λόγῳ, **διά τοῦτο τοσοῦτον ἐκαρποφόρησεν.** Ὁ τοιοῦτος, ὡς ἴσμεν πάννυ καλῶς, ὅτε διετέλει ἐπίσκοπεύων έν Ρωσίᾳ προσεκληθῆ έν ὑπό τινος ὀρθοδόξου Γενεράλου¹⁴ ὅπως τῷ εὐλογῆσῃ τήν τράπεζάν του. Ἐπειδή ὁμοῦ εἶδε καταλύσιμα φαγητά **έν νηστησίμῳ ἡμέρᾳ, διά τοῦτο ἠγνήσαντο τήν ταύτην εὐλόγησιν,** ἀποδείξας διά τῶν πραγμάτων ὅτι ἀδυνατεῖ νά καταργήσῃ ἱερόν θέσπισμα τῆς Ἐκκλησίας, ὅπερ αὐτή κανονικῶς ἐθεσπίσατο καί οὔ μόνον τόσον, **ἀλλά καί παραιτήσιν ἔκαμε τῆς Ἐπισκοπικῆς Αὐτοῦ ἔδρας διά τήν αὐτήν αἰτίαν.** Πόσοι λοιπόν σήμερον ἐπισήμως, **οὐχί μόνον εὐλογοῦσιν ἠστρυμένα καί πολυποικίλα φαγητά τῶν τε πλουσιῶν καί ἀρχόντων, ἀλλά καί οἱ ἴδιοι** πνευματικοί ποιμένες μετά πάσης ἐλευθερίας **καταλύουσι μετ' αυτών;**

Ταῦτα γράφων δέν ἐπιχειρῶ νά γίνω Ἱεροκατήγορος ἀλλά στηλιτεύω τό γενικόν τοῦτο σκάνδαλον.

Ἄν ἦτο δυνατόν εἰς ἐκ τῶν ἀνεγνωρισμένων αὐτόθι Ἱεροκηρύκων καί Διδασκάλων νά ἐνδείξῃ ἀνυποκριτικῶς μίαν τοιαύτην πολιτείαν καί νά παροτρύνῃ τούς εὐσεβεῖς χριστιανούς εἰς τήν διατήρησιν τῆς νηστείας, καί τότε θά ἴδη οὐ μόνον εἰς ἑαυτόν μεγίστην πνευματικὴν ἀλλοίωσιν, ἀλλά καί εἰς τούς ἀκροατάς του θά γίνῃ πρόξενος μεγίστης ὠφελείας.

Τό ἦθος ὅθεν τοῦ εὐσεβοῦς χριστιανοῦ ἐκ τῆς νηστείας χαρακτηρίζεται καί οὐχί ἐκ τῆς ἀνέσεως. Τοῦτο δέ λίαν ἐναργῶς καταδεικνύεται καί ἀπό τῶν ἐναντίων τῆς πίστεως ήμῶν, διότι ὅσοι ἐνανάγησαν **κατά τε τό ὀρθόδοξον δόγμα καί τήν πίστιν, άπαντες οὔτοι ἀπέρριψαν ὀλοτελῶς τήν νηστείαν.**

Ἐκτός δέ τῶν αἰρετικῶν Λατίνων καί Διαμαρτυρομένων οἵτινες οὐκ οἶδασιν τί θά εἴτῃ νηστεία, βλέπομεν καί τόν νεοφανῆ καινοτόμον Ἀπόστολον Μακράκη, ὅστις, ἀφοῦ ἐξώκειλε εἰς

Τό ἄθεον δόγμα τοῦ Οἰκουμενισμοῦ πρόδρομος τοῦ ἀντιχρίστου

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ

65) Ἔβυσσος τὰ κρίματα τοῦ Θεοῦ.

Τὰ κρίματα τοῦ παναγίου Θεοῦ εἶναι ἄβυσσος καί ἀνεξερεύνητα· ἐνίστε, ὅμως παραδειγματικῶς ἡ θεία δίκη τιμωρεῖ, ἰδιαίτερος ὅταν ἡ **ἀμώμτος** ἡμῶν ἀγία πίστις προδίδεται. Διά θεοσημειῶν, ὁ ἅγιος Θεός τόν ὀρθόν δρόμον τῆς Πίστεως ὀροθεῖ καί τὰ διαβήματα τῶν καλοπροαιρέτων κατευθύνει. Πολλά παραδείγματα ἠδυνάμεθα νά φέρωμεν, ὅμως διά τό στενόν τοῦ χώρου καί τοῦ χρόνου περιοριζόμεθα εἰς τὰ ἀκόλουθα. Ὁ αἰρεσιάρχης Ἔρειος ἠπάτησε τόν Ἅγιον Κων/νο, ὅπ δῆθεν μετενόησεν καί ἐζήτησεν ἀποκατάστασιν καί **κοινωνίαν** μετά τῆς Ἐκκλησίας! Ὅμως ἡ θεία δίκη, προλαβοῦσα τήν ζωήν αὐτοῦ ἐξέκοψεν καί κατά τό γεγραμμένον **«πρηνῆς γενόμενος ἐλάκνυσε μέσος καί πεσών ἀπέφυξεν»** ἀμφοτέρων δέ τῆς

τε κοινωνίας καί τοῦ ζῆν ἐστερήθη. Τοῦτο ταῦτο ἔπαθεν ὁ θεομίσητος Νεστόριος, ὁ... Διόσκουρος καί ἄλλοι αἰρεσιάρχαι. Ἄλλ' ἵνα ἀφήσωμεν τοὺς παλαιούς ἄς ἔλθωμεν εἰς τοὺς νεωτέρους.

Ἰωσήφ, ὁ ταλαίπωρος ἐκεῖνος Πατριάρχης Κων/πόλεως, εἰς τήν λησπρικήν σύνοδον Φερράρας - Φλωρεντίας τό ἔτος 1439, ὑποκύψας εἰς τās παπικές βρασάνους καί ἀξιώσεις καί συμφρονήσας μετά τοῦ Πάπα Ρώμης «πάντα ἐτόνιζεν, ἅτινα νοεῖ καί ἅτινα δογματίζει ἡ καθολική καί Ἀποστολική Ἐκκλησία τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς πρεσβυτέρας Ρώμης καί αὐτός ἐγὼ νοῶ καί ἐπί τούτοις ἐμέ συμπειθόμενον ἀφιερώνω...» (Mansi 31 A, σελ. 1008) μή φθάσας νά υπογράψῃ τήν ψευδένωσιν τῆς Φλωρεντίας, ὡς ἴστορεῖ ὁ Συρόπουλος **«τρόμου καί κλόνου ἐπιστάτος αὐτῶ... ἐν τῷ δειπνεῖν αἰφνιδίως ἐτεθῆκε»**.

Ὁ Προύσης Δωρόθεος τοποτορητής τοῦ

πλειεῖσθ' ὄσα ἀσεθεῖ καινοτομήματα, **ἐδογματίσας** καί εἰς τοῦτον προσφιλῆς ὄπαδός τήν ἄρσιν τῆς νηστείας, **παροτρύνων αὐτούς ὅπως συνεχῶς μεταλαμβάνωσιν ἄνευ προηγουμένης νηστείας.**

Ταῦτα ἐκ καθήκοντος Ἱεροῦ σοῖ ἐξέθεσα ἀγαπητέ μοι, πρὸς λύσιν τῆς ἀπορίας σου καί προσπάθησον ὅπως διαφωτίσῃς καί ἄλλους καί ἀκολουθήσωσι οὐχί τήν παρομαρτοῦσαν καινήν διότην τῆς πλατείας ὁδοῦ, ἀλλά τήν στενήν καί τεθλιμμένην, (Σ.Σ. τοῦ νά ἐξῆ σήμερον, νά ἐβλεπεν τās περισσότερας ἀγορευτικὰς Μονὰς αἵτινες ἐθέπισαν, εἰς τόν τόπον τῆς ἀσκήσεως, τήν ἄνευ νηστείας μετάληψιν!), ἧτις θά ἀναγάγῃ αὐτούς εἰς τήν ὑπερχόσιμον μακαριότητα.

Δανιὴλ Μοναχός Ἄγιογράφος

Ἐγράφη κατά μήνα Ἰανουάριον τῷ 1901.

(Ἐκ τοῦ βιβλίου Πατρικαὶ Διδαχαὶ Γέρ. Δανιὴλ Κατουνακιώτου).

Ἄς προσέχουν οἱ Ὀρθόδοξοι Χριστιανοὶ καί μή περιπίπτουν θύματα ἀπωλείας εἰς τὰ καινοφανῆ αὐτὰ κηρύγματα. Διότι «ὁ ἐσθίων καί πίνων ἀναξίως, κῶμα ἔαυτῷ ἐσθίει καί πίνει μή διακρίνων τὸ Σῶμα τοῦ Κυρίου» (Α' Κορινθ. 11).

Ἀσφαλῶς δέ ἀναξίως ἐσθίει καί πίνει τὸ Σῶμα καί τὸ Αἷμα τοῦ Κυρίου καί ἐκεῖνος, πού χωρὶς νηστείας, ἐνίστε δέ καί κρεοφαγῶν, προσέρχεται νά μεταλάβῃ.

ἜΩ Κύριε, ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ μίαν τοιαύτην ἀσέθειαν πρὸς τὰ Πανάχραντα Δῶρα τῆς ζωῆς, πού μᾶς προσφέρει ἡ ἐσταυρωμένη Ἀγάπη Σου!

1. ἀναλέγομαι = διεξέρομαι σύγγραμμα.
2. προφρόνως = προθύμως.
3. παρεκθατικώτερον = με παρεκλίσεις.
4. παρομαρτοῦσα (παρομαρτῶ) = ἀκολουθῶ, συνοδεύω.
5. ἐσμός = πλήθος.
6. λυγρῶς = κακῶς, ἐλειπινῶς.
7. γηθοσύνως = μετά χαρᾶς.
8. ραστώνη = εὐκολία, ἀνάπαυσις.
9. ἀπελανύω = ἀποδιώκω.
10. παλαμναῖος = λυμεών, ἀποτρόπαιος, ἀλιτήριος.
11. ἄπειμι = ἀπουσιάζω, ἐλλείπω.
12. ὑπωπιάζω = στενοχωρῶ.
13. δουλαγωγῶ = σκληρώνω, μεταχειρίζομαι τινα ὡς δοῦλον.
14. Γκενεράλης = ἀξιωματοῦχος.

Οικουμενικῷ θρόνου, πατῆρ τῆς βλασφημίας καὶ αἰρετικῆς ἐγκυκλίου τοῦ ἔτους 1920, πρῶτος μετὰ τὸν προαναφερθέντα προδότην Ἰωσήφ (1439) ἐπεσκέφθη τὴν δύσιν. Οὗτος μετὰ τὴν ὑπογραφήν τῆς οἰκουμενιστικῆς ὡς ἄνω ἐγκυκλίου, ἐπεσκέφθη τὸν «ἀρχιεπίσκοπον» Ράνταλλα Δάβιδσον ἐν Ἀγγλίᾳ, ἵνα ἐκφράσῃ καὶ διὰ ζωσῆς τὰ αἰσθήματα τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ πρὸς τὴν «ἐκκλησίαν» τῆς Ἀγγλίας καὶ ἵνα τύχῃ μεγάλων τιμῶν καὶ βασιλικῶν δεξιῶσεων ὑπὸ τῶν ἐκεῖ μασόνων, ὅπως καὶ ἐγένετο. Καί καθ' ἣν στιγμὴν προσέφερον εἰς τὸν αἰρετικὸν «ἀρχιεπίσκοπον» τοῦ ἀγγλικανισμοῦ, «τὸ ἐγκόλιον τοῦ Πατριάρχου Ἰωακείμ Γ'» (!!!), **ἀπέμψεν πρηνῆς γενόμενος αἰφνιδίως κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐπισκέψεώς του ἐκείνης!** (Σταυρίδου-Ορθοδοξία καὶ Ἀγγλικανισμός κατὰ τὸν Κ' αἰῶνα σελ. 16).

Τὸ γεγονός ὅτι οἱ σημερινοὶ προδοταὶ τῆς Πίστεως μας, τὰ ἴδια πράπτοντες δὲν τιμωροῦνται παραδειγματικῶς ὑπὸ τῆς θείας δίκης δὲν πρέπει οὔτε αὐτοὺς νὰ καθουσάκῃ οὔτε ἡμᾶς νὰ κλονίζῃ. Ὁ ἅγιος Θεός, ἅπαξ παραδειγματικῶς, τὸν πατέρα τῆς ἐγκυκλίου αὐτῆς, τὸν ζῆν ἐστέρησεν δεικνύων τὴν ἀποστροφὴν Του πρὸς τὸν δρόμον τῆς ἀπαισυχνίου προδοσίας τῆς Πίστεως ἡμῶν, ὡσανεὶ λέγων· τῆς αὐτῆς τιμωρίας ὑπεύθυνοι εἶναι ὅλοι οἱ ὀπαδοὶ του, ἀλλὰ μακροθυμῶ διὰ δικαιότεραν καὶ **μεγαλυτέραν** τιμωρίαν, καὶ **ἵνα μὴ τὸ αὐτεξούσιον δι' ἀναγκαστικῆς πορείας παραβιάσω** καὶ στερήσω τὸν μισθὸν τῶν καλοπροαιρέτων Πιστῶν. Πράγματι ποῖος ἠδύνατο, νὰ παρακάμψῃ τὴν ὀρθὴν ὁδὸν τῆς Πίστεως, ἐάν ὁ ἅγιος Θεὸς τοὺς πεπωκότας, μὲ τὸ δρέπανον τοῦ θανάτου, ἐθέριζεν; Ἀλλὰ καὶ τί μισθὸς ἤθελε καταβληθῆναι εἰς τοὺς **κατὰ ἀνάγκην** συμμορφουμένους; «Πόσοι - λέγει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος εἰς τὴν ΙΒ' ὁμιλίαν αὐτοῦ ἐπὶ τῶν πράξεων τῶν Ἀποστόλων- μετὰ τὸν Ἀνανίαν καὶ τὴν Σαπφείραν (σ.σ. δηλ. μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Κυρίου ἄμωσον θανάτων αὐτῶν), τὰ αὐτὰ ἐκείνοις ἐτόλμησαν καὶ οὐ τὰ αὐτὰ ἔπαθον; Καὶ πῶς φησὶν, οὐκ ἔπαθον; οὐκ ἐπειδὴ συνεχωρήθη αὐτοῖς ἀλλὰ ἐπειδὴ **μείζονι τρωδῶνται κακῶ**»

Ἐπὶ τὸ ἀπλούστερον: Πόσοι -λέγει- μετὰ τὸν παραδειγματικὸν θάνατον τοῦ Ἀνανίου καὶ τῆς Σαπφείρας, δὲν ἐπραξάν τὰ ἴδια μὲ ἐκείνους, καὶ δὲν ἔπαθαν τὰ ἴδια; Καὶ πῶς λέγει δὲν ἔπαθαν; **Ὅχι ἐπειδὴ συνεχωρήθησαν ἀλλ' ἐπειδὴ περισσότερον πρόκειται νὰ τιμωρηθοῦν!**

Τοῦτο διότι **συνεχίζουσι νὰ καταφρονοῦν** τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, **παρ' ὅτι φανερῶς ἐγνώσθη** ἡ ἀπαρέσκειά Του πρὸς τὴν πρᾶξιν αὐτὴν, ἦν ἐτιμώρησεν παραδειγματικῶς ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ πρώτου διδάξαντος παραβάτου. Ὅθεν, οἱ μιμηταὶ αὐτοῦ εἶναι ἄξιοι μεγαλυτέρας τιμωρίας παρὰ ἐκεῖνος!..

Ἡ ἀφορισμένη ἐγκύκλιος (εἰς τὴν καρδίαν παντός Ὀρθοδόξου Χριστιανοῦ), «καταστατικὸς χάρτης» τῶν θεοκαπλῶν οἰκουμενιστῶν!

Τὸ ἀναθεματισμένον αἰρετικὸν κείμενον τῆς πατριαρχικῆς ἐγκυκλίου τοῦ ἔτους 1920, τὸ ὁποῖον ἀνωτέρω ἐδημοσιεύσαμεν, εἰδικώτερον ἀπὸ τοῦ ἔτους 1924 καὶ ἐπέκεινα, ἀποτελεῖ τὸν «καταστατικὸν χάρτην» εἰς τὰς οἰκουμενιστικὰς κινήσεις ὅλων τῶν νεοημερολογιτῶν καὶ τῶν ἐπισήμως ἀνεγνωρισμένων «παλαιοημερολογιτῶν» (π.χ. Ἀλέξιος «Μόσχα» νεοαγορεύει οἰκουμενιστῶν, ὧν αἱ μερίδες μετὰ τῶν νεωτεριστῶν συμμαχοῦσι κατὰ τοῦ **μικροῦ ποιμνίου**, τὸ ὁποῖον εὐθαρσῶς τῆς κοινωνίας αὐτῶν ἀπέστη καὶ τοῦ μνημοσύνου ἐπαύσατο.

Τοῦτο τὸ μικρὸν διοκόμενον ὑπὸ τῆς μασονίας ποιῶν τῶν Ὀρθοδόξων (=παλαιοημερολογιτῶν) ἀντέστη εἰς τὸ πρῶτον σκέδιον τοῦ σχεδίου! Τὸ σκέδιον τοῦτο τῆς μασονικῆς ἐγκυκλίου (τοῦ 1920) διὰ τὴν ... **συχώνουσιν μας μὲ ὅλας τὰς δαιμονικὰς αἰρέσεις τῆς γῆς (!!!)** περιελάμβανε ἔνδεκα μέτρα (βήματα) ἐξ ὧν **τὸ πρῶτον** ἀναγραφόμενον **ἐκεῖ** βῆμα, ἦτο **τῆς παραδοχῆς ἐνιαίου ἡμερολογίου, πρὸς ταυτοχρονον ἑορτασμῶν τῶν μεγάλων χριστιανικῶν ἑορτῶν ὑπὸ πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν!**

Τὸ μικρὸν αὐτὸ ποιμνιον (ποῦ ἐμακάρισε ὁ Χριστός) τῶν ἀνθισταμένων Ὀρθοδόξων, τῶν πραγματικῶν Ὀρθοδόξων, **εἶναι κατὰ τὸν Ἅγ. Γρηγόριον τὸν Θεολόγον:** «Τὸ ἀσύντακτον, καὶ ἀνεπίσκοπον καὶ ἀόριστον, μίτη νομὴν ἐλευθέραν ἔχον, μίτη μάνδρα περιεχόμενον, πλανώμενον ἐν ὄρει καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὄποις τῆς γῆς ἄλλο ἀλλαχού διεσπαρμένον τε καὶ διεῤῥηγμένον, ὡς ἕκαστον ἔτυχε, σκεπόμενον ἢ νεμόμενον καὶ διακλέπτον τῆς ἑαυτοῦ σωτηρίας· οἷον ἐκεῖνο τὸ ποιμνιον, ὃ λέοντες ἐξῶσαν, ἢ ζάλη διέλυσε, ἢ σκοτόμαινα διεσκέδασεν ὃ θρηνοῦσι μὲν προφῆται» (Γρηγ. Θεολόγου συντακτῆριος λόγος εἰς τὴν Β' Οἰκουμενικῆ Σύνδον «Πρακτ. Οἰκουμ. Συνόδων» σελῖς 278).

Αὐτὸ τὸ **λείψανον τῆς μεγάλης ποιμνῆς** τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, μένει εἰσὲν ἀμόλυτον. Οὐ μόνον ἀπὸ **τὸ πρῶτον βῆμα** τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, δηλ. τὴν πρακτικὴν ἐφαρμογὴν τοῦ σχεδίου τῆς ἐγκυκλίου τοῦ ἔτους 1920, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰ ἄλλα **δέκα** ἐκεῖ τεθεσπισμένα καὶ πλήρως ἐφαρμοζόμενα σήμερον βήματα ὑπὸ τῶν οἰκουμενιστῶν! **Τοῦτο**, τέλος τὸ μικρὸν ποιμνιον, παντοίοις μέσοις καὶ τρόποις, ἀγωνίζεται, διακλέπτον τὴν σωτηρίαν του, διασπαρτιζόμενον ὑπὸ τῶν οἰκουμενιστῶν **τέως** ποιμένων του, καὶ διαπομιαινόμενον σήμερον χάριτι Θεοῦ ὑπὸ

Ὁρθόδοξων ποιμένων Κανονικῶς καί θεοφιλῶς.

Δέν εἶναι παράδοξον τό γεγονός, δι' ἕνα ἱστορικόν, ὅτι τό **κατάπτυστον** καί αἰρετικόν περιεχόμενον τῆς ἐγκυκλίου περιέχει ρητά πνα ἐρανισμένα ἐκ τῶν θείων καί Ἱερῶν Γραφῶν, οὔτε ὅτι ἐξεπορεύθη ἀπό Πατριαρχικόν θρόνον καί ὑπεγράφη ὑπό ἀρχιερατικῶν χειρῶν. **Πολλοί** καί κατά τό παρελθόν **πεπλανημένοι πατριάρχει καί συνοδικοί ἀρχιερεῖς** ἀπομικῶς καί συνοδικῶς μέ Γραφικά ρητά διελάλησαν τά πεπλανημένα καί αἰρετικά αὐτῶν φρονήματα καί μάλιστα μετά τοσαύτης ἐπιτηδεϊότητος, ὥστε ἠπάτησαν καί προσεῖλκυον ἐκ τῆς πεπλανημένης καί αἰρετικῆς αὐτῶν δοξασίας, ἀκόμη καί ἐκλεκτοῦς. Τό παράδοξον εἰς τήν προκειμένην ὑπόθεσιν τῆς ἐγκυκλίου, εἶναι ὅτι ἐνῶ τό ἔγγραφον αὐτό διακηρρῶσει **πλάνην καί αἵρεσιν** πασιφανεσίαν πτωρομένην μάλιστα **δι' ἀναθέματος** καί ὑπ' αὐτῆς ταύτης τῆς φύσεως κεκαλυμένην κατά τό νομικόν ἀξίωμα «οὐδενί νόμῳ βεβαιούται τό τῆ φύσει τῶν πραγμάτων κεκαλυμένον» (Βρυένσιος ΕΥΡΕΘΕΝΤΑ τὸμ. Β' 32), προσεῖλκυον κατέστησεν καί καθιστᾶ πολύ πλῆθος ὑποβρύχιον, «ληρικών» καί λαϊκῶν πεπαιδευμένων καί ἀπαιδευτῶν! Ἡ φύσις δέν ἐπιφέρει τήν συνδιαποίμανσιν λύκων καί προβάτων, ἀλλ' οἱ πεπλανημένοι ὑπεσχέθησαν συνδιαποίμανσιν «ὀρθόδοξων» καί αἰρετικῶν.

Τῆς τῶν Ὁρθόδοξων ἄγνοεῖ τό δέκατον ἄρθρον τοῦ Συμβόλου τῆς Πίστεως ἡμῶν; Τῆς δέν ὠμολόγησεν, ὅτι πιστεύει εἰς **Μίαν, Ἀγίαν, Καθολικὴν καί Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν;** Πάντως οὐδεὶς! Ὅλοι οἱ ὀρθόδοξοι κατά τό εἰρημένον ἄρθρον γνωρίζουσιν πάνυ καλῶς καί τήν σωτήριον ὁμολογίαν τῆς πίστεως εἰς **Μίαν Ἀγίαν Καθολικὴν καί Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν**, ὠμολόγησαν **καί τρίς τουλάχιστον εἰς τὰς καθημερινὰς προσευκὰς τῶν ἐπαναλαμβάνουσιν.**

Οἱ Ἅγιοι Πατέρες πνευματοκινήτως ἠρμήνευσαν καί διεσάφησαν **καταληπῶς**, τὰς ἐνοίας ὧλων τῶν λέξεων τοῦ Ἱεροῦ Συμβόλου καί ἄπασαι αἱ Οἰκουμενικαὶ Σύνοδοι, **ρητῶς** καί κατηγορηματικῶς τῷ αἰωνίῳ ἀναθέματι ἦτοι εἰς τό αἰώνιον χωρισμόν ἀπό τοῦ ἁγίου Θεοῦ, **καθυπέβαλον** τοὺς θρασεῖς ἐκείνους **τολμητίας**, οἱ ὅποιοι ἀναισχύντως φερόμενοι, καθ' οἰουδήποτε τρόπον ἐτόλμων νά προσθέσωσι νά ἀφαιρέσωσι ἢ νά ἀμφισβητήσωσι τό παραμικρόν ἀπό τοῦ Ἱεροῦ Σύμβολον τῆς Πίστεως ἡμῶν.

Τό θέσπισμα τοῦτο τῶν αἰωνίων ἀναθεμάτων, εἶναι γνωστόν τοῖς πᾶσι. Τοῦτο, ἂν μὴ τί ἄλλο, **διασαλπίζει** ὁ ἐπὶ δέκα καί πλέον αἰῶνας χωρισμός τῶν δυτικῶν ἀπὸ τῆν Ἐκκλησίαν, διὰ τήν πανάθεσμον ὑπ' αὐτῶν προσθήκην τοῦ φιλιόκβε (=καί ἐκ τοῦ υἱοῦ) εἰς τό Ἱερὸν Σύμβολον. Ἐπομένως οὐδεὶς Ὁρθόδοξος ἀγνοεῖ, ὅτι οἱ κοινῶς λεγόμενοι

Φράγκοι, εἶναι **ἀφωρισμένοι** καί **κεχωρισμένοι** ἀπὸ τῆς Μιάς, Ἀγίας, Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, εἶναι ἐκτός τῆς σωζούσης κιβωτοῦ, εἶναι ἀπολελυμένοι **ὑποβρύχιον πλῆθος τοῦ κατακλυσμοῦ** τῶν κακοδόξων. Αὐτούς οἱ πατέρες ἡμῶν πρό δέκα καί ἐπέκεινα αἰῶνων, Συνοδικῶς τῷ αἰωνίῳ ἀναθέματι καθυπέβαλον, ἀκοινωνήτους καί ἀμνημονεύτους κατέστησαν!

Εἰς τοὺς αὐτοὺς τῶς ἀδελφούς κείρα βοηθείας **πολλάκις** οἱ ὀρθόδοξοι ἔτειναν, ἀλλ' αὐτοὶ μὴ τῶν πλανῶν αἰρουμένοι ἀποσπῆναι, εἰς τόν Βόρβορον τῆς ἀληθινομάχου (=θεομάχου) **ὑπερηφανείας καί ἀδελφοκτονίας** κυλίνονται, καί πολλά σοφίζονται, ἴνα καί τοὺς Ὁρθόδοξους εἰς τόν αὐτὸν βόρβορον τῶν αἱρέσεων συμπαράσῳρωσι.'

Λέγει ὁ Βρυένσιος ὁ σοφός: **«Ὅσοι ἐκ τῆς πίστεως ἢ τῆς ἀρετῆς ἐξέπεσαν, καί ἄλλους ὑποσκελίζειν σπουδάζουσιν, ἴνα μὴ μόνοι ἐν ἀσκημοσύνῃ διατελῶσιν».**

Παρά τήν μακροαῖωνα πείραν καί τήν Ἰλιάδα τῶν δεινῶν τὰ ὅποια ἐπεσῳρεύσαν εἰς τοὺς Ὁρθόδοξους οἱ Φράγκοι, **ἐπιμῳρωμένον ἀγνωστῶν τοῖς πᾶσι**, ὁ τοποτηρητής τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου τῆς Κων/πόλεως μετά τῆς περὶ αὐτὸν ἐνδημούσης συνόδου τοῦ 1920, **τολμηρὰ πνα**, ἀλλόκοτα, ξένα, παράδοξα, παράλογα καί πάντα βλάσφημα καί αἰρετικά κηρύγματα καί μηνύματα πρὸς ὅλας τὰς κατευθυνθεῖσας διὰ τῆς ὡς εἶρηται ἐγκυκλίου διεσαῳτισεν...!

Ὅλας τὰς παρασυναγωγὰς καί λυκαγέλας τῆς σκοτοχαροῦς δόσεως... Ἐκκλησίας ἐβάπτισεν (!!) ἰσοκύρους καί ἰσοδυνάμους τῆς Μιάς Ἀγίας (!!!) «συσσώματος καί συγκληρονόμους τῆς βασιλείας τοῦ Χριστοῦ» ἀμετανοήτους τὰς μοιχαλίδας παρεδέχθη! **Τὰς παρθένους μέ τὰς πόρννας συνηρίθμησε καί ἐθαλάμισε, τοὺς Ὁρθόδοξους μέ τοὺς πάσης φύσεως θεομάχους αἰρετικούς συνέμιξε, καί ποίμνην μίαν ἐκ προβάτων καί λύκων** ... «εἰρηνικῶς» καί «ἀγαπητικῶς» διεκήρυσεν! Τοῦτο, οὔτε μῦθος ποτέ ἔτερατούργησε! Καί ὅμως! Συλλογικῆς σκέψεως «πατριαρχικῆς» συνόδου (μασόνων) διαγνώμη, ἐπὶ ἀθετήσει οὐ μόνον τῶν θείων καί Ἱερῶν Κανόνων τοῦ σεβάσματος ἡμῶν ἀλλά καί αὐτῆς τῆς κοινῆς λογικῆς καί τοῦ φυσικοῦ ὡς εἰρήρηται νόμου, τήν **ἀδογματίστον ἔνωσιν μέ τοὺς ἀμετανοήτους αἰρετικούς** ἔτερατούργησεν!!

Σήμερον πλέον, μέ τήν πρακτικὴν ἐφαρμογὴν καί τῶν ἑνδεκα ἄλλων βημάτων, αἱ κορυφαὶ εἶναι ἠνωμένοι, μόνον ἡ βᾶσις (κατώτερος κληρὸς καί λαός) ὑπολείπεται, ἥτις διὰ τοῦ ἔθισμοῦ καί τῆς καλλιεργουμενῆς ἀδιαφορίας μοιραίως θέλει ἀκολουθήσει καί μάλιστα πολύ σύντομα, παρεκτός τοῦ μικροῦ ποιμνίου τοῦ Χριστοῦ.

Εἰς τό ἐπόμενον ἢ συνέχεια

ΕΣΩΑΓΙΟΡΕΙΤΙΚΑ ΝΕΑ

- ❖ **Οι Τούρκοι επιχειρούν την αγοράν ξενοδοχείων εις τας νήσους του Ανατολικού Αιγαίου.** Οι ξενοδόχοι έκει άντιμετωπίζουν προβλήματα και, εάν ή Έλληνική κυβέρνηση, δέν μεριμνήσῃ, πρόκειται αι άκρικaiά περιοχaiά να περιέλθουν εις χείρας του άπτιλα!... (Βλ. «Έξπρές» 30-7-1996 σελ. 5).
- ❖ **Εις τας εκπαιδευτικás πτήσεις Τουρκίας - Ισραήλ, τρία από τά πέντε αεροπλάνα τά όποια παρεβίασαν τόν έναέριον κώρον τής Κύπρου ήσαν έβραϊκά!** (Βλ. «Έξπρές» 27-7-1996 σελ. 4). Φανερά πλέον, οι έβραίοι κατευθύνουν όλας τας άνθελληνικás ένεργείας και πηγás.
- ❖ **Πυραύλους συμπαγωγής Τουρκίας και έβραίων, άέρος και εδάφους** («Έξπρές» 3-8-1996 σελ. 4) έτοιμάζουν εις τήν Τουρκίαν οι έβραίοι βάσει τής νέας άμυντικής συμφωνίας! («Αύριανή» 30-7-1996).
- ❖ **Άνυοηχητικόν κρίνεται τό δημογραφικόν πρόβλημα και εις τήν Λάρισα.** Κατά τό σχολικόν έτος 1996-97 εις τά δημοτικά σχολεία θά φοιτήσουν 1024 μαθητai, όλιγότεροι συγκριτικώς από τήν προηγούμενήν περίοδον. Ό αριθμός των άντιστοιχεί εις μείωσιν κατά 5,75% του συνόλου του μαθητικού πληθυσμου τής πρωτοβαθμίας εκπαιδεύσεως από περίου. (Βλ. «Έξπρές» 27-7-1996 σελ. 6). Πολλά τά αίτια. Όταν από τά Μ.Μ.Ε. υποβαθμίζεται ό ρόλος τής οικογενείας, προωθείται ή άνηθικότης, ή άπάτη, τά διαζύγια, οικογενειακή άναρχία= ισότης των φύλων, τό εύκολον κέρδος και ή όλιγη έργασία καθώς και ή **διατεταγμένη** πλήρης άπουσία κρατικής ύποστηρίξεως των πολυτέκνων, έπόμενον είναι τό δημογραφικόν πρόβλημα τής Έλλάδος να λάβῃ δραματικás διαστάσεις προς χαράν των έκθρών τής.
- ❖ **«Βραβείον ειρήνης» άνένειμον εις τόν «πατριάρχην» Βαρθολομαίον ή διεθνής έπιτροπή του όμίλου UNESCO, ως και εις τόν Γ.Γ. του Ο.Η.Ε. Γκάλι εις**
- τόν πρόεδρον των ΗΠΑ Μπιλ Κλίντον κ.λ.π. («Ναυτεμπορική» 21-7-1996). Διά μέν τόν Βαρθολομαίον, τό βραβείον ειρήνης εδόθη επειδή έχει σπειρει παντου διχονοίας («Αγ. Όρος, Πατρ. Ίεροσολύμων, άρχιεπισκοπή Άμερικής, πατρ. Ρωσίας, εκκλησία Έλλάδος και Άλβανίας, Αύστραλίας κ.λ.π!)). Εις δέ τούς δύο ως άνω, επειδή αίματοκύλισαν τόν Περσικόν Κόλπον, συνεχίζουν τήν διάλυσιν τής Ρωσίας και τής Σερβίας, έχουν άναστατώσει τήν Έλλάδα μέ τό φάσμα του πολέμου από τας γειτονικás χώρας και δημιουργουν διαρκώς προβλήματα και ύποβόσκονται έθνικά ζητήματα εις τήν Έλλάδα, έμπαίζοντες συνεχώς αυτήν!... Σ'αυτούς δίνουν οι έβραίοι τά βραβεία τής ... ειρήνης!
- ❖ Έκατό έκατομμύρια δολάρια έχορήγησεν ό πρόεδρος των ΗΠΑ διά τόν έκσυγχρονισμόν των ένόπλων δυναμέων τής κρατομουσουλμανικής όμοσπονδίας!! («Κέρδος» 11-7-1996). Ένισχύνονται οι κρατομουσουλμάνοι διά να είναι ή μόνιμος άπειλή **έναντιον των Όρθοδόξων Σέρβων.**
- ❖ Προσφάτως συνεκεντρώθησαν εις τό έν Άθήναις ξενοδοχείον «Ιντερκοινεντίαλ» χίλιοι άνθρωποι προερχόμενοι από 72 χώρας διά να συμμετάσχουν εις τό έπίσιον συνέδριον τής όργανώσεως **«παγκόσμια εκκλησία»,** ή όποια έχει χαρακτηρησθῃ εις τό έξωτερικόν ως μουσική, παραθρησκευτική, (δῆθεν) άντισημική (δ,τι **δέν** θέλουν οι έβραίοι να φαίνεται πως είναι δικό τους, τό όνομάζουν «άντισημικό» δῆθεν...) και ρατσιστικό! Τό συνέδριον αυτό επρόκειτο να γίνῃ εις Έλβετίαν, αλλά τούς άπγορεύθη και εύρον στέγην εις τήν Έλλάδα. Δέν άφισαν τούς δημοσιογράφους να ίδουν τας σατανικás μυσείας τους, ούτε τούς φωτογράφους. Έφόρουν **καφέ** πουκάμισο. Πρόκειται περί γκουρουϊστικής όργανώσεως, όπου τά έγγραφόμενα **μέλη** όφείλουν ύπακοήν τυφλήν εις τόν **άρχηγόν.** Δέν έπρεπεν να τούς έπιτραπή να συνεδριάσουν εις Άθήνας.

‘Αλλά ήταν όλα προκατασκευασμένα!.

❖ Κατά την προεκλογική περίοδο της εκλογής «ἀρχιεπισκόπου» Ἀμερικῆς εἶπεν ὁ Βαρθολομαῖος: «Ἐάν ἱεράρχης τις ἔχει πάντα τὰ λοιπὰ τάλαντα, πάντα τὰ λοιπὰ προσόντα, πάσας τὰς λοιπὰς ἀρετὰς, μὴ ἔχη δὲ **ἀφοσίωσιν τυφλὴν** καὶ πιστότητα ἀπεριόριστον καὶ **εὐγνωμοσύνην διὰ βίου**, οὐδὲν ἔστιν, ἀλλὰ γέγονε καλκὸς ἦκῶν ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον» («Καθημερινή» 25-8-1996).

Καὶ ὁ ἀρθρογράφος τῆς ἐφημερίδος συμπληρῶναι: «Νὰ ἀνταλλάσσεται τὸ ἀξίωμα μὲ τυφλὴν ἀφοσίωσιν καὶ ἰσόβιον εὐγνωμοσύνην εἰς τοὺς ἐκλέκτορας; Αὐτὴ δὲν εἶναι μόνον **ἀναφανδὸν υἰοθέτησις Βατικανείου νοοτροπίας καὶ κριτηρίων**, εἶναι αὐτοκτονικὴ προσυπογραφὴ ἱστορικοῦ τέλους τοῦ θεσμοῦ τῶν ἐκλεκτῶν». Καὶ οἱ φίλοι τοῦ ἀκόμη, οἱ δημοσιογράφοι κατενόησαν τὴν ὑστερικοῦ βαθμοῦ αὐταρχικότητα τοῦ κυρίου αὐτοῦ!...Διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῆς ὁποίας, καὶ τὴν ψυχὴν του ἐπόλησεν.

❖ **Πρόβλημα ἐδημιούργησεν ὁ «πατριάρχης» Βαρθολομαῖος καὶ εἰς τὴν αὐτοκέφαλον ἐκκλησίαν τῆς Ἀλβανίας!** Χωρὶς νὰ ἀνημερώσῃ καὶ νὰ λάβῃ τὴν συγκατάθεσιν τοῦ ἐκεῖ ἀρχιεπισκόπου, τὸν προσεκάλεσεν εἰς τὴν «χειροτονίαν» τῶν ἀπὸ διετίας περίπου ἐψηφισμένων μητροπολιτῶν. Ὁ ἀρχιεπίσκοπος τὸν παρεκάλεσεν νὰ ἀναβληθῇ ἡ «χειροτονία» ἕως ὅτου πεισθῇ ἡ Ἀλβανικὴ κυβερνησις καὶ δεχθῇ τοὺς νέους μητροπολίτας. Ὁ «πατριάρχης» Βαρθολομαῖος, ὡς ἄλλος πάπας, ἠγγόνισεν τὸν προκαθήμενον αὐτοκεφάλου ἐκκλησίας καὶ προέβη εἰς «χειροτονίαν» ἀψηφῶν ἂν θὰ τοὺς ἐπιτρέψουν αἱ Ἀλβανικαὶ ἀρχαὶ νὰ μεταβοῦν εἰς Ἀλβανίαν. Ἀπέκτισε καὶ ἡ Ἀνατολὴ τὸν πάπαν τῆς!!!

❖ Ἀναφορικῶς μὲ τὴν κατάτημψιν τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς εἰς τέσσαρα, διαφωνῶν ὁ φίλος τοῦ «πατριάρχου» Βαρθολομαῖου «ἀρχιεπίσκοπος» Στυλιανὸς Χαρκιανάνκης, εἶπεν: «Εἶναι τραγικόν, ὅτι αὐτὴν τὴν στιγμὴν δὲν γίνονται ἀπλῶς αὐτοτελεῖς μητροπόλεις. Ἐκεῖνο πού μὲ ἐνώκλησεν φοβερά καὶ τὸ γνωρίζει ὁ πατριάρχης, τὸ ἔχω γράφει, εἶναι ὅτι εἰς τὴν ὑπάρχουσαν ἤδη Σύνοδον, ἐκεῖ πού εἶναι πρόεδρος ὁ

Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς, οἱ ἐπίσκοποι γύρω ἀπὸ τὸν Ἀρχιεπίσκοπο θὰ ἀνυψωθοῦν εἰς μητροπολίτας καὶ δὲν θὰ μνημονεύουν πλέον τὸν πρόεδρόν τους, πού εἶναι τὸ κανονικόν καὶ τὸ ἀπαράβατον δικαίωμα τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς καὶ τὸ ἀπαράβατον καθήκον τῆς Ἐκκλησίας, τὸ νὰ ἀναγνωρίζῃ πάντοτε τὸν ἐκάστοτε πρόεδρον μιᾶς Συνόδου, ἀλλὰ θὰ μνημονεύουν τὸν πατριάρχη. Τὸ ἔχω εἰπῆ εἰς τὸν πατριάρχη»: «Δὲν τὸ δικαιούσθε Παναγιώτατε...» «κί ὁ πατριάρχης εἶναι κανονιολόγος» (Βλ. «Ἐξπρές» 9-8-1996).

❖ Ἡ εὐρωπαϊκὴ ἐπιτροπὴ προέβη εἰς προδικαστικὴν διαδικασίαν κατὰ τῆς Ἑλλάδος λόγῳ τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῶν ξένων ὑπηκόων ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον. Ὑποχρεοῦται ἡ Ἑλλὰς νὰ κοινοποιῇ τὰς σχεδιαζομένας προσλήψεις διὰ νὰ μετέχουν οἱ «πολίται τῆς ΕΟΚ» καὶ νὰ καταλαμβάνουν τὰς δημοσίας θέσεις **διὰ νὰ κατασκοπεύουν τὰ πάντα ὑπὲρ τῶν κύκλων ἐχθρῶν μας, νὰ μᾶς φέρουν ἐβραίους ἀστυνομικούς νὰ μᾶς πιοῦν τὸ αἷμα καὶ νὰ μᾶς ἐξοντώσουν, νὰ βγοῦν ἄλλοι τόσοι Ἕλληνες ἀνεργοὶ καὶ νὰ καληπῶν ὁ ἀφελληνισμὸς τῆς χώρας!!!**

Πρὶν ὅμως ξεκινήσῃ τὴν διαδικασίαν ἡ εὐρωπαϊκὴ ἐπιτροπὴ, ἐπρόφρασε τὸ «ἑλληνικόν» Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας (μασονοκρατεῖται) καὶ διὰ τῆς ἀποφάσεως ὑπ’ ἀρ. 380/1996 ἔκρινε ἀνυποταγματικὴν τὴν διάταξιν σχεδίου διατάγματος τοῦ ὑπουργείου παιδείας πού προέβλεπεν «κλειστήν» διαδικασίαν προσλήψεως ἐιδικῶν συνεργατῶν τῶν Τ.Ε.Ι.

Τὸ Σ.τ.Ε. διὰ τῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως ἔκρινεν ὅτι εἶναι ἀνυσυνταγματικὴ κάθε «κλειστὴ» διαδικασία προσλήψεως εἰς δημοσίας θέσεις, διότι... «παραβιάζει τὴν ἀρχὴν τῆς ἰσότητος» (Βλ. «Ἡμερησία» 24-7-1996).

Ξέρουν πολλὰ τέτοια οἱ μασόνοι...

❖ Ὁ «Ἐλεύθερος Τύπος» (18 Ἰουλίου 1996) **προβάλλει τοὺς μύθους τῶν ἐβραίων καὶ τῶν ψευδοθρησκείων διὰ τὴν ὑπαρξιν ἐξωγενῶν καὶ τὴν θεωρίαν τῆς μετενσαρκώσεως. Ἐπιχειρήματα: Μαρτυρίαι ἀνεκ καὶ τῆς στοιχειώδους σοβαρότητος!... Βεβαίως, καὶ οἱ μύθοι καὶ ὁ,τι ψέμμα εἰπῆ κανεὶς σήμερον, γίνεται ἀμέσως πιστευτόν. Αὐτὴ εἶναι ἡ Ἑλληνικὴ δημοσιογραφία! Νὰ διαδίδῃ πᾶσαν πλάνην καὶ αἵρεσιν, προκειμένον οἱ Ἕλληνες νὰ ἀπαγγιστρωθοῦν ἀπὸ τὰς αἰωνίους ἀληθείας τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας.**

ΚΑΤΕΤΕΘΗ ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ ΑΠΑΛΛΑΓΗΣ ΕΚ ΤΗΣ ΣΤΡΑΤΕΥΣΕΩΣ «ΑΝΤΙΡΡΗΣΙΩΝ ΣΥΝΕΙΔΗΣΕΩΣ»

Δέν έχομον μόνον τούς
ἐξωτερικούς ἐχθρούς τῆς
Ἑλλάδος, ἀλλά καί τούς
ἐσωτερικούς, πού δημιουργοῦν τεράστια
προβλήματα μέ τήν κάλυψίν των ἀπό τό
ἐξωτερικόν ὑπό ἐδρασκονήτων ὀργανώσεων
ὑπό διάφορα ὀνόματα:

«Διεθνῆς ἀμνηστία», «ὑπεράσπισις
δικαιωμάτων», «ἐλευθερία συνειδήσεως»
κ.λ.π. σκοτεινῶν ὀργανώσεων!

Ἐπ' αὐτῶν πιεζομένη ἡ ἐκάστοτε
Ἑλληνική κυβέρνησις καί, ὡς δοῦλοι
τῶν ἐβραίων, σπεύδουν ἀμέσως εἰς
ὑπακοήν, ἀψηφῶντες τήν ἄμυναν τῆς
Ἑλλάδος, ἡ ὁποία διαρκῶς συρρικνοῦται
λόγω τοῦ μεγίστου δημογραφικοῦ
προβλήματος τῆς Ἑλλάδος.

Ἐπειδή δέ, **τό πρῶτον πού μᾶς
κατηγοροῦν οἱ σιωνισταί** ὅταν ἡμεῖς
οἱ Χριστιανοί εἰσηγούμεθα μέτρα κατά
τῶν Ἰεχωβάδων (ὡς τά κατωτέρω ὑπό
τοῦ κ. Ἀμβροσίου) εἶναι ἡ ... ἔλλειψις
τῆς ἀνεξιθρησκείας (!!) **πρέπει νά
τονίσωμε ὅτι τά μέτρα αὐτά πηγάζουν
ἀπό λόγους Ἐθνικούς καί ὄχι
θρησκευτικούς! Καί εἶναι παλαιότατοι
νόμοι, πολύ παλαιότεροι τῶν ἰεχωβάδων!**
Ἀνεκαθεν, π.χ. ὁ προσβάλλον τήν
σημαίαν ἐφυλακίζετο κατά τόν νόμον.
**Οἱ ἰεχωβάδες πατοῦν τήν Ἑλληνικήν
σημαίαν!... Ὁ μὴ ὑπηρετήσας εἰς τάς
ἐνόπλους δυνάμεις δέν εἶχεν δικαίωμα
νά διορισθῆ εἰς τό δημόσιον, οὔτε νά
λάβῃ κανένα ἀξίωμα! Διατί θά
ἐξαιρεθοῦν ἀπό αὐτά, μόνον οἱ
ἰεχωβάδες; Ἐπειδή ἔχουν προστάτες
τούς ἐβραίους; Δέν εἰσηγούμεθα τά
μέτρα διά τήν θρησκείαν τους, ἀλλά
διά τήν ἀντεθνικότητά των!**

Ἐπί τοῦ κατατεθέντος νομοσχεδίου
ἀπαλλαγῆς ἐκ τῆς στρατεύσεως τῶν
ἀντιρρησιῶν συνειδήσεως, παραθέτομεν

τήν σχετικήν πεπαρησιασμένην καί
πατριωτικήν ἀναφοράν ἐπί τοῦ θέματος,
τοῦ μητροπολίτου τοῦ ν. ἡμ. Καλαβρύτων
καί Αἰγιαλείας Ἀμβροσίου, πού ἀπηύθυνε
πρός τό ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Ἀμύνης,
διά τῆς ὁποίας διατυπώνει τήν ἀντίθεσιν
του πρὸς τήν προνομακίαν μεταχειρίσιν,
ἡ ὁποία προβλέπεται ἀπό τό νομοσχέδιον
περί στρατολογίας, διά τούς ἀρνητάς
στρατεύσεως. Εἰς τήν ἐπιστολήν του,
μεταξύ ἄλλων ὑπογραμμίζεται:

«Ἐάν οἱ Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά δέν
θέλουν τά ὄπλα καί τούς πολέμους, ἡμεῖς
θεθαίως εἴμεθα οἱ πρῶτοι διδάξαντες.
Ἡμεῖς προσευχόμεθα καί ἐργαζόμεθα
διά τήν εἰρήνην τοῦ κόσμου. Ἀλλά μέχρι
ὅτου ἔλθῃ αὕτη ἡ εὐλογημένη στιγμή
φυλάσσομεν τά ὄπλα τῆς Πατρίδος γῆς,
εὐλογοῦμεν τά ὄπλα, ὡσάντις ἀπειλεῖται
ἡ τιμή καί ἡ ἀκεραιότης τῆς Πατρίδος,
κηρύσσομεν τήν ἑναρξίν ἐπαναστατικῶν
ἀπελευθερωτικῶν ἀγώνων, λαμβάνομεν
τήν ἀρχηγίαν εἰς ἀγῶνας «ὑπέρ βωμῶν
καί ἐστιῶν», προσφέρομεν δέ τά πάντα
εἰς ἐνίσχυσιν τῶν ἱερῶν ἀγώνων τοῦ
Ἔθνους! Δι' ὅλων αὐτῶν δέν παραβιάζομε
τόν ὑπερκόσμιον καί παγκόσμιον
χαρακτήρα τοῦ Χριστιανισμοῦ! Ἀλλά τό
πράττομεν ἐν πλήρει συναίσθησιν τῶν
εὐθυνῶν μας πρὸς τήν Πατρίδα μας,
πρὸς τήν Ἑλλάδα μας, τήν ὁποίαν
ὑπερήδιστα ἀγαπῶμεν.

«Ἐχετε ποτέ ἀναλογισθῆ τί μέλλει
ἄραγε νά συμβῆ εἰς τόν τόπον αὐτόν,
ἐάν καί ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες Ὁρθόδοξοι
Ἰεράρχαι ἐνθαρρύνωμεν τά τέκνα τῆς
Ἐκκλησίας μας νά ἐπικαλεσθοῦν «λόγους
συνειδήσεως», ὥστε νά ἀποφύγουν τήν
ἐκτέλεσιν τῆς στρατιωτικῆς των θητείας
ὑπό τά ὄπλα; Ἡ καθιέρωσις λοιπόν, τῆς
«κοινωνικῆς θητείας», ὄχι μόνον δέν θά
λύσει, ἀλλά θά δημιουργήσῃ πολλά

προβλήματα εις τήν Χώραν μας.

«Ἡ ἐκπλήρωσις «κοινωνικοῦ» ἔργου ἐκ μέρους τῶν ὁπαδῶν τῆς αἰρέσεως «Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωῶθ» εις τούς Ὄργανισμούς τοῦ Δημοσίου Τομέως ἐπιδείκνυται μὲν ἕνα πρόβλημα, δημιουργεῖ ὅμως ἕνα δεύτερον. Τακτοποιεῖ μὲν τούς Χιλιαστάς, ἀφήνει ὅμως ἐκτεθειμένους εις τήν προσηλυτικὴν δρᾶσιν αὐτῶν ὅλους ἐκείνους, οἱ ὅποιοι θὰ δέχωνται τὰς ὑπηρεσίας των εις τούς Ὄργανισμούς τοῦ Δημοσίου, τ.ἔ. τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ἐπομένως ἡ καθιέρωσις «κοινωνικῆς θητείας» ἰσοδυναμεῖ μὲ σιωπηρῶς παρεχομένην ἄδειαν ἐκ μέρους τοῦ Κράτους πρὸς τούς ὁπαδούς τῆς συγκεκριμένης αὐτῆς αἰρέσεως νὰ ἐπιτελοῦν ἀκωλύτως τὸ καταστρεπτικὸν προσηλυτικὸν ἔργον των εις βάρος τοῦ Ἔθνους.

Ἡ ἐλευθερία τοῦ ἐνός δέν εἶναι δυνατόν νὰ συνιστᾷ ἀπειλήν διὰ τήν ἐλευθερίαν τοῦ ἄλλου! Οἱ δὲ Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωῶθ ὑποδουλώνουν καὶ ἐξανδραποδίζουν τούς ἀνυπόπτους ἀδελφούς μας, ὅταν πέσουν εις τὰ πλοκάμια των.

Νὰ εἴσθε δέβαιος Κύριε Ὑπουργέ, ὅτι ἡ καθιέρωσις αὐτοῦ τοῦ εὐεργετικοῦ ὑπὲρ τῶν Χιλιαστῶν μέτρου θὰ ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τὴν κατ' ἔτος ἐπαύξησην τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀντιρρησιῶν συνειδήσεως! Εἰς βάρος ὅμως ποίων θὰ αὐξάνεται ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν; Ασφαλῶς εις βάρος τῶν Μελῶν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐπειδὴ αὐτὰ γίνονται θύματα τῆς προσηλυτιστικῆς δράσεως τῶν Χιλιαστῶν.

Θὰ μᾶς ἀποστείλετε λοιπόν, τούς «Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωῶθ» διὰ νὰ ἐκπληρώσουν «κοινωνικὴν θητείαν» εις τὰ Νοσοκομεῖα εις τὰ θεραπευτήρια Χρονίως Πασχόντων, εις τὰς Νομαρχίας κ.λ.π. Ἔχετε ἐρωτῆσει προηγουμένως ἡμᾶς τούς Ἑλληνας Πολίτας, ἐάν θέλωμεν τήν παροχὴν ὑπηρεσιῶν ἐκ μέρους τῶν ἀνωτέρω προσώπων;

Αὐτὸν τὸν -εἰρωνικῶς ἄραγε- ἀποκαλούμενον «κυρίαρχον Λαόν» δέν θὰ ἔπρεπε νὰ τὸν ἐρωτήσετε;

Ἐξοχώτατε Κύριε Ὑπουργέ,

ἡ παρουσία Σας εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἑθνικῆς Ἀμύνης εἶναι μίᾳ μοναδικῇ εὐκαιρίᾳ διὰ νὰ διδάξετε τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν, ὅτι εἰς τὴν Ἑλλάδα τιμῶμεν τούς θεσμούς! Εἴμεθα εἰσέτι πτωχοὶ εἰς ὑλικά ἀγαθὰ, ἀλλὰ παραμένομεν πλούσιοι εἰς διώματα πνευματικά καὶ εἰς ἰδανικά! Ἡ δὲ ἔννοια τῆς Πατρίδος εἶναι τόσον ἰσχυρά, ὥστε ὅσοι τὴν χλευάζουν καὶ τὴν περιφρονοῦν θεωροῦνται ἀντικοινωνικά στοιχεῖα! Ὡς τοιαῦτα δὲ, ἐδῶ εἰς τὴν Ἑλλάδα, τίθενται αὐτομάτως εἰς κοινωνικὴν ἀπομόνωσιν. «Μητρὸς τε καὶ Πατρὸς καὶ τῶν ἄλλων προγόνων ἀπάντων τιμιώτερον ἐστὶν ἡ Πατρίς καὶ σεμνότερον καὶ ἀγιώτερον καὶ ἐν μείζονι μοίρᾳ καὶ παρὰ θεοῖς καὶ παρ' ἀνθρώποις τοῖς νοῦν ἔχουσιν», ὡς διεκήρυξεν ὁ Πλάτων! Ἀφήσατε νὰ ἀνήκωμεν εἰς τούς «νοῦν ἔχοντας». Ὅσοι λοιπὸν ἀρνοῦνται νὰ ὑπερασπίσων διὰ τῶν ὁπλων τὴν Πατρίδα, τίθενται ἄνευ ἑτέρου καὶ αὐτοβούλως εἰς τὸ περιθώριον τῆς κοινωνίας! Δέν γίνονται δεκτοὶ εἰς τὰ Σχολεῖα τοῦ Κράτους, δέν λαμβάνουν ἄδειαν ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος, δέν διορίζονται εἰς τὸ δημόσιον, δέν ἀπολαμβάνουν κοινωνικῶν εὐεργημάτων!

Ὅσοι δέν τιμοῦν τὴν Πατρίδα, «κηρύσσονται ὑπ' Αὐτῆς εἰς ἀφάνειαν καὶ θεωροῦνται ὡς ἀγνωστοί, ὡς μὴ ὑπάρχοντες! Τοιαῦτα ἀνεμνομεν νὰ νομοθετήσετε καὶ ὄχι τὴν «κοινωνικὴν» θητείαν τῶν ἀντιρρησιῶν συνειδήσεως!

Κατ' ἀκολουθίαν πάντων τῶν ἀνωτέρω, ὡς Ἑλλην Πολίτης καὶ ὡς Ἱεράρχης τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐπικαλούμενος τὰς διατάξεις τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀνεκτίμητον προσφορὰν τῶν προκατόχων μας Ἱεραρχῶν πρὸς τὴν Πατρίδα, καταγγέλλω ἐνώπιον Ὑμῶν ὡς ἀντισυνταγματικὴν καὶ ὡς αὐτόχρονη ἀντεθνικὴν τὴν μελετωμένην καθιέρωσιν τῆς «κοινωνικῆς» θητείας. Διαμαρτυρομαι δὲ ἐντόνως διὰ τὴν παντελῆ παραθεώρησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ εἰς τὸ ἄκρωσ ὁδορὸν τοῦτο ζήτημα. Καὶ ὡς ἐσχάτην λύσιν προτείνω τὴν διεξαγωγὴν Δημοψηφίσματος, προκειμένου νὰ ἀποφανθῇ περὶ τοῦ πρακτέου ὁ «Κυρίαρχος Ἑλληνικός Λαός».

ΕΠΑΝΕΛΗΦΘΗ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΤΟ ΤΡΕΧΟΝ ΕΤΟΣ Ο ΣΥΝΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ ΚΩΝ/ΠΟΛΕΩΣ ΕΙΣ ΤΟ ΒΑΤΙΚΑΝΟΝ

Μετά ἕν ἔτος ἀπό τό τελεσθέν μιaron συλλειτουργῶν «πατριάρχου» Βαρθολομαίου καί πάπα Βοϊτύλα εἰς τό Βατικανόν τήν 29-6-1995, ἐπανελήφθη καί τό τρέχον ἔτος ἡ συμμετοχή πατριαρχικῆς ἀντιπροσωπείας εἰς **συλλειτουργῶν** μέ τόν αἰρεσιάρχη καί ἀντίχριστον πάπαν.

Τήν 29^{ην} Ἰουνίου 1996 ἑορτήν τῶν Ἀποστόλων Πέτρου καί Παύλου (κατά τό νέον παπικόν ἑορτο-

Ἐο νεομερολογίτης «μυτροπολίτης» Αὐστρίας Μιχαήλ μετά τό συλλειτουργῶν, μέ ἐγκαρδιότητα καί φιλικήν χειραψίαν συνομιλεῖ μέ τόν ἀντίχριστον καί αἰμοδιψῆ πάπαν Βοϊτύλαν.

λόγιον, τό ὁποῖον καθιερώθη ὑπό τοῦ μασόνου «πατριάρχου» Μελετίου Μεταξάκη εἰς τό ληστρικόν συνέδριον τοῦ 1923) ἔφθασεν εἰς Ρώμην ἀπό τήν παραμονήν τῆς ἑορτῆς ἡ πατριαρχική ἀντιπροσωπεία. Αὕτη ἀπετελεῖτο: Ἀπό τόν «μυτροπολίτην» Αὐστρίας Μιχαήλ, τόν «ἐπίσκοπον» Ζηνουπόλεως Ἀρίσταρχον καί τόν «ἀρχιμανδρίτην» Τιμόθεον Ἐλευθερίου.

Εἰς τήν ψευδολειτουργίαν τοῦ πάπα ὁ προεξάρχων τῆς πατριαρχικῆς ἀντιπροσωπείας συμμετέσχεν εἰς τό συλλειτουργο φέρων καί τόν ἐπισκοπικόν μανδύαν.

Βεβαίως, οὐδέν κώλυμα ὑπάρχει διά τόν «πατριάρχη» Βαρθολομαῖον καί τήν ἀντιπροσωπείαν του, καθότι ἔχουν ὑπογράψει ὅτι ἡ παρασυναγωγῆ

τοῦ πάπα εἶναι ἡ «προκαθημένη Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ἀδελφῆ Ἐκκλησία, μέ ἀποστολική διαδοχή καί μυστήρια, ὅπως ἀκριβῶς αἱ Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησῖαι».

Εἰς τήν προσφώνησίν του ὁ «μυτροπολίτης» Αὐστρίας Μιχαήλ (ὄσως παλαιότερον ἐτέλεσεν εἰς Βιέννην «μυστήριον» ὁμοῦ μετά προτεστάντου «ιερέως») θεωρεῖ τμητῆν τήν ἀποστολήν πού τοῦ ἀνέθεσεν ὁ Βαρθολομαῖος νά ἐμφανίζεται ἐν συνεορτασμῶ καί συλλειτουργίᾳ μετά τοῦ «ἐπισκόπου» Ρώμης κατά τήν θρονικήν ἑορτήν «τῆς προκαθημένης τῆς ἀγάπης ἀδελφῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρώμης» (βλ. «Καθολική» 30 Ἰουλίου 1996).

Θεωρεῖ ἱερὸν καθῆκον τήν ἐκπροσώπησιν τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριαρχείου εἰς τήν «θρονικήν ἑορτήν τῆς τετμημένης Ἐκκλησίας τῆς πρεσβυτέρας Ρώμης. Ἦς ἐλέω Θεοῦ προκαθήται εὐκλεῶς ἡ Ὑμετέρα Ἁγιότης» (ἐνθ. ἀνωτ.).

«Προσκαλοῦσα, ὁμως ἡ Ἐκκλησία τῶν ἀνθρώπων εἰς καταλλαγὴν μετά τοῦ Θεοῦ, τοῦ συνανθρώπου καί τῆς κτίσεως, προκαλεῖται ὅπως πρώτη αὕτη δώση δείγματα ἀξιοπίστου καί πειστικῆς μαρτυρίας ἐνότητος, ὡς καί θετικῆς καί οὐσιαστικῆς συμβολῆς πρὸς ἐπίτευξιν τῆς καταλλαγῆς καί ἐπικράτησιν εἰρήνης ἐν τῷ κόσμῳ, ὅπερ ὁπωσδήποτε προϋποθέτει πνεῦμα οὐμνησίας, ταπεινώσεως καί μετανοίας».

Αὐτό εἶναι ἕνα μασονικόν κήρυγμα ἐξισώσεως Θεοῦ, ἀνθρώπου καί κτίσεως. Ποία εἶναι ἡ «καταλλαγὴ» μέ τόν Θεόν; Ὁ Θεός θέλει πίστιν ὀρθήν καί ἔργα μετανοίας. Ἐνωσιν μόνον μετά Ὁρθοδόξων. Ἐάν ἐνωθῶμεν λοιπόν μέ πᾶσαν αἵρεσιν καί θρησκείαν, πού ἐρμηνεύεται ΑΠΟΣΤΑΣΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΘΕΟΝ, τότε θά ἐπικρατήσῃ ἡ μασονική καί ἰεχωβίτικη εἰρήνη ἐν τῷ κόσμῳ. Βλέπομεν τά ἀποτελέσματα τῆς «εἰρήνης» ἀπό τοῦς «εἰρνοποιοῦς» φορεῖς Ο.Η.Ε., Ε.Ο.Κ. κ.λ.π!..

Καταλήγει δέ οὕτω:

«Ἔϊσαν **τά ἔτη** τῆς Ὑμετέρας Ἁγιότητος πλεῖστα καί βέλπιστα ἐν ὑψείᾳ εἰς δόξαν τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ,

Κατά τήν διάρκειαν συμπροσευχῆς καί συλλειτουργίας τήν 29.6.1996, ὁ νεοημερολογίτης «μτροπολίτης» Ἀδσρίας Μιχαήλ ἐνδεδυμένος τόν ἐπισκοπικόν μανδύαν, καί ὁ πάπας μέ τά «ἄμφια» τῆς «λειτουργίας», ἀμφότεροι γονατιστοί «προσκουνοῦν» τόν τάφον τοῦ Ἀποστόλου Πέντρου. Ὁ ταπεινός καί ζηλωτής Ἀπόστολος Πέτρος γίνεται πηγὴ ἐκμεταλλεύσεως ἀπό τό ἀνθρωπόμορφον θηρίον καί ὑπερόπτην πάπαν καί τούς οἰκουμενιστάς. Ἐάν δέν ἀγαπήσουν ἀμφότεροι τήν Ἀλήθειαν, μέ θεαματικὰς αἰρετικὰς συμπροσευχὰς μόνον τήν ὀργήν τοῦ Κυρίου εἰσπράττουν, ἡ ὁποία ἐπεκτείνεται καί εἰς τούς ἀκολουθοῦντας αὐτούς.

ἐπ' ἀγαθῶ τῆς Ἐκκλησίας καί προαγωγῆ τῆς καταλλαγῆς καί τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως».

«Πολλά τὰ ἔτη» ἐνός ἀμετανοήτου αἰρετικοῦ, ὁ ὁποῖος διὰ νά ἐπικρατήσῃ ἔχυσεν ποταμούς αἱμάτων (ἀκόμη καί σήμερον, πρόσφατοι εἶναι αἱ βιαιότητες καί τό αἷμα εἶναι νοπὸν εἰς τήν Ὀρθόδοξον Σερβίαν), **δοξάζεται λοιπόν... ἡ Ἁγία Τριάς, ὅταν τὰ ἔτη του πληθαίνουν ἐπὶ τῆς γῆς!!...** Ἡ «καταλλαγῆ» του διαφαίνεται καί ἀπό τήν ἐπιδρομήν τοῦ Ἀτίλα εἰς Κύπρον καί τὰς συνεχεῖς ἀπειλάς, τήν ἀναγνώρισιν τοῦ ψευδοκράτους τῶν Σκοπίων ὑπὸ τό ὄνομα «ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ» τήν ἀναγνώρισιν ὑπὸ τοῦ πάπα τῆς ψευδομακεδονικῆς «ἐκκλησίας», τήν προβολήν εἰς τό Βατικανόν Ἱ. Εἰκόνων ἀνηκουσῶν εἰς τήν «Μακεδονίαν» τῶν Σκοπίων καί τὰ εἰς τήν ψευδομακεδονικὴν γλῶσσαν μνημυμάτῃ του!

Τό ἐπιδοθέν μῆνυμα τοῦ «πατριάρχου» Βαρθολομαίου

Ἀναλόγου δουλικότητος καί ἀναγνωρίσεως τῆς

παπικῆς παρασυναγωγῆς εἶναι καί τό μῆνυμα τοῦ «πατριάρχου» Βαρθολομαίου πρὸς τόν πάπαν Βοϊτύλαν.

«Τῷ Μακαριωτάτῳ καί Ἀγιοτάτῳ πάπα τῆς Πρεσβυτέρας Ρώμης Ἰωάννη Παύλῳ Β', χαίρειν ἐν Κυρίῳ» (αὐτόθι).

Ὁ Ἀπόστολος τῆς ἀγάπης Εὐαγγελιστῆς Ἰωάννης προστάσσει νά μὴ λέγωμεν «καίρειν» εἰς τούς αἰρετικούς.

Συνεχίζει δέ «... ἡ ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τῆς Ὑμετέρας προσφιλοῦς Ἀγιότιπος ἀδελφῆ Ἐκκλησία τῆς Ρώμης ἀγεῖ τὴν γενέθλιον αὐτῆς ἡμέραν, τὴν θρονικὴν αὐτῆς ἑορτήν, ἦν πρὸ ἔτους ἀπὸ κοινοῦ αὐτόθι ἑωρτάσαμεν ἐν ἀγαλλίσει ψυχῆς καί δοξολογίᾳ πρὸς τόν Θεόν».

Δέν εἶναι ἡ αἰρετικὴ συναγωγὴ τοῦ πάπα «ἀδελφῆ ἐκκλησία τῆς Ρώμης». **Δέν συνεχίζει τὴν Ἀποστολικότητα** καί δέν ἑορτάζει τὴν γενέθλιον ἡμέραν, ἀλλὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀποστασίας καί ἀποκοπῆς τῆς ἀπὸ τὴν Μίαν Ἀγίαν Καθολικὴν καί Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

«Διατελοῦντες ἐν προσευχῇ καί κοινωνίᾳ ἀγάπης καί τιμῆς οἱ ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Ἀγιοτάτῃ Ἐκκλησίᾳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀδελφοί μετὰ τῆς Ὑμετέρας Ἀγιότιπος καί τῆς περὶ Αὐτὴν Ἱεραρχίας, τοῦ κλήρου καί τοῦ λαοῦ, συνεορτάζοντες δέ τῷ πνεύματι, συγκαίρομεν Ὑμῖν ἀδελφικῶς, δεόμενοι τοῦ Κυρίου, ὅπως ταῖς πρεσβείαις τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων Αὐτοῦ σκέπη τὴν ὑφ' Ὑμᾶς Ἐκκλησίαν καί κατευθύνῃ τὰ διανοήματα τῆς Ὑμετέρας Ἀγιότιπος καί τῶν περὶ Αὐτὴν εἰς τό ἐργάζεσθαι ὅσον ἡμέρα ἐστὶν εἰς τό ἅγιον θέλημα Αὐτοῦ, ἐπὶ προαγωγῆ ἐν τῇ πίστει τοῦ πεπιστευμένου Αὐτῆ λαοῦ καί ἐπὶ εὐπμερίᾳ κατὰ Θεόν αὐτοῦ, ἀλλὰ καί ἐπὶ προωθήσει καί ἔτι περαιτέρω ἀναπτύξει τῶν προσπαθειῶν πρὸς ἐπίτευξιν τῆς τόσον ποθουμένης καί ἐπιδιωκομένης παχριστιανικῆς ἐνότητος καί ἰδιατέρως τῆς μεταξύ τῶν δύο Ἐκκλησιῶν ἡμῶν, ἐν πίστει καί ἀληθείᾳ, ἵνα δοξάζεται ἐν ἐνὶ στόματι καί μιᾷ καρδίᾳ ὑπὸ πάντων Ὑμῶν ὁ «εἰς Θεὸς καί πατὴρ πάντων, ὁ ἐπὶ πάντων, καί ἐν πᾶσιν ἡμῖν» (Ἐφεσ. δ' 6) (ἐνθα ἀνωτέρω).

Βλέπετε νά ὑπάρχῃ διαφορά Ὀρθοδοξίας καί αἰρετικῆς δύσεως εἰς τὰ λόγια αὐτά; Πῶς θά σκέπη ὁ Θεὸς μία «ἐκκλησία» ἡ ὁποία ἔχει ἀποκοπὴ χίλια ὀλόκληρα ἔτη ἀμετανοήτως ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, διότι εἰσήγαγεν δογματικὰς πλᾶνας, ἀπέριψεν μέρος τῆς Ἱερᾶς Παραδόσεως τῆς Ἐκκλησίας καί ἀντείσγηγεν **τό Αἴμα καί τὴν κακουργίαν;**

Δύναται νά ἐμπιστευθῇ ποίμνιον ὁ Χριστὸς εἰς αὐτούς

τους λυμεῶνας, ἀβαπίστους, δολοφόνους ἀγίων καί ἐχθρούς τοῦ Θεοῦ καί τῆς Παναγίας; Ὁ Θεός εἶναι ἡ Ἀλήθεια. Εἶναι πάντων τῶν κτισμάτων ὁ δημιουργός καί Θεός, ἀλλά μόνον τῶν ὀρθῶς πιστευόντων καί πρὸς αὐτὸν τὰς ἐντολάς Του, εἶναι πατήρ, καί **μόνον εἰς αὐτούς** θά δώσει τὴν κληρονομίαν τῆς Οὐρανοῦ Βασιλείας Του.

Ἐνόπιτες μέ δυσσεβεῖς ἐχθρούς τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἔκπωσης Πίστεως καί ἀποξένωσης ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ καί ἐγγραφή (μὴ γένοιτο) εἰς τὸ βιβλίον τοῦ διαβόλου, ὅπου εἶναι ἐγγεγραμμένοι οἱ ἀμετανόητοι αἰρετικοὶ καί οἱ κοινωνοῦντες αὐτοῖς Βαρθολομαῖοι, Χαρκιανᾶκτες, Κουκουζνδες καί λοιπὸς ἕσμός τῶν κακοδόξων.

Καί συνεχίζει τὸ μήνυμα:

«Ἀπὸ τῆς πλευρᾶς ἡμῶν καί τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, διαβεβαιούμεθα τὴν Ὑμετέραν Ἀγιότητα ὅτι ἀπὸ μακροῦ ἔχομεν στρατευθῆ καί συνεχίζομεν μὴ δίδοντες νυσταγμὸν τοῖς βλεφάροις ἡμῶν πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην, (σ.σ. τῆς ἐνώσεως) παρακαλοῦμεν δέ καί τὴν ὑφ' ἡμᾶς σεβασμίαν Ἐκκλησίαν τῆς Ρώμης, ὅπως συναντιλάβηται ἐν προκειμένῳ παρέχουσα πᾶσαν τὴν δυνατὴν συμβολὴν εἰς προώθησιν καί προαγωγὴν ἐπιπεραιτέρῳ τῆς μεγίστης ταύτης βουλῆς καί ἐπιθυμίας τῶν Ἐκκλησιῶν καί τῶν πιστῶν ἡμῶν.

Τὰ ἱερά ταῦτα αἰσθήματα καί τὰς προσδοκίας, ἀλλὰ καί τὴν ἀδελφικὴν ἐκτίμησιν καί στοργὴν καί ἀγάπην πρὸς τὸ πρόσωπον τῆς Ὑμετέρας Ἀγιότητος καί πρὸς τὴν ὑψηλὴν διακονίαν Αὐτῆς πρὸς τὴν ὑπ' Αὐτὴν Ἐκκλησίαν καί τὸν κόσμον, ὁμοῦ μετὰ τῶν συγκαρτηρίων καί τῶν προσρήσεων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐπὶ τῇ μεγάλῃ ἐορτῇ, θέλει διαβιβᾶσει καί διὰ ζωῆς ἢ ἐπὶ τούτῳ ἀποστελλομένη Ὑμῖν πατριαρχικῇ Ἀντιπροσωπείᾳ ἡμῶν...» (Αὐτόθι).

Ἔχει στρατευθῆ ὁ Βαρθολομαῖος ὄχι νὰ διακονῆσῃ τὸ ποίμνιόν του, ἀλλὰ νὰ τὸ ἐνώσῃ μέ τοὺς αἰρετικούς καί τὸν πάπα. **Παραμένει ἄγρηνος.** Ὅχι διὰ τὸ συμφέρον τοῦ ποίμνιού του! Τὸ ὅποῖον, **διὰ τὴν ἀποστασίαν τοῦ «πατριάρχου» τούτου ἐπέτρεψεν ὁ Θεός,** μετὰ ἀπὸ 400 χρόνια, ὄχι νὰ ἐλευθερωθῆ ὡς ἔδει ἡ πόλις τῆς Παναγίας, ἀλλὰ **νὰ ξεριζωθῆ παντελῶς ὁ Ἑλληνισμός** ἀπὸ τὰ Ἑλληνικώτατα αὐτὰ ἐδάφη!!

Οὔτε τὸν ἐνδιαφέρει τὸ ἄλλο ποίμνιον, τῆς διασπορᾶς τῶν Ἑλλήνων, πού καταπιρῶσκειται ἀπὸ τὴν μασονίαν καί τοὺς αἰρετικούς, τῆ ἐντολῆ του...

Εἶδατε καμμίαν ἐγκύκλιον τοῦ «πατριάρχου» πρὸς τὸν Ἀπόδημον Ἑλληνισμόν, νὰ τὸν νοθευτῆ νὰ προσέχουν νὰ μὴ ἐμπλακοῦν εἰς τὰ δίκτυα τῶν μασόνων, ἰεχωβάδων, αἰρετικῶν καί παραθρησκευτικῶν ὁμάδων;; Εἶδατε καμ-

μία νοθεσία νὰ διατηρήσουν τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν καί τὴν Ἱερὰν Παράδοσιν τῆς Ὁρθοδοξίας;;; Νὰ μὴ γίνωνται γάμοι μετὰ ἑτερόδοξων καί ἀπίστων; Οἱ ἄγρηνοι ὄφθαλμοὶ του εἶναι **πῶς θά καταργήσῃ τὴν Ὁρθοδοξίαν,** πῶς θά ὀδηγήσῃ τὸ ποίμνιό του εἰς τὸν αἰμοκαρῆ πάπα, εἰς τοὺς προτεστάντας, ἔβραϊους, μουσουλμάνους καί ὄλας τὰς δαιμονοθηρσκειὰς διὰ νὰ ἐπιτευχθῆ ἡ πανθηρσκειὰ τοῦ ἀντιχριστοῦ, δι' ἐνώσεως ὄλων τῶν θρηρσκειῶν ὑπὸ τὸν μέλλοντα νὰ βασιλεύσῃ τοῦ κόσμου, ἔβραϊον ἀντιχριστον.

Ποῖαν ... «ὑψηλὴν διακονίαν» ἐπιτελεῖ ὁ αἰρεσιάρχης πάπας εἰς τοὺς ὁπαδούς του καί τὸν κόσμον; Ὅδνηεῖ ἑκατομμύρια ὁπαδῶν του εἰς κόλασιν αἰώνιον. Ἐν συνεργασίᾳ δέ μετὰ τῶν ἔβραϊῶν, μασόνων κ.λ.π. ἐτοιμάζει μαζί τους τὴν ὁδὸν ὡς πρόδρομος τοῦ τελικοῦ ἀντιχριστοῦ, διὰ τῆς μεγάλης θρηρσκευτικῆς ἀποστασίας καί τοῦ ἐκλύτου βίου, τῆς ἐγκληματικότητος, τῶν ναρκωτικῶν, τῆς ὑπερκαχύσεως τῶν μεγάλων καί τῆς ἐξαφανίσεως παντὸς ἀδυνάτου, καίτοι διακρῦπτουν θεωρητικῶς τὰ ἀντίθετα!..

Καί τὸ μήνυμα τοῦ Βαρθολομαῖου καταλήγει:

«Ἐπὶ δέ τούτοις, περιπτυσσόμενοι ἀδελφικῶς καί ἐορτίως τὴν Ὑμετέραν προσφιλεστάτην Ἀγιότητα καί συγκαίροντες ἅπασ ἐπι Αὐτῇ καί τοῖς περὶ Αὐτὴν ἐπὶ τῇ μεγάλῃ ἡμέρᾳ καί ἐπετεῖῳ, διαβεβαιούμεθα περὶ τῶν προσευκῶν ἡμῶν ὑπὲρ τῆς σταθερᾶς ὑγείας καί τῆς ἀκμῆς Αὐτῆς, εὐσταθείας δέ καί τῆς σεβασμίας Ἐκκλησίας τῆς Ρώμης, καί διατελοῦμεν μετὰ βαθείας τῆς ἐν τῷ ἐνοῦντι Κυριῷ ἡμᾶς ἀγάπης καί πάσης τιμῆς .

1996 Ἰουνίου 26. Τῆς Ὑμετέρας Ἀγιότητος ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός ὁ Κωνσταντινουπόλεως Βαρθολομαῖος».

Περιπτύσεται τὸν πάπαν καί τοῦ ἀπονέμει καί συκαρτηρία. Ἐπαναβεβαίῳ ὁ Βαρθολομαῖος ὅτι μνημονεὺς εἰς τὰ δίπτυκα τὸν πάπαν καί εὐχεται διὰ τὴν εὐστάθειαν τῆς «σεβασμίας» δολοφονικῆς «ἐκκλησίας» του! Τὴν ἄθεσον αὐτὴν ἐνωσιν ἀπεδίδει εἰς τὸν Κύριον. Ἄλλ' ὁ Κύριος διὰ τοῦ Εὐαγγελίου καί τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων προστάσει ἀναθέματα καί χωρισμὸν ἀπὸ τοὺς ψευδοπροφῆτας καί τοὺς αἰρετικούς!.. Ὅποια δολιότης τοῦ σπουδάσαντος εἰς τὰ παπικά κολλῆγια Βαρθολομαῖου!

Ὁ Χριστὸς δέν εἶναι ἐν τῷ μέσῳ αἰρετικῶν. Οὐδέ ἐνώνει ἡμᾶς μετὰ τῶν αἰρετικῶν.

Συνεχίζονται αἱ ἀποστασίαι καί αἱ θλιβεραὶ ἐπικοινωναί μετὰ τῶν κακοδόξων, εἰς ἀπώλειαν τῶν κοινωνούντων μετὰ τῶν αἰρετικῶν καί τῶν ἀκολουθῶν αὐτῶν. Ὁ Θεὸς νὰ γίνῃ ἴλεως καί νὰ δώσῃ φωτισμὸν εἰς τοὺς καλοπροαίρετους Χριστιανούς.

ΑΠΕΘΑΝΕΝ ΚΑΙ ΣΩΜΑΤΙΚΩΣ Ο ΥΜΝΗΤΗΣ ΤΟΥ ΨΕΥΔΟΠΡΟΦΗΤΟΥ ΜΩΑΜΕΘ «ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ» ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ ΠΑΡΘΕΝΙΟΣ

Οσωματικός θάνατος είναι αναπόφευκτος καί ὅπως ἔχει ὀρίσει ἡ Θεῖος Δημιουργός ὅλοι ἐκεῖ θά καταλήξωμεν.

Ἡ ἀθάνατος ψυχή, μέ τήν ἀποστασία ἀπό τήν Πίστιν, (τό βιώμά του ὁ Κύριος τό γνωρίζει) λαμβάνει τήν αἰώνια καταδίκη. Μακράν τοῦ Θεοῦ καί τῆς Οὐρανοῦ Βασιλείας Του.

Ὁ δυστυχής Παρθένιος, ὁ ὁποῖος ὡς ἄλλος Ἰουδας περιεβλήθη τό ἱερόν ράσον, ἀρχίζοντας ἀπό τήν τάξιν τῶν μοναχῶν ἔφθασεν εἰς τό ὑπατον ἐκκλησιαστικόν ἀξίωμα τοῦ πατριάρχου.

Ἐμαθῆτευσεν εἰς τήν θεολογικήν σχολήν τῆς Χάλκης, διά τήν ὁποίαν σχολήν, εἶχε προείπει ὁ Ὅσιομάρτυς Κοσμάς Φλαμίατος, ὅτι «ἀπό ἐκεῖ θά ἐξέλθουν οἱ πατριάρχαι οἱ ὁποῖοι δι' οἰκουμηνικῆς συνόδου θά καταργήσουν τήν Ὁρθόδοξίαν». Καί εἶχεν δίκαιον.

Ὅλοι οἱ οἰκουμενισαί, Μεταξάκης, Ἀθηναγόρας, Κουκούζης, Βαρθολομαῖος, Στυλιανός, Παρθένιος κ.λ.π. εἶναι ἀπόφοιτοι τῆς Χάλκης. Σήμερον ὁ ρόλος τῆς Χάλκης ἀντικατεστάθη ἀπό τήν θεολογικήν σχολήν Τιμίου Σταυροῦ τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς καί τῆς θεολογικῆς σχολῆς Ἀθηνῶν καί Θεσ/νίκης.

Στρατευμένος εἰς τόν πανθηρσοικιακόν οἰκουμενισμόν ὁ Παρθένιος, κάθε ἄλλο παρά Ὁρθόδοξος Πατριάρχης ἦτο!

Συνεργασία, ἐόρτια μηνύματα εἰς τούς σατανολάτραις μασόνους! Χριστός καί Μωάμεθ (ἄπαγε τῆς βλασφημίας Χριστέ, Θεέ μου) εἶναι τό ἴδιο! Διάρκης πρόεδρος ἐπιτροπῆς τοῦ παμβεβήλου «παγκοσμίου συμβουλίου τῶν ἐκκλησιῶν» μέ συμπροέδρους παπαδίνες **ὑπογράφων τά ἔγγραφα μετά ἀπό αὐτάς, κάτωθεν αὐτῶν!** Διά τοῦτο καί **εἶχε δηλώσει ὅτι πρέπει νά χειροτονοῦνται γυναῖκες «ιερεῖς» ... καί εἰς τήν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν!!! Καί ὁπδήποτε τόν διέταζε ἡ στοά, τέλος πάντων!...**

Πρώτος εἰς τούς ψευδοδιαλόγους μέ τούς παπικούς.

Ὑπογραφή τῆς Μπελεμεντίου κακοδοξίας ὅτι: «Οἱ παπικοί καί οἱ οὐνῖται ἔχουν ἱερωσύνην, μυστήρια, ἀποστολικήν διαδοχήν, ὅπως ἀκριβῶς οἱ Ὁρθόδοξοι! Καί πλήρης ἀναγνώρισις τῆς οὐνιάς!!» **Τέτοιο ξεπούλημα μασονικό!...**

Ἐπέγραψεν διά τήν ἔνωσιν μέ τούς μονοφυσίτας καί τήν ἄρσιν τῶν ἀναθεμάτων. Τόν Ἀπρίλιον τοῦ ἔτους 1994 εἰς τό Βατικανόν συνῆλθεν σύνοδος πλέον τῶν τριακοσίων παπικῶν «ἐπισκόπων» τῆς Ἀφρικῆς (10-4-3.5.1994) εἰς τήν

ὁποίαν προσεκλήθη ὑπό τοῦ πάπα Ἰωάννου Παύλου Β' ὁ «πατριάρχης» Ἀλεξανδρείας Παρθένιος, ὡς παρατηρητής. Ὁ Παρθένιος ἀνταπεκρίθη εἰς τήν πρόσκλησιν καί μετέβη ὁμοῦ μέ τόν βοηθόν του «ἐπίσκοπον» Κυρήνης Θεόδωρον.

Εἰς τήν αἴθουσαν τῶν συνεδριάσεων ἐδέχθησαν τόν προδότην μέ «θερμῆ ὑποδοχή». Τήν 14ην Ἀπριλίου ἐχαιρέτησεν τήν παπικήν σύνοδον μέ εἰδικήν προσφώνησιν καί ἐχειροκροτήθη παρά τῶν παπικῶν, οἱ ὁποῖοι εἰς τό διάλειμμα ἔσπευσαν νά τόν συγχαροῦν.

Ἴδου ἡ προσφώνησις τοῦ Παρθενίου:

«Ἀγιώτατε πάπα Ρώμης, Ἀδελφέ ἐν Χριστῶ, Ἀγαπητοί Ἀδελφοί ἐν Χριστῶ μέλη τῆς Συνόδου γιά τήν Ἀφρική.

Ἀκολουθεῖτε τήν ἁγία παράδοσι τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ Κυρίου μας, νά εἴσθε ὁμοῦ, ἐν ἐνότητι, ἀγάπῃ, εἰρήνῃ, ὅπως πιστεύουμε ὅτι Αὐτός, ὁ Χριστός σας, εἶναι μέ ὅλους ἑσάς, σπῆν Ἁγία συνάντησί μας, σίς διαβουλεύσεις σας, σίς συζητήσεις σας, στό διάλόγῳ σας. Ἐπίσης μαζί σας πνευματικῶς εἶναι ὁλος ὁ λαός τοῦ Θεοῦ, τό Σῶμα του, οἱ ἀδελφοί καί ἀδελφές του, τὰ τέκνα τοῦ Κυρίου, τὰ ὁποῖα προσεύχονται γιά αὐτήν τήν Ἁγία Σύνοδο...».

«Οἱ προσευχές ὄλων τῶν Ἐκκλησιῶν εἶναι μαζί σας, ἐπειδή εἴσθε ἔτοιμοι νά βαστάσετε μέ θάρρος τόν **σταυρόν** τοῦ λαοῦ τῆς Ἀφρικῆς, ἕνα **βαρῦ Σταυρό**, τόν Σταυρό τοῦ Κυρίου μας, τῆς σταυρώσεως, τῆς ἀναστάσεως. Μέ τόν τρόπο αὐτό, γίνεσθε μάρτυρες τοῦ Χριστοῦ, τῆς **θυσίας**. Πρόκειται νά τόν **ἀκολουθήσετε στήν ὁδόν του στόν Σταυρό**. Εἴσθε μάρτυρες του, εἴσθε ἑλλημισί, οἱ μάρτυρες του (witnesses and Martyrs) **ἔτοιμοι νά προσφέρετε τήν ζωήν σας στόν λαόν του**, ὡς μάρτυριαν καί **μαρτύριον...**» (σ.σ. Μεγάλας... θυσίας καί ... μαρτύριον ὑφίστανται ὑπέρ τῶν ἀφρικανῶν (!!!) οἱ μαχαραγιάδες τοῦ βατικανοῦ, πού τούς κατασφάζουν!!! Ὅποια **ἐμετική μασονική ὑποκρισία!...**)

Κάθε Σύνοδος ἀνήκει σέ ὅλους, ἐνώνεται, συνδέεται μέ ὅλους, μέ τόν λαόν τῆς Ἐκκλησίας καί μέ τόν λαόν ἐκτός Ἐκκλησίας. Ὁ Κύριός μας προσέφερε τήν ζωήν του γιά ὅλους σέ ὅλους τούς χρόνους καί ὅλους τούς τόπους. Θά εἴσθε **ἐν συνδέσμῳ μέ ὄλες τίς ἄλλες θηροκεῖες καί αὐτούς πού δέν πιστεύουν στόν Θεόν.**

Ἐπιτρέψατέ μου νά σας εἰπῶ ὅτι πρέπει νά εἴσθε ἐν συνδέσμῳ, ἐν διαλόγῳ μέ τόν λαόν τοῦ

Ίσλάμ, θά ανακαλύψετε πώς, πότε και πού. Ἡ Ἀφρική ζή με τήν Ἐκκλησία τοῦ Κυρίου μας καί με τό Ἰσλάμ. Ὁ λαός τοῦ Ἰσλάμ πιστεῖ στον ἕνα Θεόν. Στό **Ἅγιο Κοράνιο** διαβάζουμε γιά τόν Κύριό μας, γιά τήν μητέρα του, τήν παρθένο...»

«Ἡ νέα χιλιετία ἀρχίζει σέ ἕξη χρόνια. Μέ τήν εὐλογία τοῦ Θεοῦ, μέ τήν εὐλογία τοῦ Κυρίου μας, πρέπει νά ἀρχίσουμε τόν διάλογόν μας μέ ὄλες τίς θρησκείες, νά συναντήσουμε ἀλλήλους, νά ἰδοῦμε ἀλλήλους, νά προσπαθήσουμε νά ζήσουμε μαζί...»

«Ἡ Ἐκκλησία σας, ἀγαπητοί μου Ἀδελφοί, ὑπό τήν καθοδήγησι τῆς Αὐτοῦ Ἁγιότητος τοῦ Ἁγίου Πατρός, μέ τήν ζώνη του, τά λόγια του, τά ταξείδια του, ἔχει ἀνοίξει πόρτες καί παράθυρα, ψυχές καί καρδιές σέ ὅλον τόν ἕνα κόσμο, πού ἦσαν κλειστές...».

«Εἶναι (ὁ πάπας) ἕνας «μάρτυς» («witness») τοῦ Κυρίου μας καί τῆς Ἐκκλησίας Του, ἕνας μάρτυς (Martyr) ἐνότιπος, ἀγάπης καί εἰρήνης.

Εἰς ἕτη πολλά Δέσποτα...»

(Σ.Σ. Ἡ ὁμιλία - προσφώνησις τοῦ Παρθενίου ἔχει δημοσιευθῆ ἀγγλιστί (βλ. περιοδικόν τοῦ πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας «Πάνταινος» Ἀπρίλιος - Ἰούνιος 1994, σελ. 27-29).

Ὁ λόγος του πρὸς τόν πάπα εἶναι ἕνας ὕμνος πρὸς τήν πανθρησκείαν τῆς νέας ἐποχῆς. Ἀκόμη καί ἀθέους ἀγκαλιάζει ὁ μασόνος Παρθένιος, μετὰ τῶν ὁποίων δέν βλέπει διαφοράν. Εἰς τήν κηδεῖαν του παρέστησαν ὄλα τά «ὀρθόδοξα» πατριαρχεῖα, ἐνῶ δέν ἐδικαιούτο ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας παρ' ὀρθοδόξων, δι' ὅσα εἶχεν εἶπει καί ἐπίστευεν.

Ὁ Ἅγιος Μᾶρκος ὁ Εὐγενικός, εἰς τήν διαθήκην του ὥρισεν νά μή παραστῆ οὐδεὶς λατινῶρων κληρικός εἰς τήν κηδεῖαν του. Εἰς τόν Παρθένιον συνέβη τό ἀντίθετον, διότι καί ὁ ἴδιος τό ἐπεθύμει. Εἰς τήν κηδεῖαν του παρέστη ὁ μονοφυσίτης «πατριάρχης» τῆς Αἰγύπτου Σενούτα. Ὅπως γράφει ἡ ἐφημερίς «Νίκη» (31ης Ἰουλίου 1996): «Ἐντυπωσιακῆς σέ πλῆθος ἦταν καί οἱ ἀντιπροσωπεῖες τοῦ Βατικανοῦ, τῶν Ἀρμενικῶν (μονοφυσιτῶν) ἐκκλησιῶν, τῶν προτεσταντῶν, τοῦ μεγάλου μουφτι (Χότζα) τῆς Αἰγύπτου κ.ἄ».

Διά τόν «διάλογον» μετὰ τῶν θρησκειῶν ἔλεγεν: «... γιά τόν διάλογον μέ τό Ἰσλάμ καί τόν Ἰουδαϊσμόν ἔχομεν χρέος νά κινούμεθα καί νά συνεχίζωμε. **Εἶναι ἡ μόνη ὁδός** καί δέν ὑπάρχει ἄλλη, γιά τήν ἀγάπην καί ἐνότητα τῶν ἀνθρώπων, τῶν ἄλλων, τῶν λαῶν καί τῶν θρησκειῶν...»

Πιστεύουμε καί οἱ τρεῖς σ' ἕνα Θεό...(σ.σ. Ὁ Θεός καί ὁ σατανᾶς εἶναι ... τό ἴδιο, κηρύττον οἱ οἰκουμενισταί!!...).

Δέν μπορείς νά εἶσαι ἄρνησις τῶν θρησκειῶν στόν κόσμο... Ὁ διάλογος μέ τίς θρησκείες εἶναι ἅγιο αἷτημα τῶν καιρῶν μας...

Ἡ ἀπομόνωση σήμερα εἶναι **κίνδυνος** γιά τήν Ἐκκλησία καί τό γένος μας. Δέν τό θέλει αὐτό ὁ Χριστός, ὁ Θεός μας... οἱ πῖο πολλοί πιστοί μας, παιδιά τοῦ Πατριαρχείου, εἶναι ποσῆλυτοι, ἄλλοτε εἰδωλολάτρεις. **Δέν καλοῦμε κοινά μας ποτέ Ἀφρικανούς ἀπό ἄλλες χριστιανικῆς ἐκκλησίας..**» (σ.σ. ἐννοεῖ ὅτι δέν ἐδέχετο αἰρετικούς προσπλύτους!!). (βλ. πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Παρθενίου «Ἡ Ὁρθοδοξία μπροστά στήν τρίτην χιλιετίαν τῆς» ἐκ τοῦ περιοδ. «Καθ' ὄδον» ἀριθ. 5, Μάιος - Αὐγούστου 1993, σελ. 13-19).

Ἐπειδή ἦτο μασόνος, διετίρει ἀλληλογραφίαν μέ τήν μασονικήν στοάν τῆς ὁδοῦ Ἀχαρνῶν τῶν Ἀθηνῶν καί ἐδέχετο παρ' αὐτῆς καί χρηματικά ἐμβάσματα (!!!) ἀκόμη καί τοῦ ἐξευτελιστικοῦ ὕψους τῶν πεντακοσίων χιλιάδων δρχ.!

Τά ὡς ἄνω εἶναι ἕνα μικρόν δείγμα, ὅτι ὁ «πατριάρχης» Ἀλεξανδρείας Παρθένιος δέν ἐπίστευεν εἰς τήν μοναδικότητα τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως. Ἐπίστευεν εἰς τήν ἔνωση ἀδιακρίτως ὄλων τῶν θρησκειῶν, **ὅπως Ὅλοι οἱ μασόνοι**. Διά τοῦτο, δέν προσεκάλεε τοὺς αἰρετικούς νά ἔλθουν εἰς τήν Ὁρθοδοξίαν.

Τό πῶμα τοῦ δυστυχοῦς τούτου ἐξαμῶτου ἐτέθη εἰς ... λαϊκόν προσκύνημα εἰς τήν μητρόπολιν Ἀθηνῶν καί ὄλοι οἱ μασόνοι ἔσπευσαν νά τόν ὑμνήσουν! Οἱ πολιτικοὶ ἔδωσαν τό παρόν, ὁ δέ Ἔρβετ ἐδῆλωσεν: «Ἦταν μία μεγάλη μορφή τῆς ὀρθοδοξίας καί τοῦ γένους»!!!

Οἱ μνημονεύοντες τοῦ πανθειστοῦ Παρθενίου εἰς τά δίπτυχα (ὁσάκις ἐλειτούργουν οἱ πρόεδροι τῶν «ὀρθοδόξων ἐκκλησιῶν») νομίζουν πῶς δέν ἔχουν εὐθύνην παρὰ Θεῶν; Καί δέν ἐκπίπτουν ἀπό τήν Ὁρθοδοξίαν; Οὐδεὶς «πατριάρχης» ἐτόλμησεν νά ἐλέγξῃ αὐτόν.

Εἶχε δέ τήν τόλμην νά συμμετάσχη καί εἰς «μείζονας καί ὑπερελεῖς» συνόδους τοῦ Βαρθολομαίου, ὅπου κατεδίκασεν (ὁμοῦ μέ τοὺς Βαρθολομαίον, Κουκούζην καί Χαρκιανάκην) τόν Πατριάρχην Ἱεροσολύμων κ. **Διοδώρον** ὡς ἀκοινωνήτον, καί τοὺς Ἐπισκόπους καί Ἱερεῖς τοῦ ὡς ἄνω Πατριαρχείου εἰς τήν τάξιν τῶν Μοναχῶν μέ τήν ψευδοκατηγορίαν ὅτι τό Πατρ. Ἱεροσολύμων... ἔχει Μετόχιον εἰς Αὐστραλίαν (!!), ἐνῶ τῆ οὐσία, ἐπειδή ὁ κ. Διοδώρος δέν ἐδέχθη τήν ἔνωση μέ τοὺς μονοφυσίτας καί ἀπεφάσισεν τήν διακοπήν τῶν «διαλόγων» μέ τοὺς αἰρετικούς! Ἐπίσης ἀκοινωνήτων ἔκρινεν ἡ αὐτὴ σύνοδος καί τόν θεολόγον Νικ. Σωτηρόπουλον ἐπειδή εἶχεν τήν τόλμην νά καταγγεῖλῃ τὰς αἰρέσεις τοῦ Αὐστραλίας Στυλιανοῦ Χαρκιανάκη!

Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Προσφάτως παρτηθή ακουσίως ἢ ἔκουσίως ὁ γνωστός οἰκουμενιστής καί μασόνος «ἀρχιεπίσκοπος» Ἀμερικῆς Ἰάκωβος Κουκούζης.

Μέ τήν εὐκαιρίαν αὐτήν ὁ «πατριάρχης» Βαρθολομαῖος ἔθεσεν εἰς τήν θέσιν του πρόσωπον τῆς ἀμέσου ἐμπιστοσύνης του, ἀφοῦ εἶχεν ἐξασφαλίσει παπικά δικαιώματα εἰς τήν ἀρχιεπισκοπὴν Ἀμερικῆς.

Ὁ νέος ἀρχιεπίσκοπος, ὁ πρῶν Ἰταλίας Σπυρίδων εἶναι καί αὐτός συστρατευμένος εἰς τήν παναίρεσιν τοῦ οἰκουμενισμοῦ. Συμμετεῖχεν εἰς τό Π.Σ.Ε. καί εἰς τούς «διαλόγους» μέ τήν παπικὴν παρασυναγωγὴν. Ὅταν ὑπηρετοῦσε εἰς Ἰταλίαν **ἠμπόδιζεν τούς ἐπιθυμοῦντας νά γίνουν Ὁρθόδοξοι ἐκ τῆς παπικῆς παρασυναγωγῆς, λέγοντάς τους «τό ἴδιο εἴμεθα, ἐπίκειται ἡ ἔνωσις**

μας, μείνατε ἐκεῖ ὅπου εἴσθε». Εἶναι μέγιστος οἰκουμενιστής καί πiónι τοῦ Βαρθολομαίου, ὁ ὁποῖος **χρόνια τώρα τόν ἐτοίμαζε** διὰ γενίτσαρον τῆς Ὁρθοδοξίας καί τοῦ Ἑλληνισμοῦ: Τόν εἶχε ὑπότροφον τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριαρχείου εἰς Ἑλβετίαν καί Γερμανίαν, ἀντιπρόσωπον εἰς τό Π.Σ.Ε., ἀρχισυντάκτην τοῦ περιοδικοῦ «Ἐπίσκεψις» καί γραμματέα τῶν «διαλόγων» μεθ' ὄλων τῶν κακοδόξων! Καί τό «πατριαρχεῖον» Κων/πόλεως ἐξεπροσώπησεν κατὰ τήν θρονικὴν ἐορτὴν εἰς τό

Ὁ Ἰταλίας καί νῦν Ἀμερικῆς Σπυρίδων, ὅτε μετέβη εἰς τήν ὑπό τοῦ πάπα συνελεθσοῦσαν εἰς τό Βατικανόν Σύνοδον τῶν παπικῶν «ἐπισκόπων» (28-11 ἕως 14-12 1991) ἐγένετο οἰκουμενιστικὴ «λεειτουργία» ὑπὸ τοῦ πάπα πρὸς «τιμὴν» τῆς 26ης ἐπετείου τῆς «ἄρσεως» τῶν Ἀναθεμάτων. Εἰς τήν συλλειτουργίαν συμμετέσχεν καί ὁ Ἰταλίας τότε Σπυρίδων, καί εἰς τό τέλος αὐτῆς ὡμίλησεν. Ἐπίσης ὁ Σπυρίδων συμμετέσχεν εἰς τήν «Βελεμένδιον ἔνωσιν» ὡς γραμματεὺς τῆς «Ὁρθοδόξου» ἀντιπροσωπείας!!

Βατικανόν παλαιότερον, συμπροσευχηθεῖς καί συλλειτουργήσας μέ τόν ἀντίχριστον πάπαν. Ἐπαξίως, λοιπόν, διαδέχεται τόν κ. Ἰάκωβον Κουκούζην διὰ νά συνεχίσῃ τό καταστρεπτικόν του ἔργον.

Ἐπίσης, δραπτόμενος τῆς εὐκαιρίας ὁ Βαρθολομαῖος, **ἀποψιλῶνει τὰς ἀρμοδιότητας τοῦ νέου «ἀρχιεπισκόπου» Ἀμερικῆς.**

Δέν θά εἶναι «ἀρχιεπίσκοπος» Βορείου καί Νοτίου Ἀμερικῆς, ἀλλὰ μόνον Ἀμερικῆς,

περιοριζόμενος εις τὰς Η.Π.Α. Θά δημιουργήσῃ δέ ἑτέρας 3 Μητροπόλεις (Νοτ. Ἀμερικῆς, Καναδά καί Μεξικῆς (Κεντρῶς Ἀμερικῆς), καί θά ἀξιῶσῃ νά μνημονεύεται τό ὄνομά του καί νά ὑπάγονται ἀπ' εὐθείας εἰς αὐτόν, ὡς γενικόν... πάπαν ἐπὶ τῆς ὀρθοδοξίας!!

Εἰς τοῦτο συνήντησεν ὁ Βαρθολομαῖος ἀντιδράσεις, μέ πρῶτον τόν φίλον του Χαρκιανάκην.

Βλέπετε, διὰ ζητήματα προσωπικοῦ συμφέροντος **διαφωνοῦν**, διὰ ζητήματα προδοσίας τῆς Ὁρθόδοξου Πίστεως **ὁμονοοῦν** καί ὁ Χαρκιανάκης καί ὁ Κουκούζης.

Ὁ Ἑλληνισμός τῆς Ἀμερικῆς χρειάζεται Ὁρθόδοξον καί ἐνάρετον Ἀρχιεπίσκοπον καί λοιπούς κληρικούς. Ἄνευ αὐτῶν οὐδέν θά κατορθῶσῃ οἰανδήποτε ἰκανότητα καί ἂν ἔχη. Ὁ κ. Σπυρίδων θά ἀποτύχει, ὅπως καί ὁ Ἰάκωβος καί **θά τοῦ ζητηθοῦν αἱ ψυχαὶ τῶν Ἑλλήνων** τοὺς ὁποίους θά ὀδηγήσῃ εἰς τόν αἰρετικόν οἰκουμενισμόν, **εἰς τό στόμα τοῦ ἄδου**.

Θεωροῦμεν ἀπαραίτητον νά παραθέσωμεν ἐν συνεχείᾳ, ἐπιστολὴν ἐνὸς Ἑλληνοαμερικανοῦ, ἡ ὁποία ἐδημοσιεύθη τὴν 23ην Ἰουλίου 1996 εἰς τὴν ἐφημερίδα «Αὐριανή», ὁ ὁποῖος **περιγράφει τὴν οἰκτρὰν κατάστασιν καί τό ζοφερόν μέλλον τῶν Ἑλλήνων τῆς Ἀμερικῆς** ἐξ αἰτίας τῆς ἀδιαφορίας τοῦ «ἀρχιεπισκόπου» Ἀμερικῆς καί τῶν λοιπῶν ἐκεῖ κληρικῶν.

Γράφει ὁ Ἑλληνοαμερικανὸς τὰ ἐξῆς: «Ἐλαβον τό θάρρος νά σᾶς γράψω ἐπειδὴ ἀγανακτῶ μέ ὀρισμένους παράγοντας (κοινοσικούς καί θρησκευτικούς), οἱ ὁποῖοι ἀδιαφοροῦν-καθηλωπικά-ὑποβιβαστικά, ἐδῶ εἰς τὴν μεγάλην ὀργάνωσιν Ἑλλ. Παροικιῶν Μοντρεάλ.

Ἀναφέρω ὀρισμένα ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ εἰς τὰ ὁποῖα θά παρακαλοῦσα οἱ ἀναγνώσται νά ἀπαντήσουν καί νά δώσουν τυχόν ἀντικειμενικὰ ἐξηγήσεις-παρατηρήσεις.

Τό σοβαρόν αὐτό ΘΕΜΑ πού περιγράφω κατωτέρω, ἀφορᾷ τὴν Φυλὴν μας, τὴν Γλῶσσαν μας, τὴν Ἑλληνικὴν Ὁρθόδοξον Πίστιν μας, τὰ ἦθη καί τὰ ἔθιμά μας.

Τὴν Κυριακὴν 23 Ἀπριλίου, εὐρισκόμενος εἰς MONTREAL, μετέβην εἰδικὰ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγ. Γεωργίου (καθεδρικός ναός) λόγῳ τοῦ ἐορτάζοντος πατρὸς μου. Καί ... αὐτὴ εἶναι ἡ αἰτία πού μέ ὤθησεν νά σᾶς ἀποστείλω αὐτὴν τὴν ἐπιστολὴν μου πού

ἀφορᾷ τό ... παρόν καί τό ... μέλλον τῆς φυλῆς μας!...

Ὅταν εἰσῆλθον ἐντὸς τοῦ Ἱ. Ναοῦ βλέπω κάποιον εἰς τό βῆμα νά βγάζει θρησκευτικόν λόγον εἰς τὴν ... Ἀγγλικὴν γλῶσσαν!!! **Ἐξεμάνην, ἐπειράχθηκα** καί εἶπα... ὄχι καί ἐδῶ εἰς τό Μοντρεάλ πού εἶναι μία μικρὰ Ἑλλάδα...!!

Αὐτὰ ... τὰ ἴδια καί χειρότερα συναντῶ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν κοινωσίαν τοῦ V. A. Beach καί NORFOLK καί Newport- News ἀνάμεσα εἰς τοὺς ...**ξνοελλινόπουλους**. Διεμαρτυρήθη εἰς τοὺς Ἑλληνας (βλάχους) Ἐπιτρόπους καί ἀντὶ νά συνεισθοῦν... μοῦ συνέστησαν νά σιωπήσω. Ἐρωτήσας ἐπιμόνως διατὶ κάμνουν τοῦτο, μοῦ ἀπάντησαν ... διὰ τὴν Ἑλληνικὴν νεολαίαν!..

Τέλος ἡρέμῃσα (ἠνέχθην) καί ἀκούω ἀπὸ ἐντὸς τοῦ ναοῦ τὸν ξυρισμένον ἱερέα νά ψάλλῃ εἰς τὴν Ἀγγλικὴν.

Κατὰ 30%-40%... ὅπως εἶδα, οἱ ἐκκλησιαζόμενοι καθε ἄλλο παρά νέοι ἦταν... Τό ἐκκλησίασμα ἀπετελεῖτο ἀπὸ μεσήλικας - ὑπερήλικας καί γερούσια, 70-90 ἐτῶν.

ΑΓΑΠΗΤΟΙ ΜΟΥ ΟΜΟΓΕΝΕΣ, προσέξατε:

Διὰ νά δώσω ἔμφασιν καί βαρύτητα εἰς τό σπουδαῖον αὐτό ΕΘΝΙΚΟΝ ΘΕΜΑ, πού ἀφορᾷ κάθε ἄγνον Ἑλληνα, παραθέτω συγκριτικὰ τὰ ἀκόλουθα: πρὶν 3-5 ἔτη, ὁ ὑποφανόμενος ἐπεσκέφθη καί παρπηλοῦθησε τίς θ. λειτουργίαις ἄλλων ἐθνικοτήτων τοῦ Μόντρεαλ, ὅπως Οὐκρανῶν-Ρώσων-Πολωνῶν-Γερμανῶν-Γάλλων-Πορτογάλλων-Ἰταλῶν κ.λ.π..

Νά μέ πιστέψετε, **δέν ἤκουσα ἀπὸ τοὺς ἱερεῖς τους οὐδεμίαν Ἀγγλικὴν λέξιν!!!**

ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ, πού πρέπει νά ἀπαντηθοῦν ἀπὸ ΟΛΟΥΣ μας, τοὺς ἄγνοους Ἑλληνας! Οἱ ἀρμόδιοι ἰθύνοντες ἀρχιερεῖς καί κοινοτάρχαι πιθανόν νά ἀπαντήσουν ἀπὸ τὴν δική τους σκοπιὰ -ἐπ' αὐτοῦ- λόγῳ προσωπικῶν τῶν συμφερόντων ἢ νά ἀναθέσουν εἰς ἄλλους-χειροκροπιτὰς-νά ἀπαντήσουν τεθλασμένα...

Ἀλλὰ, κ.κ. Ἀρχιερεῖς-Ἀρχιεπισκοπῆ-πρόεδροι Κοινοτήτων-Συλλόγων, μέ τό ... ΓΕΝΟΣ μας ἐδῶ εἰς τὴν Βορ. Ἀμερικὴν, τί... γίνεται;;; ... **Οἱ Ἕλληνες τῆς Β. Ἀμερικῆς πρὸ 25 ἐτῶν ἀπαριθμοῦσαμε 4-5 ἑκατομμύρια καί σήμερα τείνομεν νά ... σβήσουμε!! Ἔχομεν κατέλθει εἰς τό 1,1 ἑκατ! Ἔχω εἰς κείρας μου ἐπίσημον**

στατιστικήν.

Ἐρωτᾶται ἡ Ἀρχιεπισκοπή:

Διατί... ἐπιτρέπει - βάζει ἐπιτακτικά τὴν Ἀγγλικὴν γλῶσσαν ... ἐντὸς τῶν Ἑλληνικῶν Ἐκκλησιῶν;

Διατί... οἱ ἱερεῖς (Ἑλληνες Ὁρθόδοξοι-Ἀντιπρόσωποι τοῦ Χριστοῦ) τοὺς ἐπιτρέπετε νὰ ξυρίζωνται;... ποῖον σκοπὸν ἐξυπηρετεῖ ἡ μείωσις τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸ περιβάλλον;...

Μήπως ὑπάρχουν μεγάλα συμφέροντα; ... Ποῦ ὀφείλεται αὐτὴ ἡ ὑποχώρησις καὶ παραχώρησις;...;

Καμμία ἄνοδος Χριστιανικῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως καὶ Ἑλληνικῆς γλώσσης-αὐτὸς ... ἀσχολεῖται μὲ τὴν πολιτικὴν φωτογραφιζόμενος μὲ προέδρους, ὑπουργοὺς, γεροισιαστὰς, μὲ ὑπουργοὺς καὶ πρωθυπουργοὺς τῆς Ἑλλάδος!...

Διατί οἱ Ἕλληνες (ἡμεῖς ὁ λαὸς) τῆς Βορ. Ἀμερικῆς ἀνέχονται νὰ γίνεται ἡ θ. λειτουργία εἰς τὴν Ἀγγλικὴν γλῶσσαν εἰς τὰς Ἑλληνικὰς Ἐκκλησίας;...

ΔΙΑΤΙ ΤΟΙΑΥΤΗ ΤΑΠΕΙΝΩΣΙΣ;

Τί εἶναι αὐτὸ πού κάνει τοὺς Ἕλληνας γονεῖς οἱ ὅποιοι ἤλθον ἐξ Ἑλλάδος καὶ σήμερον ἐπιτρέπουν εἰς τὰ τέκνα των νὰ μεγαλώνουν καὶ νὰ πλάθωνται 80%-100% κάτω ἀπὸ τὴν Ἀμερικανικὴν καὶ Καναδικὴν νοτροπία = Ἀγγλοσαξονικὴν;...

Ἐφθάσμεν δυστυχῶς σήμερον εἰς τὸ σημεῖον νὰ συναντῶμεν Ἑλληνόπουλα-Ξενόπουλα νὰ λένε I am Greek... but my father speaks Greek!...

Εἶναι ὀρθόν-λογικόν καὶ Ἑλληνικόν, οἱ ... ὑποψήφιοι μέλλοντες ἱερεῖς τῆς Ἑλληνικῆς Ὁρθόδοξου Θεολογικῆς σχολῆς πού ἐδρεύει εἰς τὸ Brookline τῆς MASSACHUSETTS, (Μασαχουσέτης), νὰ σπουδάζουν καὶ νὰ μορφώνονται μόνον εἰς τὴν... Ἀγγλικήν;...

Μὰς ἐπεσκέφθησαν τὴν 10ην Μαρτίου εἰς τὸ NORFOLK-VA καὶ ἐπὶ 1 1/2 ὥραν μὰς ὠμίλουν εἰς τὴν Ἀγγλικήν-οὔτε μία Ἑλληνικὴν λέξιν, δέν εἶπον οἱ... Ἕλληνες αὐριανοὶ παπάδες..., ἐσωκλείω τὰ CROSS!..

Καὶ μίαν γενικὴν ἐρώτησιν: **Τί θὰ ἀπογίνωμεν ὅταν ἡμεῖς φύγωμεν, οἱ συνεχισταὶ τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς μέσα εἰς τὰ 25 ἐπόμενα ἔτη;...**

Καιρὸς εἶναι οἱ ἀπανταχοῦ ἐναπομείναντες

Ἕλληνες νὰ ξεσηκωθοῦμε καὶ νὰ εἰπώμε:...
Ἔξω ἄλλο... ἀφομοίωσι-ἐξαφάνισιν!...

Τὸ ΓΕΝΟΣ μας, ἡ Φυλὴ μας, ἡ Γλῶσσα μας πρέπει νὰ διατηρηθοῦν, νὰ συνεχισθοῦν!... Τὸ Σ.Α.Ε. (Συμβούλιον Ἀποδήμου Ἑλληνισμοῦ) πρέπει νὰ μεριμνήσῃ εἰς τὴν Μητέρα Πατρίδα καὶ νὰ μὰς ἐξαποστείλῃ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥΣ-Ἑλληνοκῆρυκας = ἕναν νέον πατέρα Ἁγίου Κοσμᾶν τὸν Αἰτωλόν, ὅπως τὸ 1750, σήμερον πού τὸν χρειάζομεθα τόσον πολὺ, τὸ 1996!

Μετὰ τιμῆς καὶ πατριωτικῶν καιρειτισμῶν καὶ ἀγάπης

Ἰωάννης Γεωργ. Κουράτζογλου».

Ἀπὸ αὐτόπτην μάρτυρα ἐλάβετε, ἀγαπητοὶ ἀναγνώσται, μίαν γεύσιν τοῦ **ΤΙ** οἱ ἐντολοδόχοι τῶν ἐβραίων, μασόνοι-ρασοφόροι, ἐπιτελοῦν **πρὸς ἐξαφάνισιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ** τοῦ ἐξωτερικοῦ, κατὰ τὰς ἐντολάς πού ἔχουν νὰ ξεχασθῇ ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα, ἐντολάς τῆς ἐβραιομασονίας (εἰς τὴν σχεδόν **ὄλοι** αὐτοὶ ἀνήκουν, ἐκεῖ, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ πρώην «Θυατεῖρων» Ἀθηναγόρα) **συμφώνως πρὸς τὸ ἐπιμελέστατα ἐκπονημένον ἐβραϊκόν σχέδιον ἐξοντώσεως τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς. Ἦδη ἐπέτυχε τὸ σχέδιον!! Καὶ ἀπὸ τὰ 4,5 ἑκατομμύρια τῶν Ἑλλήνων τῆς Ἀμερικῆς, ἀπέμεινε τὸ ... 1,1!!! Οἱ ὑπόλοιποι ἀφωμοιώθησαν μὲ τοὺς Ἀμερικάνους μόλις ἐξέχασαν τὴν θρησκείαν τους, καὶ τὴν γλῶσσαν τους.** Διὰ τοῦτο οἱ ρασοφόροι ὀφείλε τῆς μασονίας ἐκεῖ, λυσοῦν νὰ ἐνώσουν τοὺς Ἕλληνας μὲ πᾶσαν θρησκείαν, καὶ νὰ τοὺς κάμουν νὰ λησμονήσουν τὴν γλῶσσαν τους!! Τὰ ἴδια κάνει καὶ ὁ Χαρκιανάκης εἰς Αὐστραλίαν, διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν! Καὶ ὄλοι οἱ γραϊκῆλοι ρασοφόροι τοῦ ἐξωτερικοῦ, πού εὗρηκαν ἔτσι τὸ πιὸ προσοδοφόρο ἐπάγγελμα!!

Διὰ τὸ ἐπίτευγμα τοῦτο, ὡς φαίνεται, τῆς ἐξαλείψεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Ἀμερικῆς, συχαίρει ὁ Βαρθολομαῖος καὶ ἡ συνοδὸς του τὸν ἀποχωροῦντα Ἰάκωβον Κουκούζην **«διὰ τὴν ΑΓΛΑΟΚΑΡΠΙΟΝ προσφορὰν αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ Γένος»** ὡς ἀνεκοίνωσεν **ἐπὶ λέξει!!!** (ἐφημερίς «Κέρδος» 31-7-1996, σελ. 17).

Αὐτὰ ἐπιτρέπει ὁ Θεός, διότι οἱ ἐκεῖ Ἕλληνες ΔΕΝ διαμαρτύρονται διὰ τὴν καταπρόδοσιν τῆς Ὁρθοδοξίας, τουναντίον δέ, ἐγγράφονται σχεδόν ὄλοι εἰς τὴν μασονίαν!!..

ΕΛΛΗΝΟΡΘΟΔΟΞΟΙ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΓΙΟΡΕΙΤΑΣ ΠΑΤΕΡΑΣ

16 Ἐλληνορθόδοξοι οἱ ὁποῖοι διαμένουν εἰς τὴν Γερμανίαν μέ πλήρη στοιχεῖα δ/σεις, τηλέφωνα καί ὑπογραφάς τά ὁποῖα ἔχει ἡ δ/σις τοῦ περιοδικοῦ εἰς τὴν διάθεσιν παντός ἐνδιαφερομένου, ἀπευθύνονται πρὸς τοὺς ἀγιορείτας πατέρας.

Διεκτραγωδοῦν λεπτομερῶς τά ὅσα συμβαίνουν ἐκεῖ, ἐν σχέσει μέ τὴν παναίρεσιν τοῦ οἰκουμενισμοῦ.

Καταγγέλλουν τόν «ἀρχιεπίσκοπον» Αὐστραλίας δι' ὅσα βλάσφημα ἔχει εἶπει, τόν «πατριάρχην» Ἀλεξανδρείας ὁ ὁποῖος ἐξισώνει τόν Μωάμεθ μέ τόν Χριστόν καί δέχεται κρήματα τοῦ Ἰουδα ἀπό τάς μασονικάς σιόας, τόν «μτροπολίτην» Γερμανίας Αὐγουστῖνον Λαμπαρδάκη, ὁ ὁποῖος συμπροσεύχεται μέ τοὺς αἰρετικούς καί τελεῖ δις τοῦ ἔτους Θεοφάνεια. Καταλύει ἐπισήμως τὰς υποτίμους ἡμέρας διοργανῶνων ... χοροῦς! Ἀπαγορεύει τὴν διανομὴν Ὁρθόδοξων ἐντύπων καί κασετῶν!!

Ἀπαγορεύει τὸ κηρύττειν εἰς τόν θεολόγον Νικόλαον Σωτηρόπουλον, καί τιμωρεῖ διὰ τῶν «ιερῶν» του διὰ στερήσεως τῆς μεταλήψεως ὅσους παρακολουθοῦν τά ἀντιαιρετικά κηρύγματα τοῦ δέν ἄνω.

Διώκει τοὺς Ὁρθόδοξους καί ἀγκαλιάζει τοὺς αἰρετικούς.

Διαμαρτύρονται δι' ὅσα προδοτικά βήματα ἐπετέλεσεν ὁ «Ἑλβετίας» Δαμασκνός, πού προσπαθεῖ καί ὑπογράφει ἐνώσεις μέ τοὺς μονοφυσίτας.

Ἐκφράζουν τὴν πικρίαν καί ἀγανάκτησίν των δι' ὅσας προδοκάς κινήσεις ἐνεργοῦν οἱ Ἀμερικῆς Ἰάκωβος, Καναδᾶ Σωτήριος, Ἀλβανίας Ἀναστάσιος καί κατὰ τῆς Ἑλλαδικῆς νεοσημερολογιτικῆς ἐκκλησίας, ἡ ὁποῖα μετὰ τοῦ προκαθημένου τῆς δέν σπλιτεῦει τοὺς ὡς ἄνω.

Τέλος, καί δικαίως, ἀποκαλοῦν δουρεῖους ἵππους τῆς Ὁρθοδοξίας τοὺς τρεῖς τελευταίους «πατριάρχας» Ἀθηνναγόρα, Δημήτριον καί Βαρθολομαῖον.

Ἐνώπιον τῆς μεγάλης αὐτῆς προδοσίας, σρέφουν τὰς ἐλπίδας τους πρὸς τοὺς ἐν Ἀγίῳ Ὁρει πατέρες.

Τοὺς προσκαλοῦν, τοὺς δυναμένους νὰ ἐξέλθουν καί νὰ διαφωτίσουν τὸ ποίμνιον τοῦ Χριστοῦ πού ἀπόλλυται εἰς τὰς χεῖρας τῶν λύκων.

Καθιστοῦν γνωστόν ὅτι ὁ Ὁρθόδοξος λαός εἶναι τελείως ἀνενημέρωτος καί ὡς πρὸς τὴν Πίστιν καί ὡς πρὸς τὸ Ὁρθόδοξο βίωμα. Παραμελοῦν τὰ βασικά των καθήκοντα: Δηλ. τακτικὸν ἐκκλησιασμὸν καί ἐξομολόγησιν.

Διὰ τοῦτο, ἐπισημαίνουν, αὐξάνουν τὰ κρούσματα

τοῦ λαϊκοῦ οἰκουμενισμοῦ.

Κινδυνεύει ἡ Ὁρθόδοξος Πίστις νὰ καθῆ. Ἡ ἀπώλεια τῶν ψυχῶν αὐτῶν θά ζνηθῆ ἀπὸ τόν Θεόν καί καταλήγουν.

Ἐλπίζουμ ὁ Κύριος νὰ ἀναδείξῃ νέους Κοσμάδες Αἰτωλούς, νέους Μάρκου Εὐγενικούς, νέους Νικοδήμου Ἀγιορείτας καί Ὁμολογητάς.

Εἶναι καιρός, λέγουν, νὰ κατανοήσουν οἱ ἀγιορεῖται πατέρες ὅτι ἀπὸ ἐπιστολάς διαμαρτυρίας τὰς ὁποίας ἀποστέλλουν εἰς τὸν οὐνίτην ψευδοπατριάρχην Βαρθολομαῖον, δέν τὰς ὑπολογίζει καθ' ὀλοκληρίαν.

Πρέπει νὰ λάβουν δραστικά μέτρα. **Ἄδυνατοῦμεν νὰ ἀνθέξωμεν αὐτὴν τὴν κατάστασιν.** Ὅσοι Μοναχοὶ καί λαϊκοὶ ἱεροκήρυκες καί μὴ, **ἀψηφούν τὰς ἀπειλάς καί δέν φοβοῦνται τοὺς δαιμονοπαθεῖς αἰρετικούς «ἐπισκόπους»** ἄς ἐπικοινωνήσουν μαζί μας διὰ νὰ κανονίσωμεν ἡμερομηνίας μεταβάσεως καί χώρους διαμονῆς καί ὀμιλιῶν. **Ἐἰ οὖν μοναχοὶ εἰσι πνέες ἐν τοῖς νῦν καιροῖς, δεῖξάτωσαν ἐπὶ τῶν ἔργων.**

Ἔργον δέ μοναχοῦ, **μηδέν τὸ τυχόν ἀνέχεσθαι καινοτομείσθαι τὸ Εὐαγγέλιον** ἵνα μὴ ὑπόδειγμα τοῖς λαϊκοῖς προηθέμενοι, αἰρέσεως καί αἰρετικῆς συγκοινωνίας, τῆς ὑπὲρ αὐτῶν ἀπωλείας λόγον ὑφεύξωσι» (Θεοδ. Στουδίτου Ρῦ 99149Δ).

Ἀπαιτοῦμεν ἐπίσης νὰ διακοπῆ τὸ μνημόσυνον τοῦ «πατριάρχου» Βαρθολομαῖου καί ὄλων τῶν ἀκολουθοῦντων αὐτῶν οἰκουμενιστῶν. Ἐλπίζουμ εἰς μίαν συσπείρωσιν ὄλων τῶν ἐναπομεινάντων ὑγιῶς Ὁρθόδοξων. Πρὸς ἐνίσχυσιν ὄλων μας καί καλύτεραν ἀντιμετώπισιν τῶν ἐχθρῶν τῆς Ὁρθοδοξίας καί τοῦ ἐπερχομένου ἀντιχρίστου.

Οἱ κάτωθι ὑπογεγραμμένοι συμφωνοῦμεν μέ τὸ περιεχόμενον καί τελοῦμεν ἐν ἀναμονῇ.

Μέ ἀγάπην Χριστοῦ.

Ἐλληνες ἀπόδημοὶ ἐκ Γερμανίας:

Ἀθανάσιος Παπασυμεωνίδης, Ζῶγος Νεκτάριος, Παππᾶς Παῦλος, Παπᾶ Σταματία, Εὐστράτιος Τζιαμπαζῆς, Πετρίδου Εἰρήνη, Σοφία Τζιαμπαζῆ, Ἐμμανουὴλ Σαββαπάνος, Ἀθανασία Τζιαμπαζῆ, Ρογιοπούλου Βασιλική, Κερασίδης Γεώργιος, Κερασίδου Ρόδη, Κερασίδου Δέσποινα, Σούλιος Κοσμάς, Ἀθανασία Σαββίδου, Παπασυμεωνίδης Κων/νος, Ἀραφανλιάδης Γεώργιος.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν:

Ἀθανάσιον Παπασυμεωνίδην

Durener Str. 15, 50226 Frechen τηλ. 02234 - 270388.

* Κρίσις επίκειται να γίνει εις Ἅγιον Ὄρος μεταξύ «πατριάρχου» Βαρθολομαίου καὶ τῶν 13 Ἀγιορειτικῶν Μονῶν ἐξ ἀφορμῆς τοῦ Αὐτοδιοικίτου τοῦ Ἁγ. Ὁρους.

* Ἀπό ἔτους, ὁ Βαρθολομαῖος ὑπεχρέωσεν τὸν ἀνπρόεδρον τοῦ Συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας Ἀναστάσιον Μαρῖνον μασόνον θρωσκευομένον (εἰς τὸν ὅποιον ἔχει ἀπονεύμει πατριαρχικὸν ὄφρῆκιον) νὰ γνωμοδοτήσῃ διὰ τὸ Αὐτοδιοικίτον τοῦ Ἁγ. Ὁρους. Ἡ γνωμοδότησις πού ἐκυκλοφόρησεν ἐπῆρσεν τὸ ἀνώτατον δικαστήριον εἰς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ διωγμοῦ τῶν Μοναχῶν τῆς Σκίπτεως Προφίτου Ἡλίου. Εἰς τὴν γνωμοδότησίν του παρέχει δικαιώματα εἰς τὸ πατριαρχεῖον καὶ τὴν Ἑλληνικὴν πολιτείαν, ἰδίως ἐν ὁκέσει μὲ τὸν κοινοβιασμὸν ἀλλοδαπῶν Ὁρθοδόξων. Ὅπλον τὸ ὅποιον θά μετεχειρίζετο ὁ

Βαρθολομαῖος εἰς προσεχῆ ἀφίξιν πατριαρχικῆς ἐξαρχίας πρὸς κατάλυσιν τοῦ Αὐτοδιοικίτου τοῦ Ἁγ. Ὁρους καὶ τῶν θεσμίῶν τῆς Ἀγιορειτικῆς Παραδόσεως.

* Τὰς γνωμοδοτήσεις αὐτὰς ἀπεφάσισεν ἡ Ἱ. Κοινότης νὰ ἐκδώσῃ εἰς εἰδικὸν τεύχος πρὸς ἐνημέρωσιν τῶν μοναχῶν τοῦ Ἁγ. Ὁρους, τῶν λαϊκῶν καὶ τῶν ὑπευθύνων φορέων. Ἐντόνως, ὅμως, ἀντέδρασαν οἱ ἐπιθυμοῦντες ἀκραν ὑπακοὴν εἰς τὸν Βαρθολομαῖον δι' ἸΔΙΟΤΕΛΕΙΣ λόγους ἀψηφῶντας τὴν ἐρήμωσιν τοῦ Ἁγίου Ὁρους! Αἱ γνωσαὶ δηλ. ἔξῃ Μοναί (Μεγ. Λαύρας, Ἰβήρων, Κουτλουμουσίου, Παντοκράτορος, Σταυρονικήτα καὶ Ξενοφώντος). Ἡ πλειοψηφία ὅμως τῶν 13 Ἱ. Μονῶν ἐπέμενεν εἰς τὴν κυκλοφορίαν τοῦ τεύχους.

Μετὰ τὴν ὁλοκλήρωσιν τῆς ἐκτύπωσώς του, ἀπέστειλεν

ΕΚΔΗΜΙΑΙ ΑΓΙΟΡΕΙΤΩΝ

ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΣ ΑΝΘΙΜΟΣ ΑΓΙΑΝΝΑΝΙΤΗΣ

Γέροντας τῆς Καλύβης Ἁγίων Ἀρχαγγέλων εὐρισκομένης εἰς τὴν Ἱ. Σκήτην Ἁγ. Ἀννης. Ἐκ τῶν παλαιότερων πατέρων τῆς Σκήτεως, ζήσας ἐν αὐτῇ 66 ἔτη. Ὑπηρέτησεν ὡς ἐφημέριος καὶ δικαῖος εἰς τὴν Ἱ. Σκήτην. Εἶχεν ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν χειροθετηθῆ πνευματικός.

Ἦτο παλαιῶν ἀρχῶν καὶ ἐτήρει τὴν Ἀγιορειτικὴν Παράδοσιν.

ΓΕΡΟΝΤΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΝΑΧΟΣ

Ἐκ τοῦ Ἰδηριτικοῦ Κελλίου τῆς Ἁγίας Θεοπρομήτορος Ἀννης, περιοχῆς Καρυῶν Ἁγίου Ὁρους.

Γνήσιος Ἀγιορεΐτης, μὲ ἀγάπην καὶ ἀφοσίωσιν εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος, τὰς παραδόσεις του καὶ τοὺς συνασκητάς του. Ἐνδιεφέρετο πολὺ εἰς τὰ θέματα τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως καὶ ἀνησυχούσε μὲ τὴν αἰρετικὴν πορείαν τῶν «πατριαρχῶν» Κων/πόλεως ἤ το

Ὁδυνηρά ἢ πρὸ τοῦ θανάτου του ἀσθένεια, τὴν ὁποίαν ὑπέμεινε μὲ πολλὴν καρτερίαν, δοξολογῶν τὸν Θεὸν καὶ τὴν Κυρίαν Θεοτόκον, διδάσκων τὴν ἀρετὴν τῆς ὑπομονῆς εἰς τὴν ἀσθένειαν, εἰς ὄλους ὅσους τὸν ἐπισκέπτοντο.

ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΣ ΑΝΕΜΠΟΔΙΣΤΟΣ

Γέροντας τῆς Καλύβης Ἁγ.

Ἀρχαγγέλων τῆς Ἱ. Σκήτεως Ἁγίας Ἀννης.

Ἦτο ἐπὶ σειρᾶν ἐτῶν ἐφημέριος τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἁγίας Αἰκατερίνης Ἀνω Πατησίων Ἀθηνῶν ἀκολουθῶν τὸ Πάτριον Ἑορτολόγιον, μὲ πολλὰ πνευματικὰ τέκνα. Διὸ καὶ εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος ἤρχετο ὡς ἐπισκέπτης.

Ὅμως, δὲν ἐπεθύμει νὰ χωρισθῆ τελείως ἀπὸ τὸ Ἅγ. Ὄρος καὶ διετήρει πάντοτε μὲ ἕξοδα ἰδικάτου ἓνα ἱερόν

Ἀγιορειτικὸν Σκήνωμα. Ἐκηδεύθη εἰς Ἱ. Μονὴν Ἐσφιγμένου πλήρης ἡμερῶν γενόμενος.

μήνυμα ό «πατριάρχης» Βαρθολομαίος όπως... ΜΗ κυκλοφορήση τό τεύχος τών γνωματεύσεων πρίν έλθην πατριαρχική έξαρχία καί μελετηθή τό θέμα!

κουδύλια τής Ε.Ε. άξιεπαίνως ΔΙΑΝ!!

* Η έκθεσις κειμηλίων εις τίν Θεο/νίκην τό 1997, έχει

δικάσει τό "Άγιον Όρος καί δέχονται νά έξέλθουν τά κειμήλια υπό όρους. Οί μέν προσβλέπουν ώς άντάλλαγμα τήν χρηματοδότησιν τών Μονών των, έτεροι εκτός τής χρηματοδότησεως άπαιτούν από τό κράτος νά άποδοθής ό Ι. Ναός του Άγ. Γεωργίου Ροιτόνια καί νά δημιουργηθή άνωτάτη σχολή συντηρήσεως μνημείων καί έργων τέχνης εις τό Άριστοτέλειον πανεπιστήμιον Θεο/νίκης. Τρείς Ι. Μοναί, Έσφιγμένου, Φιλοθέου καί Κωνσταμονίτου, έχουν δηλώσει από τήν άρχήν ότι δέν συμφωνούν μέ τήν μεταφοράν τών κειμηλίων εις Θεο/νίκην.

* Ό ύπουργός πολιτισμού κ. Σ. Μπένος ήλθεν εις "Άγιον Όρος καί προσεπάθησεν νά πείση τούς Άγιορείτας, δεχόμενος νά συζητήσουν τούς όρους πού έχουν θέσει. Άφ' ενός μέν διά τήν χρηματοδότησιν ύπεσχέθη ότι διά νόμου θά διατίθενται 400 έκατομ. εις "Άγιον Όρος κατ' έτος. Καί ότι μέ τόν νέον νόμον πού ετοιμάζει τό ύπουργείον του διά τήν πολιτιστικήν κληρονομίαν του Άγ. Όρους δέν θά διαταραχθή ό Καταστατικός Χάρτης του Άγ. Όρους. Διά δέ τόν Ι. Ν. Άγ. Γεωργίου Ροιτόνας, θά προσκλήθουν εις συνάντησιν εκπρόσωποι τής Ι. Κοινότητος μετά τής Μητροπόλεως Θεο/νίκης καί του Ύπ. Πολιτισμού διά τήν καλύτεραν λύσιν. (Βλ. «Ελεύθερος Τύπος» 20-8-1996 καί «Ναυτεμπορική» 24-7-1996).

* Αι 13 Μοναί εύρέθησαν καί πάλιν εις δύσκολον θέσιν διότι άν λάβουν έντολήν αι έξην Μοναί νά μη προσέρχωνται εις τήν συνεδριάν τής Ι. Κοινότητος, θά σταματήσει νά συνεδριάζη ή άνωτάτη άρχή, όπως ένέγνετο τό 1994.

* Ό πολιτικός διοικητής Γ. Μαρτζέλος καθηγητής του πανεπιστημίου, τάσσειται άνοικτά υπέρ του πατριαρχείου, άκόμη καί εις τά οικουμενιστικά ζητήματα (ένωσις μετά μονοφυσιτών καί παπικών). Φέρεται ότι θά παραιτηθή από Διοικητής, όπως άφησεν νά έννοηθή εις όμιλίαν του κατά τήν έποσίαν πανήγυριν τής Ι. Μ. Κουτουμουσιού κατά τήν 6ην Αύγουστου, εις τήν προϊστατο «έπίσκοπος» του Βαρθολομαίου, από τήν Κων/πολιν.

* Πολλά αι πηγαί λήψεως έκατομμυρίων εις "Άγιον Όρος, πού έχουν σκανδαλίσει πολλούς χριστιανούς. Γίνονται δέ έργα μη άμέσου άνάγκης καί έν πολλοίς περιπτώ, πολλάκις δέ ένγίζουν τό άπαράδεκτον εις τόν τόπον τής άσκήσεως καί τής προσευχής (!) ένψ ή φιλοξενία γίνεται ως... ΑΓΓΑΡΙΑ, μέ ταλαιπωρίαν καί μέ ΟΧΙ ΚΑΛΗΝ συμπεριφοράν τών μοναστηριακών άπέναντι τών προσκυνητών...

* Πίστωσις 880 έκατομμυρίων ένεκρίθη εις τόν γνωστόν φορέα ΚΕΔΑΚ από τό ύπουργείον Μακεδονίας-Θράκης μέ τήν συμμετοχήν τής Ε.Ε. διά τό έτος 1996. Άπό τά χρήματα αυτά, τά 550 έκατ. θά διατεθούν δι' έργα προστασίας καί συντηρήσεως τών κτισμάτων του Άγ. Όρους.

Τά 60 έκατ. εις Μ. Γρηγορίου, 100 έκατ. εις Μ. Βατοπαίδιου, 110 έκατ. εις Μ. Διονυσίου καί 60 έκατ. εις τήν Ι. Μ. Άγ. Παντελεήμονος. (βλ. «ΗΧΩ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΩΝ» 13-8-1996).

* Μέ άλλα έκατομμύρια άπ' ευθείας από τήν Ε.Ε. ή άλλους κρατικούς φορείς γίνονται έργα εις Ι. Μονήν Ίβήρων, Ι. Μ. Σίμωνος Πέτρας καί εις τήν Μεγ. Λαύραν. Μάλιστα εις τήν Μ. Λαύραν έδόθησαν πολλά έκατομμύρια χάριν τής νέας συνοδείας, ή όποία έχει ύποσχεθή άπόλυτον ύπακοήν εις τόν «πατριάρχη» Βαρθολομαίου!!... Καί έπισκευάζουν τό μοναχικό διαμερισμάτ' τους μέ κοσμικά άνέσεις!..

* ΕΠΤΑ ΔΙΣΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ διαθέτει ή Εύρωπαϊκή Ένωσις διά τήν άναστήλωσιν καί συντήρησιν τών μονών του Άγ. Όρους!! Τά χρήματα αυτά εξησφαλίσθησαν από τό πρόγραμμα ΕΖΕΣ τής Εύρωπαϊκής Ένώσεως, όπως άνέφερον ό ύπουργός Χρ. Πάτσας. Η Ίερά Κοινότης άπεδέχθη τά χρήματα αυτά καί άπέστειλεν καί εύχαριστήριο έντιστολήν προς τόν ύφυπουργόν! Βεβαίως, ώρισμένα Ι. Μοναί, όπως ή Έσφιγμένου, Φιλοθέου, Ξηροποτάμου, Κωνσταμονίτου καί Ζωγράφου ΔΕΝ άποδέχονται τά

* Προβλέψεις καί φόβοι ώρισμένων Άγιορειτών Μοναχών, έπισημαίνουν ότι ή έκθεσις κειμηλίων θά παραταθή πέραν τών πέντε μηνών (Ιούλιος-Δεκέμβριος 1997) καί έν συνεχεία τά κειμήλια θά ταξιδεύσουν εις τό έξωτερικόν, μέ πρώτον σταθμόν τής Βρυξέλλης! (Βλ. «Ελεύθερος Τύπος» 20-8-1996).

Εφόσον γίνεται ή άρχή τής εξόδου, καί εάν εις τήν παρούσαν φάσιν δέν ταξιδεύσουν εις τό έξωτερικόν, θά πραγματοποιηθή τουτο πολύ σύντομα, κατά τό προσεχές έτη.

* Σειρά εκτρόπων εις τήν άγιορειτικήν Μονήν του Διονυσίου έχει κατασκανδαλίσει τό κοινόν. Δέν άνηγέρθη ό κρημνισθείς εγκαινιασμένος Ι. Ναός εις τό Παγκράτι Άθηνών.

Ό γνωστός λόγιος μοναχός π. Θεόκλητος Διονυσιάτης, επειδή έτόλμησεν νά εκφράση τήν διαφωνίαν του δι' ώρισμένα έκτροπα εις τήν Μονήν, έτέθη υπό του ήγουμένου εις άκοινωνσίαν. Ό άγωνισθείς διά τό Αυτοδιοίκτην του Άγ. Όρους καί τιμωρηθείς δι' αυτό από τόν «πατριάρχη» Βαρθολομαίου τό 1994, Έπίφανος Μοναχός, εξηναγκάσθη νά παραιτηθή του άξιώματος του προϊσταμένου καί νά του χορηγηθή... άπολυτήριο!!

Άλλ' ούτος παραμένει πλέον ώσαν φιλοξενούμενος έν τη Μονή... Τό Άγιον Όρος άντιμετωπίζει σωρείαν προβλημάτων καί ή συμβολή τών παλαιών καί τών εκόντων ΠΑΡΗΣΙΑΝ καί ΛΟΓΟΝ μοναχών είναι ΔΙΑΝ χρέσιμος! Άς λείψουν λοιπόν αι... μικροφιλοδοξιαί καί ή ζηλοφροβονία! Άς ζηλώσωμεν τά κρείττονα χαρίσματα.

Ὁ δὲ Ἰησοῦς
εἶπεν αὐτῷ·
Ἰούδα, φιλήματι
τόν υἱόν
τοῦ ἀνθρώπου
παραδίδως;

ΦΙΛΗΜΑΤΑ ΙΟΥΔΑ

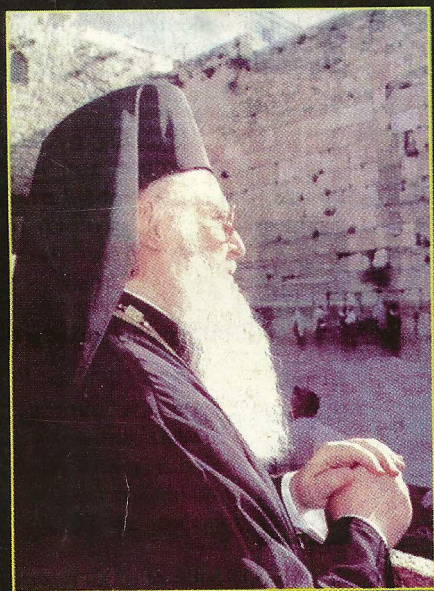
Δ' ΕΚΔΟΣΙΣ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ
«ΑΓ. ΑΓΑΘΑΓΕΛΟΣ»
1996

Τό ἐξώφυλλον τοῦ ἐπανεκδοθέντος διβλίου μας εἰς Δ' ἔκδοσιν.

Ὡπως βλέπετε, φιλήματα προδοσίας τῶν τριῶν τελευταίων «πατριαρχῶν» Ἀθηναγόρου, Δημητρίου καί Βαρθολομαίου. Φιλιά προδοσίας Βαρθολομαίου καί χότζα. Ὁμοια τά τοῦ «ἀρχιεπισκόπου» Κύπρου μετά τοῦ ἀγγλικανοῦ «ἀρχιεπισκόπου». Ὁ «ἐπίσκοπος» τοῦ Ἰακώβου Κουκούζη ἀγκαλιά μέ τόν καρδινάλιον τοῦ πάπα εἰς Ἀμερικήν.

«Ιερείς ἠθέτουν
Νόμον Μου,
καὶ ἐβεβήλουν
τὰ Ἅγιά Μου»

ΦΙΛΗΜΑΤΑ ἸΣΑΑ